

VOLUNTARI ȘI RECRUȚI

CUM SE FĂCEAU ODINIOARĂ, ÎN ANGLIA,
ANGAJĂRILE DE VOLUNTARI

Actualmente, opinia publică engleză e pusă în fața unei probleme dintre cele mai grave: introducerea serviciului militar obligatoriu. După cum se anunță, Marea Britanie face eforturi uriașe pentru reînarmare. Dar la ce-i va servi să aibă, în număr mare, armele cele mai moderne atâta vreme cât lipsesc oamenii necesari spre a le mânui? Angajările de voluntari dau rezultate din ce în ce mai slabe.

Va fi nevoită Anglia să revie la legea recrutării?

În afiș se arată că acei tineri cari ar voi să-și aleagă cariera militară, dar le e teamă să se angajeze pe timp de șapte ani, pot să facă o încercare de 6 luni, și dacă le place în armată, să continue a rămâne. Altminteri se înapoiază la viața lor particulară și nu sunt obligați decât să urmeze 14 zile antrenament pe an, timp de 5 ani, primind o recompensă de 6 lire pe an. Vârsta dela 17 la 21 de ani. În fotografie, sergentul-recrutor explică celor interesați propunerile din afiș.

SERGEANTUL-RECRUTOR

Se știe că în ceea ce privește recrutarea, Anglia nu și-a schimbat sistemul, în cursul veacurilor.

Sergentul-recrutor, personaj ce nu se mai întâlnește de vreme îndelungată, în țările de pe continent, a rămas acolo unul din leit-motivele cele mai pitorești.

Sergentul-recrutor era tipul caracteristic al străzii londoneze. Bătătoria trotoarelor, îmbrăcat într'un veston roșu, cu un întreit rând de galoane pe mâneci, pândindu-și prada. Trafalgar-Square era unul din locurile alese pentru operațiile sale. La grila Galeriei Naționale, el agăța placarde mari, colorate, înfățișând cele mai frumoase uniforme ale armatei: tunici stacojii, căciuli uriașe, dolmane bătătoare la ochi, cu trese aurite, coifuri sclipitoare, cu sau fără pampoane, împetrite cu roșu și alb.

Încet-încet, trecătorii se opreau: muncitorii fără lucru, funcționari fără slujbă, pe care-i sugestiona vederea atâtor frumuseți. Atunci începea sarcina propriu-zisă a sergentului-recrutor.

Înzestrat cu un dar al vorbirii ușor și plin de convingere, el descria ascultătorilor farmecul și foloasele serviciului militar; puțin lucru de făcut, o uniformă superbă, o soldă de un shiling pe zi, îndată ce ajungea la regiment și care putea să se urce până la un shiling și 9 pence, dacă voluntarul se dovedea destoinic; apoi, perspectiva de a deveni caporal, cu doi shilingi și 8 pence; sergent, cu patru shilingi și chiar șase, după un stagiul de trei ani în grad. Oare aceasta nu prețuia mai mult decât hoinăreala pe străzi; în

După ce au primit „shilingul Regelui” (care se dă fiecărui recrui, imediat ce este încorporat), se face o demonstrație în fața tinerilor, de către gardă, de cum trebuie să țină soldatul arma, în mod corect.

În Anglia se depun mari străduințe pentru recrutarea unui număr suficient de oameni, în armată. În fotografia noastră, ofițerul care primește pe recruți, prezintă viitorilor soldați atrăgătoarele uniforme de gală. Manechine îmbrăcate în uniformă au darul să determine pe tineri să se angajeze.

IN cursul veacurilor, opinia publică engleză a privit recrutarea ca un adevărat coșmar. „N'am socotit-o și n'o vom socoti niciodată cu puțință, în timp de pace...”, spunea zilele trecute un orator, în Camera Comunelor. „Dar, dacă izbucnește un conflict, atunci vom proceda deopotrivă ca la sfârșitul războiului mondial...”

Ceeace înseamnă că Anglia, numai în ziua când s'ar vedea amenințată de primejdie, ar consimți să introducă serviciul militar obligatoriu. Urăm din toată inima ca această primejdie să nu se ivească și ca „Tommy” să rămâie, în viitor ca și în trecut, un simplu angajat voluntar.

TOMMY ATKINS

„Tommy” e o poreclă familiară dată ostașului englez, după cum „Bobby” este aceea a polițistului londonez. Sau, mai bine zis, „Tommy” e pronumele soldatului britanic. Când e vorba de el, i se spune „Tommy Atkins”. De unde vine numele acesta? Iată explicația dată odinioară de „Times”:

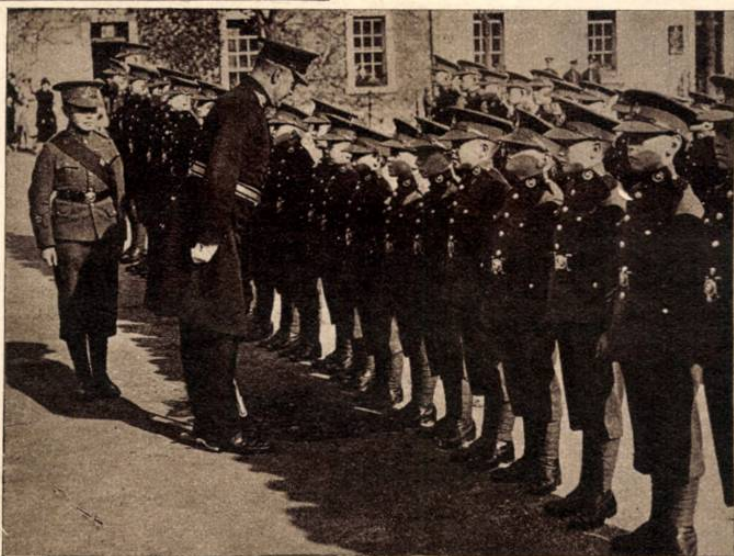
În anul 1857, după revoluția din India și răscoala dela Lucknow, Europeanii au fost nevoiți să fugă. În drum, ei au întâlnit un soldat, din regimentul de infanterie al ducelui de Cornwall, postat acolo ca sentinelă. Îndemnându-l să fugă împreună cu ei, acesta a refuzat, iar în urmă a fost ucis de insurgenți.

Or, soldatul acela se numea Thomas Atkins. În timpul răscoalei Hindușilor, ori de câte ori cineva împlinia o faptă vitejească, se spunea: „E un urmaș vrednic al lui Tommy Atkins”.

Prin urmare, vedem că porecla dată soldaților englezi este dintre cele mai onorabile.

Până spre sfârșitul războiului mondial, nu l-am cunoscut pe Tommy decât sub forma unui ostaș simpatic, pomădat, întâlnit pe străzile Londrei cu toca pe-o ureche, curelușa trecută ștrângărește pe sub bărbie, un bastonaș în mână, încorsetat, ca o fată, în uniforma strâns lipită pe trup, atât de lipită, în cât ai fi crezut că-i gata să plesnească din toate cusăturile, la cea mai mică mișcare. Nu yăzusem decât pe Tommy, soldat de operetă, odorul slujnicilor și al guvernanelor, cari se înnebuniau după ținuta lui țănoșă, de tânăr flușturat.

Dar Tommy intră în război, arătându-se de astă dată sub o înfățișare cu totul alta.

Copiii marinarilor sau soldaților, chiar dela vârsta de 10 ani, sunt primiți în școala regală de cadeți din Plymouth. În fotografia noastră, generalul de brigadă Grant, inspectează școala.

căutarea unui serviciu problematic și retribuit ca vai de lume?

Un mare număr de inși se lăsau momiți: sergentul îi ducea numai decât la cazarma din apropiere; acolo, trebuiau să treacă numai pe la măsurătoare și să iscălească angajamentul, după care primiau „shilingul regelui” și erau soldați ai Majestății Sale. Dar atunci — vorbim de timpuri destul de depărtate — sosiau decepțiile. Soldații erau ținuți prizonieri în cazarmă, atâta timp, până se deprindeau cu purtarea specială care caracteriza pe militarul englez.

Spre a i se îngădui să se plimbe în oraș, trebuia să aibă o ținută impunătoare, să fie îngrijit pieptănat, pomădat, cu talia strânsă în centuron, un bastonaș în mână, să știe să umble în așa fel, în cât la orice pas să iasă în relief eleganța uniformei.

Un soldat ridicul ar fi desonorat culorile regelui.

Și notați că nu numai ofițerii cereau această demnitate în ținută; până și soldații vechi își luau sarcina să insuflă recruților, amorul propriu militar.

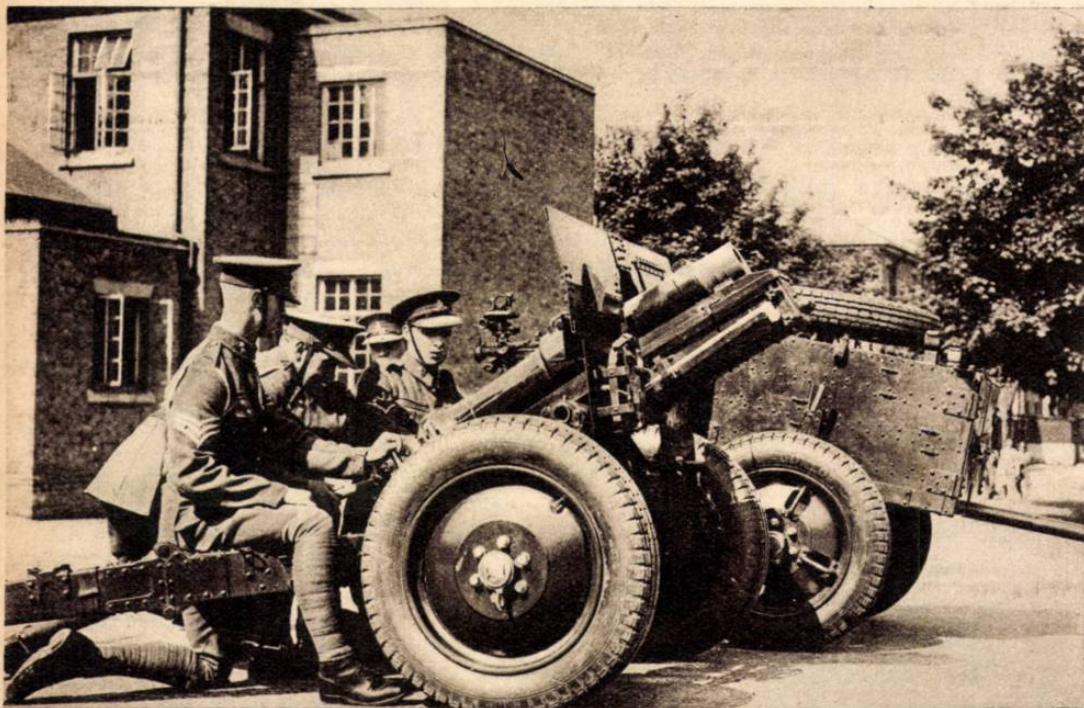
Îndată ce noul voluntar sosia la cazarmă, vecinul lui de pat, ostaș vechiu, avea grijă să-i ție un mic logos, spre a trezi în el orgoliul noiei situații.

— *Ai de învățat să umbli ca un soldat* — îi spunea „superiorul” — *să te îmbraci ca un soldat, să gândești ca un soldat, să fii un soldat.*

„Infanteristul Majestății Sale — spunea un scriitor englez — e aristocrat în felul lui. El constituie o castă aparte, închisă și specializată, pusă prin ea însăși deasupra plebei, adică prin îndestulare, prin buna-îngrijire și prin eleganță, prin tradițiile și legăturile sale.”

De altminteri, această mândrie de soldat englez a existat și există mereu, făcând din el o pildă minunată pentru mulți din ostașii altor națiuni.

După un stagiul sub drapel, în general destul de lung, recrutul era socotit vrednic să se arate în lume, pe stradă. Dar la epoca despre care vorbiam mai sus, bietul flăcău se trezia în haosul orașului, cu buzunarele goale, sau aproape.

În artileria britanică s'au făcut experiențe de a pune roți de cauciuc la afețele de tun. Prin aceasta se pare că se ușurează mult transportul pieselor de artilerie și în consecință, se dă o mai mare mobilitate bateriilor.

Din solda lui de un shiling, nu-i rămânea nimic. Jumătate din ea i se reținea pentru hrană, iar cu restul era obligat să plătească totul, până la curățirea și reparațiile necesare cazarmii. Nu i se dădea decât uniforma: rufăria, efectele pentru corvadă, erau în sarcina lui. Așa că solda atât de trâmbitat, care-l momise cu strălucirea ei, era sărăcie pur și simplu.

Ce se întâmpla atunci? Soldatul se considera furat în drepturile lui, astfel că folosea cel dintâi prilej spre a se scutura de sub jugul statului. Și dezerta.

În anumite epoci din veacul al XIX-lea, în armata engleză s'au petrecut numeroase dezertări.

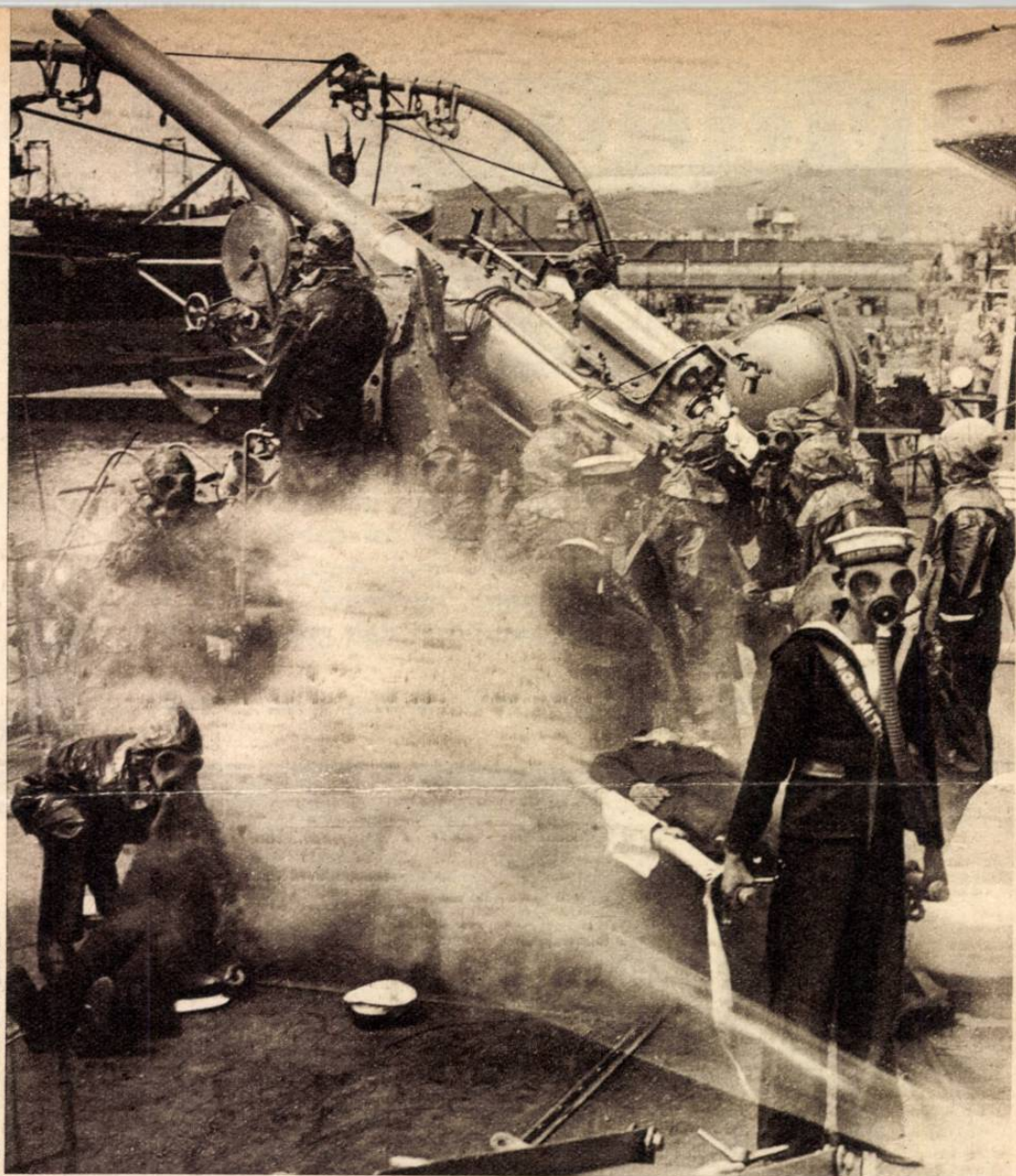
NEAJUNSURILE RECRUTĂRII.

Aceasta nu era altceva decât consecința sistemului de recrutare și a procedurilor întreprinse față de soldat. Asemenea fapte s'au produs și în Franța, atât cât a durat recrutarea, adică până la Revoluție.

Ca și în Anglia, sergenții-recrutori cutreierau străzile Parisului și provinciile, în căutarea tinerilor dispuși să servească în armata regelui. De pildă ei se opreau la răspântii și, în uruitul tobelor, făceau apel la „tinerii trecuți de 16 ani, de orice calitate și condițiune

Interesant studiu fotografic, la manevre de apărare antiaeriană, în timpul nopții, ale armatei britanice. Soldații caută să prindă, la amplificator, sbornăitul avionului care trece în întuneric.

EXERCIȚIILE MARINEI BRITANICE

În timpul manevrelor marinei, în Plymouth, un avion a aruncat bombe de gaz pe vasul de război „Royal Sovereign”. Apărarea antiaeriană a vasului intră în acțiune.

ar fi fost”. Și pentru ca făgăduelile lor să aibă mai multă înrăurire asupra mulțimii, agitău pungi, în cari sunau monezi de aur și de argint. Câteodată, soldații-escortă ai recrutorului, purtau pe umeri o suliță, pe care erau înșirate pâini albe, plăcinte, pui fripți. Și, ca ispitirea să fie deplină, erau adeseori însoțiți, prin târguri și în locurile publice de plimbare, de câteva fete frumoase.

Exerciții ale infanteriei britanice: soldații sunt obligați să sară peste bariere, cu tot echipamentul.

Ce supliciu de Tantal pentru pungile goale și stomacurile la fel!

La Paris, pe cheirurile vecine cu Podul Nou și în toate marile orașe din provincie, erau varietate speciale, funcționând numai ziua, unde recrutorii își căutau clientela. Acolo, mai din convingere, mai silit, flăcăul iscălia angajamentul, care-l lega pe patru ani, în serviciul Regelui.

Prin procedeele acestea, e lesne de închipuit cam ce puteau să fie soldații astfel recrutați. În mod fatal, erau pleava societății, oameni fără niciun Dumnezeu, leneși alungați de prin fabrici, zdrențuroși grăbiți să-și schimbe trențele contra unei uniforme ca lumea, flămânzi nevoiți să iscălească angajamentul, spre a nu muri de foame. Ceva mai mult, nu se cerea recruților nici cel mai mic certificat de bună purtare sau moralitate; erau luați așa cum se prezentau, fără ca cineva să le cerceteze trecutul, astfel că răufăcătorul putea să treacă lesne dela închisoare la regiment.

La fel se petrecea în Anglia și s'a petrecut, în tot cursul veacului XIX-lea, atunci când sistemul înrolării voluntarilor fusese părăsit de celelalte națiuni ale continentului.

La începutul veacului trecut, Wellington declara că armata lui nu era altceva decât o adunătură de derbedei și se plângea de ticăloșia acelor trupe — superbe la parăzi, excelente în acțiuni, dar mai cumplite și mai nimicitoare pentru locuitori, decât însuși vrăjmașul.

Aceasta era epoca războaielor contra lui Napoleon și, cu toate că în ziua înrolării voluntarul primia o liră, în afară de solda lui lunară, guvernele engleze nu găseau soldați. Ajunseseră să reducă pedepsele condamnaților, spre a-i trece în rândurile oștirii, astfel că armata, în cea mai mare parte, era compusă din hoți, vagabonzi, cerșetori și criminali.

„Numai clasa decăzută intră în armată” scria Wellington, în 1811. Iar un alt general, declara: „Dacă nu erau săracii, astăzi n'am fi avut nici bruma de soldați cu care ne mândrim”.

E fapt dovedit că în Anglia nu s'a văzut o recrutare făcută în condițiuni ușoare, decât în anii de mare sărăcie. În anii de belșug, când tinerele își găsea hrana în muncă, lucrurile mergeau mult mai anevoie, sau chiar deloc. Atunci, sergenții recrutori erau spetiți de oboseală. Trebuiau să vânture provincia și să ia tot ce găseau, fără alegere.

— Cărei clase aparține majoritatea recruților pe care îi înrolați? — a fost întrebat unul din acești recrutori, pe vremea războiului din Transvaal.

— Clasei idioților — a răspuns poznașul sergent.

„TOMMY” IN CAZARMĂ

Cu toate acestea, dintre soldații europeni, Englezul se poate mândri că este cel mai bine tratat. În garnizoană, ca și în campanie, el primește o hrană totdeauna îmbelșugată: trei mese pe zi: dejun la ora 8: cafea sau ceai, pâine și unt; la ora 1, prânz: friptură și legume; iar la ora 5, ceai, pâine și unt.

E neapărată nevoie să i se dea această hrană substanțială spre a se obține din parte-i un serviciu cumsecade.

Soldatul britanic e caracterizat prin acel infanterist care, la muștrările ce i le făcea sergentul pentru neîndemânare la tragere, i-a răspuns:

„Ce vrei! Trag așa cum sunt hrănit!”. Soldatul englez se bate așa cum e hrănit. Rău întreținut, nu mai inspiră nicio încredere. Această semănare de oameni mândri și viguroși au nevoie să-și îndestuleze stomacul, spre a fi viteji.

Ceeace generalul Foy scria despre ostașul englez, în cartea sa „Istoria războiului din Peninsula” e un adevăr nedesmințit.

„Nu se va spune că Englezii au fost bravi în cutare luptă: ei sunt oridecâteori au dormit, băut și mâncat bine. Curajul lor, mai mult fizic decât moral, are nevoie să fie susținut de un tratament substanțial. Gloria nu i-ar face să uite că li-e foame, sau că încălțăminte li s'a uzat”.

Intendența engleză, care știe aceasta destul de bine, caută să nu-i impune lui „Tommy” nici o lipsă și toți acei cari în cursul războiului mondial au văzut pe Englezi în cantonament, s'au minunat de organizarea aprovizionării lor și a simțului practic, ce domnește la întreținerea și hrana soldatului.

Dar, în ciuda tuturor acestor avantagii, recrutarea în Anglia a devenit din ce în ce mai anevoioasă. Angajamentele voluntare, cu toată bunăstarea făgăduită lui „Tommy” nu mai sunt îndestulătoare. Așa că Anglia se gândește la introducerea serviciului obligatoriu.

Vor consimți însă Englezii să li se impune o asemenea lege, în timp de pace?

G. R.

Priviți

dantura de mai sus!
Este efectul incomparabil al pastei de dinți
RADIOACTIVE
Email d'Argy
TUBUL MARE

SUFERIȚI

de dureri de cap, gripă, răceli ?
sau orice dureri nevralgice

Luati o cutie cu ANTIDOLOR PROF. Dr. LUPU

ANTINEURALGIC EXPERIMENTAT CLINIC

ANTIDOLOR
PROF. LUPU

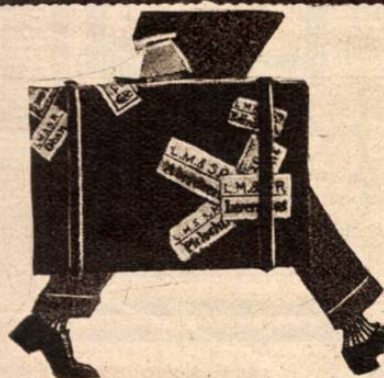
SUPRIMA ORICE DURERI NEURALGICE

Deveniți zilnic mai frumoasă

dacă vă îngrijii pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane
Lei 90 și 120 - în tuburi à Lei 45 și 65.

Sosirea D-rului DAST

După cum era și de așteptat, sosirea D-rului Dast a stârnit un imens interes în toate straturile sociale.

Se știe că D-rul Dast este inventatorul celebrului săpun „Capillary Dr. Dast”, recunoscut în toată lumea ca cel mai sigur regenerator al părului, cel mai activ fortifiant capilar și dușmanul neîmpăcat al mătreții.

SĂPUNUL CAPILAR
DOCTOR DAST
nu se vinde decât la
Farmacii și Drogherii

Prietenele îi admiră silueta

20 kgr. de grăsime dispar ea prin farmec

Acum un an, această doamnă cântărea 80 kgr. Dar ea găsi mijlocul de a scăpa de această masă de grăsime uricioasă — nu mai puțin de 20 kgr. — și de a recăpăta vigoarea tinerească. Iată și scrisoarea ei:

„După ce m'am convins de eficacitatea sărurilor Kruschen, imi iau permisiunea de a vă scrie fiindcă știu să aflați și Dv. cum mi-am recăpătat sănătatea înfloritoare pe care o aveam ca fată. Cățiva ani de-a rândul am fost o victimă a reumatismului și am cheltuit o avere cu tot felul de tratamente. Mă și îngrășasem foarte mult. Acum 12 luni cântăream 80 kgr. În prezent nu cântăresc decât 60 kgr. și toate prietenele mele imi admiră silueta. Ele imi spun: „trebuie să ai o sănătate Kruscheniană”, iar eu le răspund: „Chiar așa este fiindcă am luat tratamentul în serios și acum nici nu aș mai putea exista fără Kruschen”. (D-na) E. M. G.

Kruschen nu este un preparat de slăbire vătămător; formula sărurilor Kruschen reprezintă sarea ingredientă a apelor minerale din renumitele stațiuni balneare din Europa, către care se îndreaptă omenirea suferindă pentru a se vindeca de diferite afecțiuni, printre care și obezitatea.

De vânzare la farmacii și drogherii. Flaconul mare Lei 95, flaconul mic lei 60.

Săptămâna TEATRALA

Teatrul Alhambra-Excelsior: „Super-Alhambra 1937”, revistă în două acte și 50 de tablouri de N. Constantinescu și N. Vlădoianu

A treia premieră a Alhambrei în această stagiune s'a soldat cu o nouă biruință a d-lor Constantinescu și Vlădoianu. „Super Alhambra 1937” este o adevărată revistă a primăverii, cu încântătoare jocuri de lumini multicolore, cu tablouri de fascinantă desfășurare, cu femei superbe care-și etalează tinerețea, viociunea și frumusețea, în vestimente strălucitoare. Toată această beție de ritm, de culoare și lumină, tot timpul desăvârșit al spectacolului se datorește din nou mâinii de fier și fanteziei de maestru a d-lui Nicușor Constantinescu, dobânditorul unei noi mari izbânzi regisrale.

Asul compozitorilor români, d. Ion Vasilescu și-a păstrat aceiași „mare formă” de la începutul stagiunii dăruindu-ne câteva noi melodii de sublimă inspirație dintre care reținem: „Ți-am luat un măștișor”, „Parfumul” și „Ce știi tu ce-i dragostea”. La succesul muzical al spectacolului au avut contribuții prețioase și d-nii V. Citov (cu tangoul „Te aștept și mâine”), Albin, Patriki, Mișu Constantinescu.

D. Siomin neîntrecutul maestru coregraf a trăit cu „Super Alhambra 1937” cea mai frumoasă seară a prodigioasei sale cariere. Inscenările sale: „Mazurca”, „Vânătoarea”, „Casanova”, „Viziunea” sunt realizări de superioară artă. Unele din ele au fost interpretate magistral însuși de maestru. Pentru frumoasele decoruri ale spectacolului trebuie să elogiem pe d-nii Caramanlău, Rohrhofer și Siegfried, iar pentru eleganța costumelor pe d-na Suzana Vasilescu.

„Super-Alhambra 1937” a avut însă și norocul unei interpretări strălucite. D-na Silly Vasiliu a înduioșat până la lacrimi sala prin caldă și minunată interpretare a melodiei „Ce știi tu ce-i dragostea”, fiind apoi plină de haz în sketchul tribunalului și în cupletul fetei de la țară.

D-ra Lulu Nicolau a fost adorabilă în cupletul „Eu știu că tu știi” recitând deasemeni furtunoase aplauze în scena lăptăreselor, alături de d-ra Lisette Vereea care la rândul d-sale

a înregistrat un frumos succes în cupletul skyului. D-ra Virginica Popescu a arborat o grație și o distincție desăvârșită cântând cu multă căldură melodiile de succes ale spectacolului.

Foarte amuzantă în toate aparițiile și special în cupletul „Diogene” a fost d-ra Florica Demion.

Cu ovațiuni și aplauze furtunoase care ilustrează marea simpatie de care se bucură în public, au fost permise toate aparițiile fermecătoare d-re Margareta Marian. Această îndrăcită dansatoare a avut trei apariții minunate, de mare clasă. Într-una din ele — „Maneușul” — a cântat fermecător o antrenantă melodie, afirmându-se astfel cu noi însușiri care-i vor facilita marea ascensiune la care a pornit. Frumos a cântat d-ra Mya Boxan.

Aplauze entuziaste au răsplătit deasemeni marile însușiri coregrafice ale d-roi Ileana Simo, care s'a dovedit o strălucită dansatoare acrobată.

D. G. Groner a reputat o mare biruință în „Super Alhambra” spunând magistral trei excelente cuplete, scrise de vechiul și valorosul cuplu Nicușor Constantinescu și N. Kanner).

D. Titi Botez a cântat cu căldură aria „Hi căluțule”, d. Dan Demetrescu a fost furtunos aplaudat în „Obsesia roșilor” (admirabilul cuplet al d-lui Eugen Mirea), d. H. Nicolaide a obținut o mare izbândă cu amuzantele și antrenantele sale apariții afirmându-se din nou ca un strălucit element de comedie, d. N. Antoniu a fost amuzant în Tache Moreleț, iar d. Marcel Emilian elegant și surzător în rolul autorului.

Feericul final al actului I în revista „Super-Alhambra 1937”

D-ra, Margareta Marian purtând cu eleganță superba d-sale toaletă din finalul actului I.

„Mazurca” interpretată de d-ra Margareta Marian și d. Oleg Danowsky.

Finalul actului II.

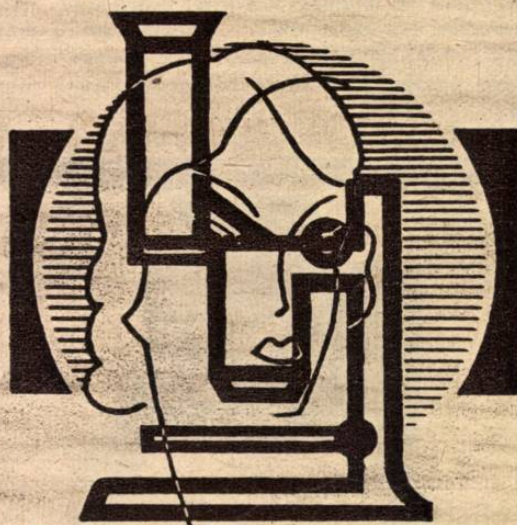

„Vânătoarea” interpretată de d. S. Siomin, d-ra Ileana Simo și d. Oleg Danowsky.

Un mare și pe deplin meritat succes a obținut excelentul dansator Oleg Danowsky care apare în diverse personaje interpretându-le pe toate admirabil. S'au mai relevat d-nele Agnia Bogoslava, Henriette Gamberto, Magda Măgureanu, Nutzi Cernea și d-nii Dodu, Nădejde, Ricardo și Teddy. „Super-Alhambra 1937” este un spectacol mare care completează triumfal biruitoarea stagiune din acest an a Alhambrei.

ION GOLEA

(Fotografii Cosmopholt)

Microscopul este mult mai sensibil decât ochiul Dv. Doamnă, în aprecierea unei pudre. Adeseori substanțe vătămătoare cari intră în compoziția pudrelor vă intoxică celulele epidermei și vă fanează tenul.

Pudra **En Vogue**, preparată cu o deosebită îngrijire nu alterează epiderma și aderă perfect fără să mai fiți nevoită să reveniți mereu cu puful pe obraz.

Poudre En Vogue
PARFUMERIE VENDÔME

VIAȚA MEDICULUI DELA ȚARĂ

Fierbe satul când vine „doftorul” cel nou. — Indatoririle și răspunderile; autoritatea și prestigiul medicului rural. — O muncă rodnică. — Clienți destui, slavă Domnului!... medicamentele nu prea ajung... — În luptă cu autoritățile, cu pacienții, cu lecuitoarele. — Descănțece și farmece. — Vrei să te însori, domnule doctor?

La țară se poate găsi liniștea plăcută a caselor patriarhale și aerul parfumat al pomilor înfloriți.

Femeia Ioana Giurgiu a împlinit 104 ani și lucrează încă la această vârstă.

Vestea sosirii noului doctor este îndată împărtășită.

grabnic, pentru cucoana d-lui primar, telefonată foarte respectuos cucoanei boerului, la curte, gălgăită 'n „dorobanți de verde”, la o vorbă cu crâșmarul și, în fine, dusă de poștaş, în trapul obosit al murgului, în comunele învecinate.

Așa fierbe satul, oridecâte ori vine un nou medic comunal, fie pentru că cel vechiu a fost mutat, fie că și-a luat un concediu mai lung, fie că a fost avansat, ori cine știe din ce alte motive. Și satul fierbe și-și trimite peste apă și deasupra muchiilor de dealuri, neliniștea curiozității, vreme îndelungată, cu o răbdare fără margini, până când noul venit e judecat bine, cântărit și răstălmăcit, de toată suflarea satului, dela boier până la țiganul de pripas, până când a fost văzut și auzit de toți, până când și-a dat toată măsura lui, a arătat ce știe, ce poate și ce vrea, — fie el „doftor” sau „doftoroaie”.

Puțini la număr sânt acei orășeni cari cunosc îndatoririle și răspunderile medicului dela țară, autoritatea ce este ținut să desfășoare, prestigiul de care se bucură, faima pe care și-o poate face, stima de care e înconjurat, dragostea ce poate trezi, în mii de suflete și care e caldă și dătătoare de viață, ca lumina și căldura soarelui. Dacă chestiunea medicului rural a luat la noi aspectele unei probleme sociale, aceasta se datorește, în primul rând, acestei ignoranțe și unei idei greșite în ce privește mediul rural. Medicul dela țară se presupune a fi un domn, (sau o doamnă), ruginit, nenorocit, îmbătrânit într-o casă pustie, pe care oamenii o ocolesc, utilizând metode

Atelier într'un sat românesc.

arhaice și așteptând zadarnic și lacrimogen un semn de simpatie din partea satului. Figura aceasta de martir de melodramă a fost popularizată de unele romane ieftine, am avut prilejul s'o vedem uneori la cinematograful, ba am auzit-o chiar descrisă, în cursul discuțiilor, la prietenii noștri din București (în cercul unei familii cu o tradiție de cultură!).

Nimic mai greșit. Medicul rural este, înainte de orice, un funcționar public superior, care trebuie să dea dovadă de energie și pricepere, în contactul cu masele. El are grije și răspunde de viața a 10.000 până la 20.000 de locuitori, circumscripția putând avea o rază de 40, până la 80 de km. pătrați. În circumscripția lui, doctorul dela țară este un șef cu depline puteri, un mic conducător, care poate deveni mare, căci nimic nu îi stă în cale, căruia un larg câmp de experiențe îi stă la îndemână, care poate lua orice inițiativă, folositoare firește, care poate avea toate îndrăznelile ce duc la succes și la faimă. În unele împrejurări grave, în cazul unei epi-

- LELE Ioană!...
Făăă!... Lele
Ioană n'auzi?

Lele Ioanăăă, fire-ai
a dracului, da, unde
ești?

— Ce e fa?

Și vocea se stinge gă-
tuită, ca de o mare
primejdie.

— A venit!

Fata se desprinde de
uluci și o ia la fugă,
stărnind colbul drumu-
lui. Unui țânc, ce se
scoabește în nas, sprij-
nit de un pom, cu o
conștiințiozitate de moș-
neag ce-și curăță pipa,
ii aruncă vestea găfâit:

— Fugi, mă, la mâne-ta de-i spune

că a venit... Fugi n'auzi? fire-ai...

Un noruleț de praf în direcția opusă
mărturisește graba țâncului.

Într-o jumătate de oră, vestea sosirii
doftoroaiei noi a trecut din gură în
gură, din tindă în tindă, asvârlită
peste uluci, aruncată în treacăt peste
podeț, furișată cu subînțelesuri, ca pe
o taină deochiată, în urechea d-lui
șef de post, așternută pe hârtie.

Report statistic făcut de doamna
doctor Maria Venescu-Prunescu.

B) RAPORT STATISTIC

I. Măsurarea bolilor infecțioase

SCARLATINĂ	DIFTERIE	TUBERCULOZĂ	RUȘCĂ	TUSE CONVULSIVĂ	SCARLATINĂ
1	2	3	4	5	6
1	2	3	4	5	6

*) Persoană din buclă vârstă și sex.

II. Deparazitări, dezinsecții și controlul de imunitate

DEPARAZITĂRI	DEZINSECȚII	CONTROLUL DE IMUNITATE
1	2	3
1	2	3

III. Măsurarea bolilor venereale

TERIBACILARIE	SIFILIS	PELAGRA	PALUDISM	CAJER	CHOROZIOZ	ALCOOLISM	GOȘOARE
1	2	3	4	5	6	7	8
1	2	3	4	5	6	7	8

*) Persoană din buclă vârstă și sex.

IV. Controlul bolilor venereale

DEPARAZITĂRI	DEZINSECȚII	CONTROLUL DE IMUNITATE
1	2	3
1	2	3

V. Consultanță

CONSULTANȚĂ DUPĂ LOC	CONSULTANȚĂ DUPĂ BOALĂ	REFILIA	MALARIE
1	2	3	4
1	2	3	4

VI. Vaccinări și revaccinări antivenericele

VACCINĂRI	REVACCINĂRI
1	2
1	2

*) Se va înregistra numărul de doze și pe cel al persoanelor și al bolilor.

demii de pildă, medicul rural — mai mult decât cel dela oraș, incomparabil mai mult — capătă o strălucire formidabilă, cuvântul lui nu mai e nici sfat, nici ordin: e sentință de oracol. Dar și în mod normal el primește dispoziții pe care le transformă în ordine agenților sanitari, surorilor de ocrotire, moașelor, primarilor, notarilor, jandarmilor și chiar directorilor de școli. Și aceste ordine vor fi puse în aplicare cu strictețe, căci a inspecție se va dovedi cel ce nu le-a aplicat. Și legea nu glumește. Ea îl susține pe medicul rural și îl ajută, oricând găsește opunere sau neînțelegere, dela oricine ar fi.

Medicul dela țară nu așteaptă un client ca pe o pomană cerească; el are mulți, ba chiar prea mulți uneori — e adevărat. Iar activitatea lui e atât de multi-laterală, încât poate deveni obositoare, cu timpul. Căci dacă regulamentul acordă unei circumscripții un medic preventiv și altul curativ, realitatea... ilustrată de exemplu — fără excepție cred — al tuturor posturilor noastre rurale, este că o circumscripție are un singur medic (când îl are!): el e preventiv și curativ, e sanitar, igienist, legist, cum vreți să-i spuneți. Aleargă, în caz de accident, se repede noaptea la o naștere, unde moașa *trebuie* să aibă asistența medicului, face o autopsie, într'un loc și iscălește unul sau trei decese, în alt loc, între o conferință la școala dintr'o comună și o dulce obligație, la un frunțuș din altă comună.

Cea mai frumoasă pildă e un „raport statistic”, pe care îl avem înaintea noastră și din care ne mulțumim să spicuim. E vorba de circumscripția Zătreni-Vâlcea, cuprinzând șapte comune cu un total de 10.614 locuitori, pe 40 de km. pătrați. Ce citim în acest raport? În primul rând că fiecare comună se inspectează de două ori pe lună, tot așa școlile și examinarea elevilor. Pe anul 1936, medicul acestei circumscripții a făcut 109 inspecțiuni. Numărul școlilor inspectate e 29, iar totalul elevilor e de 7140. Și rezultatele acestor inspecții n-au fost satisfăcătoare de multe ori. A consultat 936 bărbați și 1384 de femei. A vaccinat 476 de copii, dela 3 luni la 12 ani și a revaccinat 463. A făcut 551 de injecții intravenoase și alte câteva sute de tot felul. Vreți să știți mersul boalelor? În primul rând vine sifilisul. Urmează pelagra și... (e poate rușinos, dar e bine să se știe...) scabia, apoi tuberculoza și celelalte. Aceasta în general, iar cu privire la femei e suficient să adăugăm că la un total de câteva sute de faceri, se înregistrează 282 de infecții puerperale. Ne oprim aci și nu tragem concluzii deocamdată, căci noi nu vrem decât să arătăm activitatea medicului rural. Și în această privință o observație: medicul circ. Zătreni, girează „prin delegație” și circ. Roșiile. Cu alte cuvinte, pe alți 40 de km. poate, grija altor 10.000 de suflete.

E mult? Desigur. E prea mult? Poate... Dar — fără literatură — ce muncă frumoasă și ce rodnică!... Să fim bine înțeleși. Rândurile acestea, cărora le dorim să fie un îndemn și poate un apel, adresat tinerilor medici, nu au decât un scop: să dovedească deplin, să arate tuturor, cât de interesant, cât de vast, cât de neîntrecut laborator și teren de creație constituie un post de medic rural. E muncă multă! Dar e cea mai frumoasă chemare pentru tineret acest cuvânt: muncă. E prea multă? Să vie la sate, tinerii medici, să li se dea locurile neocupate și munca va deveni rațională, creându-se noi posturi, printr-o nouă împărțire (în Vâlcea s'a și făcut și poate și aiurea) activitatea medicului va deveni, nu numai interesantă, ci și plăcută. Trăim într'un timp de prefaceri, într'un ritm care trebuie să aducă schimbări rapide. E inacceptabil și imposibil ca țăranul să fie lăsat la urmă, tocmai în această direcție vitală: a sănătății lui. Tineretul care se mișcă în toate direcțiile *trebuie* să-și întoarcă privirile și în aceasta. Indiferent de crez politic, indiferent de clasă, indiferent de orice alte considerente, să se știe că patriotism mai înseamnă să lupți, ca să nu mai ai scabioși, nici sute de infecții puerperale. Iată de ce măsura luată în ultima vreme de actualul guvern e bună, e foarte bună. O aplaudăm fără rezerve, ca oameni cari nu facem politică. Fie ca tinerii cari vor petrece câteva luni la țară ca medici, făcându-și stagiul militar în felul acesta, să revie și să se stabilească. Am auzit că pe vremuri, să fii numit medic într'o circumscripție rurală se cerea: să fii terminat studiile medicale, să faci cerere și... să ai proptele. Presupunem că ultima condiție nu mai e în vigoare azi.

Medicul rural trebuie să fie și este un luptător. La noi, la țară, se cere încă negreșit acest lucru. El duce o luptă continuă, cu încordări adesea, și viclenii de multe ori, dar de un pitoresc și — în renumărate cazuri — de un comic grotesc, demn de pana unui Holberg.

Cel dintâiu și cel mai înverșunat dușman al *doftorului* e însuși pacientul.

Țăranul se hotărăște greu să se arate la vizita medicală. Cât e încă pe picioare — bărbat sau femeie — se drege cu o țuică tare. Dacă a început a zace, vecinii vin cu tot bagajul de leacuri moștenite, sau auzite de cine știe unde. Abia când e aproape pe

Dispensarul din Făurești-Vâlcea.

ducă se decide să ia drumul dispensarului, — de multe ori prea târziu. Și câtă trudă să-i deschizi gura...

— Ce ai fată?

Aici intervine mama, sora, buna, sau vecină, ce o însoțește:

— Păi nu e fată, dom' doftor, că s'a măritat de pe la Sântă Mărie, cu Ilie a lui Mreană, de vinde porcii pe Valea Măneicii, și-acu el a plecat la Craiova, să mai facă de bani și ea, săraca, zace de „doauă” luni...

— Vezi? Și de ce n'a venit mai dinainte?

— Păi îi era rușine și ei...

— De doctor nu trebuie să-ți fie rușine...

— Că bine ziceți!... Și eu îi zisei așa, că de!, de-aia sânteti d-stră doftori, că doar nu vă dați la muiere...

De cele mai multe ori, medicul renunță la aceste amabile generalități, căci n'are vreme de pierdut.

— Și ce ai dumneata, lele?

— Am un dor...

— Ce fel de dor?

— Un dor la inimă...

Nu vă închipuiți că e vorba de un amor ascuns... Nu. Dorul la inimă înseamnă, în bună traducere, durere de stomac. Tot așa cum un copil care „trece prin el”, are desinterie de pildă. Există un întreg vocabular medical, de un pitoresc desăvârșit și care diferă după regiuni: unul la șes, altul la deal și altul la munte.

În așteptarea rândului la „doftor”.

Agentul sanitar lucrează și pe afară.

Accident.

Al doilea dușman al medicului comunal îl constituie ceata — de multe ori inteligentă — a lecuitoarelor. O lecuitoare nu e numai decât o femeie bătrână, o babă: poate fi și mai tânără. Se cere, însă, să fi fost negreșit măritată și să fi îngropat, dacă nu mai mulți, cel puțin un bărbat. Și — negreșit e mai deșteaptă decât mulți dintre ceilalți — altfel nu ar putea fi lecuitoare. Știe de toate: să moșească, să ajute la lepădat, să tragă, să descante: de rău și de bine, să facă de spart o bubă rea, să spele mortul, să-l îmbrace, să-i ia măsura, cu o creangă de alun, să dea peste groapa proaspăt astupată, o găină neagră groparului, să facă colivă și să bocească cu viers frumos. (La noi, în Oltenia, bocitul este de o deosebită însemnătate. O fată e „remarcată” de flăcăi, dacă — cu ocazia unei morți în neam, sau prin vecini, — bocește cu *viers frumos*. De multe ori lecuitoarea face și acest oficiu și atunci consolările de rigoare, către cei îndoliați, sunt spontane: „Taci fa, nu mai plânge... Ai o fală, nu vezi?, ai o fală”!...).

Lecuitoarea are marele avantaj de a fi și ea țărană: ea trăiește și muncește în mijlocul celorlalți, la fel cu ei și, de multe ori, e și înrudită cu mare parte din săteni. Dar, cel mai de seamă avantaj, e că ea nu dă numai consultații, ci și medicamente. Aici se plasează veșnicul deziderat al medicilor rurali. Ei cer medicamente, cer veșnic medicamente. Și ceea ce li se trimite dela depozitul central sanitar al regiunii, față de cerințele reale, e pur și simplu ridicol. Sunt medici care dau din buzunarul lor, pentru pansamente, alcool, tinctură de iod, etc. Dar numai puțini pot face acest gest și numai în mică măsură.

Țăranul pleacă dela dispensar, de foarte multe ori, cu o fițuică de hârtie, o „riteptă”, care nu-l satisface deloc. Farmacia poate fi la 30—40 de km. de satul lui, medicamentele nu prea sunt ieftine de obicei, cu atât mai vârtos, cu cât farmacistul rural

are de plătit, în plus, un transport costisitor, care se adaugă firește, în unele cazuri, la prețul „riștei”.

În schimb lecuitoarea Căcoșoiaica, lelea Maria ori Țața Constandina, ia o pasăre omului, ori o oca de țuică, ori două oare (pui) mai mici, dar dă și leacul. Fie el untură de câine, pentru ofticoși, fie burueni, pentru tuse, fie că îl trage cu cărbune, îl calcă, îl măsoară cu cuțitul. (Femeia Constandina lui Radu Stoica din comuna Z., măsoară cu cuțitul, pentru orice boală, dar mai ales de răceală, ori de junghiu). Chiar dacă pacientul se prăpădește, închide ochii mulțumit, c'a încercat lumea, în tot felul, „să-l întoarcă” (să-l însănătoșeze). Însă, ca și la oraș, clientela cea mai de seamă a lecuitoarelor, o formează femeile și fetele. Omul — adică bărbatul — e oricum mai puțin credul, mai merge la oraș „după o nevoe”, e scuturat, trezit, desmorțit, ca un arbore 'n furtună, de serviciul militar. Femeile și fetele însă se duc la bunele Țațe sau lelițe știutoare și pentru *fermece*, adică fie pentru a momi pe cineva din dragoste, fie pentru a-i pierde sufletul din ură. În satul meu, sat oltenesc, departe de oraș, departe de calea ferată, Țăranii spun că cutare fată sau cutare flăcău *bolește* din dragoste, ori din ură. Și cât adevăr în această expresie... De aci nevoia lecuitoarei, de a fi medic sufletesc, de a ostoi sentimentele sau resentimentele. Câte fete, câte mame nu vin la ele pentru a curma o jale, pentru a aduce un „om” (soțul) la vatra lui, o cununie la o fată mai coaptă, ba chiar și moartea unui dușman. Descântecul și „fermecele” se fac în secret. Riturile sunt scabroase uneori, de aceea se fac cu mare fereală. Îmi propun ca, foarte curând, să dau în paginile „Realității Ilustrate” câteva exemple de *fermece*. Iată totuși, pentru ca cititorii noștri să-și poată face o idee, cum putem să ne vindecăm, fără Javol, Capol, Testa ori alte medicamente de durere de cap, fără dentist de dureri de dinți, fără gomenol de guturai și așa mai departe.

Lecuitoarea ia apă din nouă ciuturi și o bate cu nouă fire de busuioc, luate din nouă *sacsii* (ghivece), dela nouă case. Bate apa și spune de nouă ori așa :

Cuțit, cuțit, cuțitat și alămat, De nouă țigani lucrati, De nouă popi cununat, De nouă foi suflat De nouă muieri descântat, Fă-te naiba împelițat, și ieși dela (cutare) din creerii capului, Din fața obrazului, Din sgârchiul nasului, Din limbele capului, Din dinți, Din măsele, Și du-te unde oiu ști, Pe ale pustii, Să nu mai vii.

Bolnavul asvârle în apa astfel descântată nouă cărbuni, aprinși sau numai încinși și spune, la rândul lui, odată cu lecuitoarea :

Eu cu apa asta, când m'oiu uda, Durerile, junghiu-rile, cuțitele, frecările, ăcele, undrèlele, Mi-or ieși din creerii capului, S'or potoli durerile, cum a potolit Dumnezeu vacile în oboare, porcii în cotețe, Și cum a potolit Dumnezeu vântu' pe tot pământu'.

O frecție bună, cu apa asta și bolnavul nu mai are cuțite în creier sau în măsele. E medieval? Posibil, dar e real. De altfel descântecul este în mare cinst și la București, pe la mahalale, ba uneori chiar în sămburele orașului. Reamintiți-vă procesul Titei Cristescu, cu amănuntul scabros al unei vrăji, în care escrementul amestecat în cafeaua neagră avea un rol de seamă. Dacă așa ceva s'a putut petrece în Capitală, într-o lume din pătura zisă cultă, de ce să ne mire practici asemănătoare într'un sat, sau mai multe, pierdute între coline năvășe? E un subiect asupra căruia — repet — vom reveni.

Și totuși trebuie să ia un sfârșit aceste obiceiuri. Sunt oameni cari zămbesc, dar săteanul crede în ele, ca în mama lui și moare cu zile. Cel care luptă din răspuțeri în această direcție e medicul dela țară. Dar cât de puțin e ajutat! Are în subordine câțiva agenți sanitari, ca vai de lume, surori de ocrotire, numai cu numele (adică nu are de loc, cum e cazul în circumscripția din care face parte satul meu) și o moașă oficială notați bine, la 10.000 de locuitori!

Firește ar avea concursul autorităților, dar sânt împrejurări în care nu se poate face apel la ele. Ba, de foarte multe ori, tocmai ele se arată de o indulgență ce s'ar putea plasa mai bine în alte cazuri. Un exemplu dintr'o mie, pe care, nu de mult, mi l-a povestit doctorul V.

La inspecția școlii primare, din comuna S., găsește, acum câțva timp, un copil cu scarlatină, în faza descuamației. Cere imediată evacuare a micului bolnav și transportarea lui la spital, căci numai așa se poate izbuti o izolare efectivă, ce va feri comuna de o molimă. Părintele, un tânăr chiabur de altfel, vine însă să se roage frumos „de iertare”.

Zadarnic încearcă omul de știință să-i arate că nu e vorba de o pedeapsă, că spitalul înseamnă un bine pentru odraslă, pentru comună, pentru toată lumea. Omul nu înțelege, sau nu vrea să înțeleagă.

În încheiere chestia rămâne în grija primarului, om cu stare, cu pricepere, cu cărturari în neam.

A doua zi, la dispensar, în forfoteala bolnavilor, cine se arată? Omul nostru, cu un bilețel, în care se cere ca o favoare, renunțarea la izolarea micului scarlatinos. Și bilețelul cu pricina — vă așteptați poate?... — chiar dela domn' primar!

Bolnavul a fost izolat totuși, dar numai după ce doctorul s'a suit în brișcă și a trecut iar Oltețul spre S., ca să pue capăt unei indulgențe rău plasate.

Dar câte întâmplări nu s'ar putea așterne pe hârtie, din activitatea atât de însuflețită a medicului rural... Câte comedii, cu protagoniști neîntrețuși, căci nu joacă roluri învățate pe de rost, ci trăesc intens așa; câte drame și câte tragedii... Ca pretutindeni, veți spune. Da, dar mai mult încă și ați văzut de ce... Medicul dela țară râde și plânge, bruffuește și alintă, muștră și dă sfaturi și veșnic la muncă, veșnic în mișcare, veșnic pe drumuri — vai! pe ce fel de drumuri! — și vara și iarna, și ziua și noaptea, dă din viața lui, viață tuturor.

Nu putem trage concluzii din aceste câteva rânduri ce zugrăvesc palid unele aspecte din viața medicului dela țară. Putem doar să ne repetăm,

exprimându-ne dorința de a vedea, pe plaiurile verzi și mănoase, departe de concurența aprigă dela oraș, medici tineri și dornici de muncă. E bine să nu uităm a adăoga, că pe după garduri de verdeață sunt case primitive, cu gazde alese, unde de mult, de mult de tot, nu se mai joacă nici tabinet, nici panțarola, ca în romane... Dar o floare în glastă sau un vals de Chopin sunt alintate încă și azi, de mâini subțiri și albe de fete tinere, frumoase și de neam. Și tot așa se află tineri pe care facultatea i-a format, dar nu i-a îndepărtat de aurul holdelor.

Ce plăcute sunt seriile de taifas...
Și ce frumoasă e o nuntă la țară...

Domnișoarele și domnii medici, candidați la căsătorie, au cuvântul!

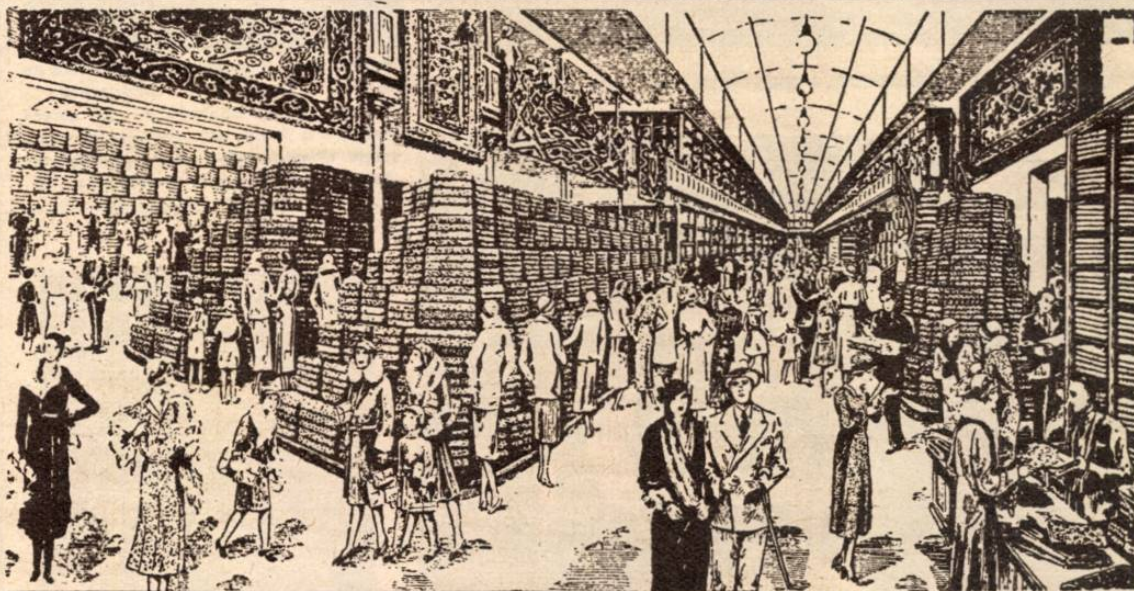
LORY PANAITESCU-ZĂTRENI

FOND.

1878

LA VULTURUL DE MARE CU PEȘTELE ÎN GHIARE

FRUMUSEȚEA MĂRFURILOR
VĂ INDEAMNĂ LA CUMPĂRAT

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

REUMATISMUL
RĂCELILE
NEURALGIILE
chiar
CRONICE
vindecă

Togal

Institut medical cosmetic

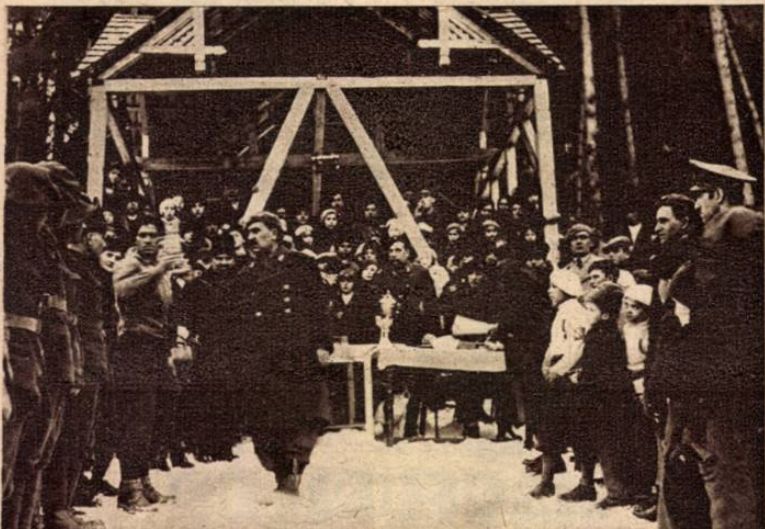
Str. Brezoianu 9, București III
Telef. 3-59-22. Consult. 11-1, 5-8
sub îngrijirea unui medic dermatolog
și unei doctorițe din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de specialiști
în toate tărmurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de pri-
sos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții
și a trupului, etc.

„Young-Sisters” (Surorile Nemțeanu) repurtează succese în străinătate. Ele au fost angajate, de curând, la Bruxelles, spre a juca într-un film. Fotografia noastră înfățișează pe Nutzy Nemțeanu într-o scenă din film.

Străjerițe din Câmpeni, asistând la un match de foot-ball.

Comandantul garnizoanei Câmpeni, d. lt. col. Poenariu, a organizat un concurs militar de sky, la începutul lunii acesteia. În fotografia noastră, comandantul distribuie premiile patrulei victorioase.

De curând a avut loc la Roman un foarte reușit bal, organizat de doamnele din societate. Cu acest prilej s'a făcut un concurs de costume și premiul a fost obținut de doamna și domnul locotenent Țiclea, pe care-i înfățișează fotografia noastră.

Cântăreța Pia Igy repurtează un deosebit succes în centrele din Ardeal și Banat, cu concertele de muzică cehoslovacă, pe care le dă. În fotografiile noastre, cântăreța Pia Igy pe scenă și publicul auditor din sala Teatrului Comunal din Timișoara

Dacă am găsi o clipă numai

pentru a cugeta asupra vieții noastre, ne-am da seama cum risipim clipele noastre, cum irosim vîlga noastră, cum uzăm organismul nostru. Timpul se scurge repede și ne pomenim la termenul fatal fără a fi gustat cu adevărat din ceea ce poate oferi viața oricărui om sănătos. Neglijențele se răzbună, sistemul nervos se sdruncină, dar omul gonește mai departe. Cine vrea să fie mulțumit trebuie să acorde atenție — e un adevăr cunoscut dar neobservat de mai toți — funcțiunilor aparatului digestiv

și nervos. Preparatul american „Gastro D” cu renume mondial e recunoscut de cercurile științifice ca un remediu de înaltă eficacitate în toate maladiile stomacului, intestinelor, ale ficatului, rinichilor și fierei. Efectul lui calmant se resimte în câteva zile, iar vindecarea radicală se obține în timp scurt fără pericol de recidive. „Gastro D” se găsește la farmacia și drogherii; sau contra ramburs de Lei 130 expediază farmacia „Thoiss”, București, Calea Victoriei, 124.

GRIPA RĂCEALA NEURALGIA

Dece

vă necăjiți
CU
guturaiul
și
răceala?

ASPIRIN

ajută numai-decât!

Sus capul!

Neliniștea ta sufletească, descurajare și tensiunea arterială sunt numai urmările surmenajului muncii excesive. Fă ca mine! Băi regulate de raze ultraviolete cu „Soarele artificial de altitudine” — Original Hanau — Te vei simți iar liniștit, înviorat, plin de viață și foarte curând vei redeveni un om întreg, tânăr și voios.

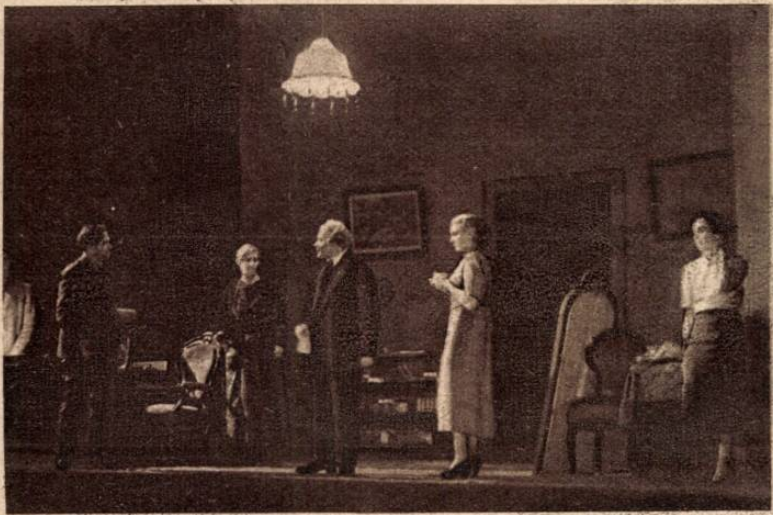
SOARELE ARTIFICIAL
— Original Hanau —

Aparate complete dela lei 6.000 până la lei 28.000

A APĂRUT MAGAZINUL

160 pagini 25 lei.

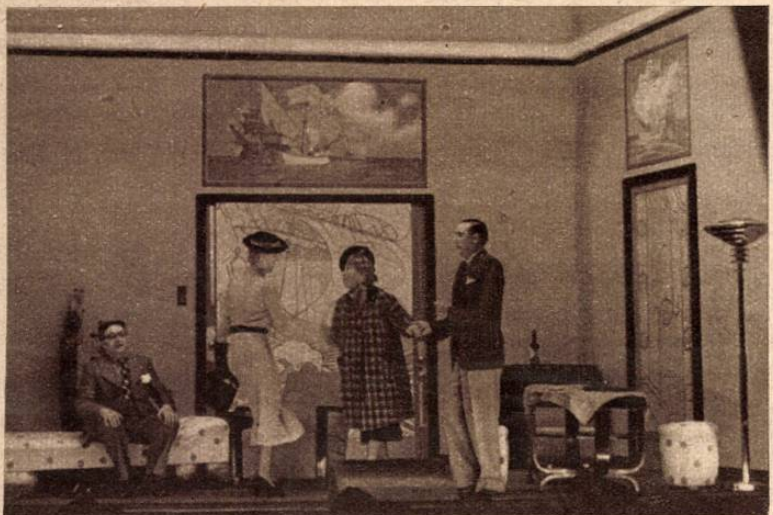
Oameni pe un sloi de gheață la Teatrul Național

Un mare și binemeritat succes înregistrează pe scena Teatrului Național excelenta piesă „Oameni pe un sloi de gheață”. În fotografia noastră dela stânga la dreapta: d. Niky Atanasiu, A. Pop Marțian, d-na Ana Luca, d. G. Calboreanu, d-na Eugenia Zaharia, Marioara Zimniceanu.

(Foto Cosmophot)

„Corbul alb” la Teatrul Modern

D. Ionel Tăranu, d-na Lulu Savu, d-ra Marietta Rareș și d. Romeo Lăzărescu într-una din cele mai bune scene ale amuzantei comedii „Corbul Alb” care se joacă cu mare succes la Teatrul Modern.

Cu prilejul concursului de fotogenie, organizat de revista noastră, pentru propaganda filmului francez în România, va fi sărbătorit marele cineast Lumiere

Concursul de fotogenie anunțat de revista noastră, a avut, dupăcum era de așteptat, un răsunet extraordinar. O mulțime de candidate s'au înscris, anunțându-și participarea la această probă, care va lansa în filmul francez o vedetă românească. Juriul care va hotări asupra alesei, va avea următoarea alcătuire:

D. Ion Marin Sadoveanu, director general al teatrelor Pictorul Theodorescu-Sion
D. Victor Eftimiu.
Domnii N. Vlădoianu și N. Constantinescu, directorii teatrului „Alhambra”
D. F. Aderca.
D. Tudor Posmantir, director general al soc. de filme românești „Ciro-Film”
D. D. I. Suchianu, critic cinematografic
D. Ion Munteanu, ziarist
D. Ion Golea, din partea revistei noastre.
Și un reprezentant al casei producătoare H. Doru, din Paris.
Cu prilejul concursului revista noastră organizează într'unul din marile cinematografe ale Capitalei, săptămâna Lumière, în cadrul căreia va fi sărbătorit părintele cinematografului. Se va prezenta un mare film francez, de producție recentă, primul film realizat de Lumière, precum și filmul concurențelor selecționate, la proba de fotogenie. Această sărbătorire a filmului francez, se va bucura de patronajul domnului ministru al Franței. În numerele viitoare, vom da programul festivităților și vom reveni cu noi amănunte.

D-nul
ANIBAL STOESCU

Distinsul secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei, a fost sărbătorit săptămâna trecută cu prilejul retragerii d-sale la pensie.

Incepând cu numărul viitor, revista noastră va publica un extrem de interesant reportaj, asupra Americii de azi, scris de domnul inginer M. Socec, care plecând din țară la vârsta de 20 de ani, a locuit 15 ani în America.

In 3 zile

coșuri și

pori dilatați

dispar!

Crema Tokalon, culoarea albă (neunsuroasa) conține smântână proaspătă și untdelemn rectificat. Acestea pătrund în pori și aduc la suprafață neurătenile ascunse în adâncime, pe care apa și săpunul nu le pot atinge niciodată. — Alte ingrediente prețioase conținute în Crema Tokalon neunsuroasă, celebra Cremă de Paris, hrănesc și întințesc pielea, suprimă coșurile, strâng porii dilatați și fac în trei zile mlădioasă și netedă, pielea cea mai aspră și întunecată. Femei de 50 de ani p. căpăta un ten fraged și drăgălaș, de care ar fi mândră o fată tânără. Se garantează succes deplin, altfel se restituie banii. —

De vânzare în toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

Pavilionul românesc la Târgul de mostre de primăvară din Praga.

„Realitatea Ilustrată” în slujba norocului

Substituindu-ne norocului, am luat inițiativa de a trimite pe fotografii noastre pe străzile Capitalei, la locuri unde sunt adunări publice sau pe unde trec pietoni și să fotografieze pe acele persoane pe cari întâmplarea le-ar trimite în fața obiectivului său.

Săptămânal, cinci inși dintre cei fotografiați, vor căpăta fiecare câte un premiu de 200 lei. Premiul poate fi ridicat în cursul săptămânii care urmează publicării.

Aceste premii se acordă cu începere de săptămâna viitoare, când vom publica fotografiile celor cinci câștigători.

un aparat de radio american

cu 4+1 lămpi, la prețul unui aparat 2+1 indigen

Incercați aparatul

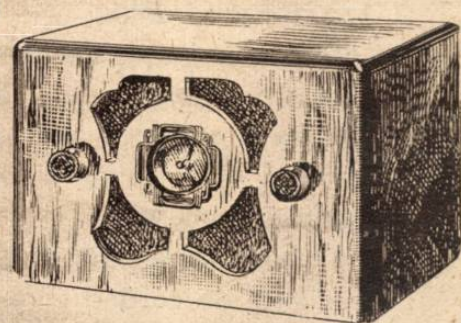
PEERLESS

5 lămpi (1 metal)

Scală avion Difuzor dinamic. Bobine cu liță de înaltă

frecvență. Pentru curent alternativ și continuu.

Toate volajele.

Lungime de undă: 200-2000 metri

Aparatul montat într-o cutie solidă de nuc american

PREȚUL APARATULUI Lei 5200

Se fac și înlesniri de plată

De vânzare numai la

RADIO MATERIAL-NICOLAE SARU

București - Pasagiul Român, 31

Femeea Sportivă

ATÂT de admirată pentru performanțele ei îndrăznețe în automobilism, la ski, patinaj sau tenis, devine în momentul când desbracă costumul de sport, o figură ștearsă, o femeie care nu se remarcă aproape deloc.

Motivul este ușor de ghicit. Femeea sportivă, pentru care efortul este singura pasiune, uită că este femeie și deci își pierde feminitatea, grația, frumusețea.

În unele universități americane s'au înființat de curând cursuri speciale, unde studentele învață cum să-și îngrijească frumusețea, cum să se fă-

că plăcute în societate, etc. Sportivele noastre ar trebui să ia exemplu, să cultive sportul dar să-și păstreze feminitatea, să-și îngrijească frumusețea. Mijloacele pe care le au la îndemână sunt nenumărate, principalul este să deosebească și să aleagă pe cele mai bune.

Mai e oare nevoie să adăugăm că produsele de înfrumusețare Lady sunt incomparabile? Că apa de Colonia Chat Noir e minunată?

Apa de Colonia, Chat Noir, cu parfumul ei suav și subtil, este un izvor nesecat de grație și feminitate.

APA DE COLONIA CHAT NOIR

este veritabilă numai în flacoane ermetic închise. Deci, doamnelor, cereți droghistului Dv. flacoane originale Chat Noir sigilate și închise.

Lady

Chat Noir

PARIS

GRATUIT

LA EXPOZIȚIA
INTERNĂȚIONALĂ
DE LA PARIS

CONDIȚIUNI ȘI AMĂNUNTE
ÎN ACEST NUMĂR

Un aer de Primăvară

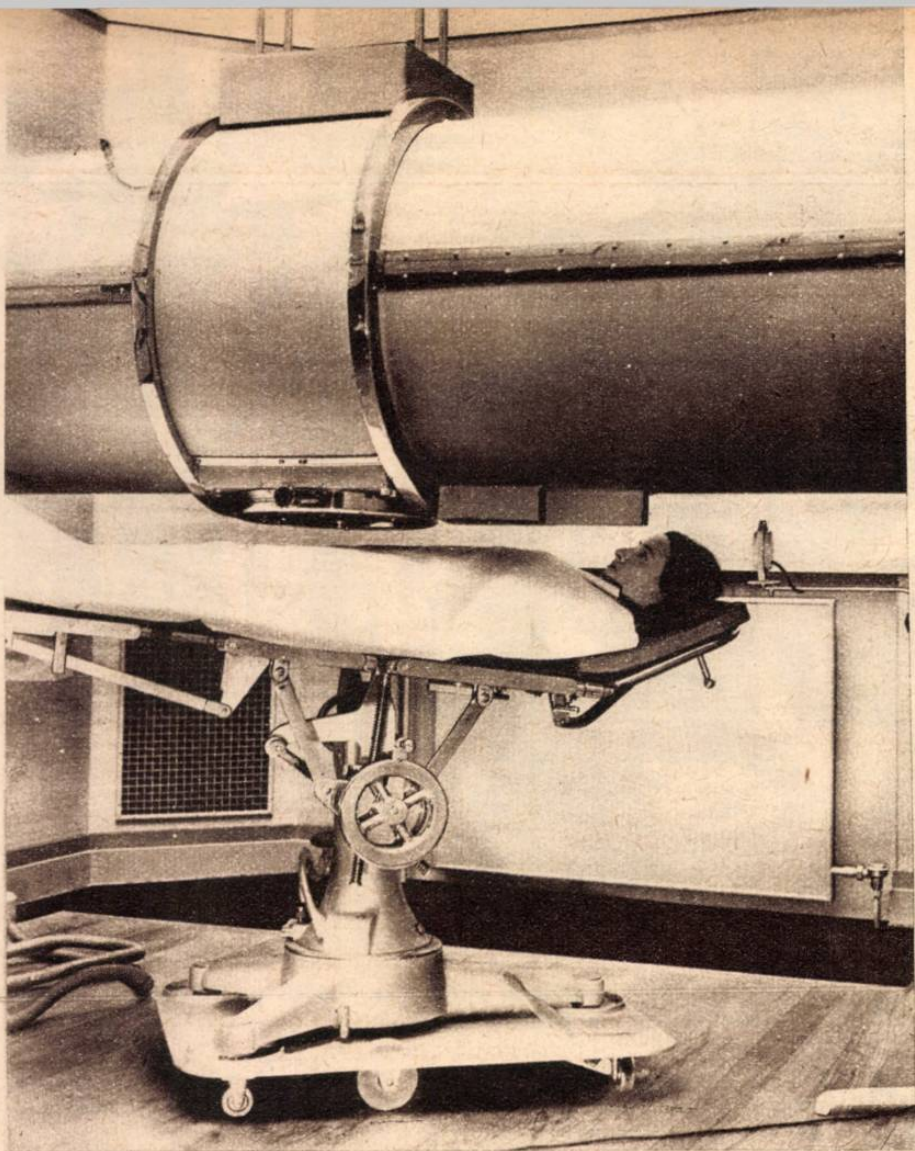

EAU DE COLOGNE

POUDRE - PARFUM

OEDIPÉ

L.T. PIVER - PARIS

CEL MAI MARE APARAT DE ROENTGEN DIN LUME

În spitalul St. Bertholeus, din Londra, s'a instalat de curând cel mai mare aparat Roentgen din lume. El slujește în tratarea cancerului. Construcția lui s'a făcut după patru ani de experiențe și a costat 30.000 lire (20 milioane lei). Aparatul lucrează cu un milion de volți tensiune și cântărește 10 tone. În fotografia noastră, o pacientă la tratamentul cu raze Roentgen. Lângă ea se află un microfon, deoarece în camera unde se face tratamentul nu intră nimeni și, prin acest microfon, pacienta poate vorbi cu doctorul din camera alăturată.

La Viena s'a petrecut o tragedie de un soi puțin obicinuit. Profesorul doctor Paul Fillunger a dus multă vreme o polemică științifică cu un coleg, profesorul doctor Karl Terzaghi, asupra durității. În cele din urmă, după ce publicase teoria lui, profesorul Fillunger a fost nevoit să-și recunoască eroarea. După această recunoaștere, atât profesorul cât și soția sa s'au sinucis de mâhnire. În fotografia noastră, profesorul Paul Fillunger.

Pentru prima dată, arheologii au izbutit să desgroape în ținutul din nordul Saharei (Egipt), un mormânt perfect conservat al primei dinastii egiptene. Până aci, toate mormintele descoperite erau găsite prădate. Se pot trage, de pe urma vaselor găsite aci, tot felul de concluzii importante. În fotografia noastră, un vas spart găsit în mormântul unui nobil din prima dinastie egipteană.

SIR AUSTEN CHAMBERLAIN A MURIT

Cunoscutul om de stat englez, Sir Austen Chamberlain, s'a sfârșit din viață în ziua de 16 Martie crt. Cu puțin înainte de moarte, el a acceptat să joace un rol în noul film al scriitorului John Drinkwater: „Poporul regelui”, turnat pentru casa Warner Brothers. În fotografia noastră, Sir Austen Chamberlain, într-o conversație cu autorul filmului, la proba sonoră.

**O sănătate
desăvârșită
vă pretinde
o îngrijire
zilnică a dinților**

**săpunul de dinți
GIBBS vă asigură
igiena perfectă
a dinților
și a gurei**

CHINA IMPERIUL MORTII

FOAME... FOAME...

LIPSA hranei pentru oameni organizați în societate e ceva atât de odios, încât nici calamitățile naturale, precum seceta, lăcustele, incendiile, cutremurele de pământ, nu pot alcătui o justificare. Din străvechi vremuri, neamurile și-au construit magazii de rezervă, despre care ne vorbesc numeroase documente din Asiria și din Egipt. La Roma, unde dintre proletari se recrutau luptătorii, legionarii și clientela politică, încă de pe vremea regimului republican, cei nevoiași primeau anumite măsuri de grâu, precum și o măsură de untdelemn de măline din Libia și Spania, pentru a fi folosit la băile publice. Impărații, mai bogați și mai darnici, au

Organizația militară ajută, în limita posibilităților, armata nenumărată de infomețați.

E oare cu puțință ca un popor de trei sute de milioane de suflete, după experiențe milenare, să nu fi găsit mijlocul de-a înlătura măcar o parte din aceste calamități?...

Cine cunoaște China și moravurile ei administrative nu-și va mai pune întrebarea. Acolo înfloresc, luxuriante, toate viciile care, în alte locuri, sunt numai sporadice sau bine mascate. În China, poporul nu are nimic de așteptat dela autorități, în afară de cumplitele pedepse politice, sau biciul și iataganul perceptorului. Poporul există pentru autorități — cu o bogată scară ierarhică — nu autoritățile pentru popor. Fiecare funcționar își cumpără slujba dela funcționarul superior și toți acești funcționari, de mii de ani, storc mizeria poporului prea răbdător. Mai nimic din avutul preluat sărăciei generale nu e întrebuințat pentru folosul obștesc. „Statul” nu face nici drumuri, nici căi ferate, nici școale, nici spitale — nimic. Șoselele le fac, cu piciorul lor și al vitelor, locuitorii — de aceea o călătorie în China, cu automobilul, e aproape cu neputință. Căile ferate și porturile (atâtea câte există) le-au construit societățile comerciale străine, care plătesc Statului (adică funcționarilor superiori) o arendă mică (și bacșișuri mari). Școalele sunt întreprinderi particulare, deși pentru a ocupa un loc în vasta ierarhie administrativă se cer examene, în vederea cărora unii fac studii teoretice — absolut formale și nefolositoare — până dincolo de mijlocul vieții lor. Spitalele (acolo unde sunt) au fost create de misionarii creștini, ai diferitelor popoare europene, și tot lor li se datorește existența unei facultăți de medicină (la Shanghai).

În asemenea împrejurări nu e de mirat că apare, din când în când, câte „un general” — un fel de șef de bandă — care jefuește o regiune întreagă, spre a-și putea plăti mercenarii, munițiile, haremii și orgiile. Unitatea Chinei este o iluzie optică: acolo au domnit totdeauna — și mai cu seamă dela detronarea ultimei dinastii, care era de origină manciuriană —

adăogat la bucata de pâine și un spectacol gratuit, de unde ne-a venit expresia, rămasă celebră „pâine și circ” (*panem et circenses*) la care aveau drept locuitorii săraci ai Romei.

În țările civilizate din vremea noastră, foamea e socotită mai rea ca lepra și societatea se simte obligată să acorde ajutoare în bani și alimente celor lipsiți de lucru, măsură care în Anglia — țara cea mai socială, dacă putem spune astfel — merge până la subvenționarea lucrătorilor, cari au un serviciu cu timp prea scurt.

Vestea că în China în acest moment — țară aproape cât Europa și cu o populație de vreo trei sute de milioane de suflete — suferă de foame mai bine de zece milioane de locuitori, din cari cel puțin jumătate cu siguranță vor muri (vor „muri de foame” la concret nu la figurat!) — pentru noi e înfricoșătoare.

E tot atât de înfricoșătoare desigur, pentru Chinezii pe care-i așteaptă o soartă mai cumplită decât a câinilor din orașele europene sau americane — dar mai puțin surprinzătoare. Căci seceta endemică în unele ținuturi, terenul neprielnic în altele, revărsările de ape — mai cu seamă revărsările uriașelor fluvii din imperiul galben — sunt fenomene constante de mii de ani. Nimeni, acolo, nu se mai miră și nimeni nu ia niciodată o măsură de ocrotire, sau de prevedere. Milioane de manciurieni, goști de frig, au năpădit ținuturile calde ale sudului; milioane de locuitori ai Chinei apusene nisipoase, și-au luat femeile și copiii, pornind spre răsărit, spre țărmurile îmbelșugate ale Oceanului Pacific. Cei dela sud, înecați de apele revărsate s'au tras la mal și au apucat-o drept spre miază-noapte, spre Peking, unde au adăstat retragerea apelor.

Din cei plecați, câți s'au mai întors?... Cea mai mare parte din acești nomazi forțați — cu toată rezistența trupească proverbială a Chinezului — își lasă oasele albe pe drumurile desfundate, sau în marginea târgurilor, unde nu pot intra de teama de a nu fi asasinați.

Un european se poate întreba, pe bună dreptate: Dar autoritățile? Ce fac puterile constituite ale Statului?...

Exodul populației din regiunile bântuite de secetă.

**O manifestație a ți-neretului chinez, împotriva împilărilor la care e supus po-
porul**

satrapii militari ai diferitelor provincii, ceea ce explică ușurința cu care Japonezii au putut înainta (popor minuscul față de Chinezii) până în așa zisa capitală a Chinei.

Și totuși Chinezii ar merita o soartă mai bună. Oameni inteligenți — uneori extrem de inteligenți — îndurători, muncitori până la istovire, pentru un beneficiu derizoriu, de o cruzime feroasă, e adevărat, dar și de o sensibilitate căreia îi datorăm cea mai veche și poate cea mai frumoasă poezie lirică, precursori în atâtea alte domenii: — în industria mătăsii, în cultura orezului, în filosofie, în morală; să nu uităm că sunt primii profesori ai Japonezilor, cari poartă și azi costumele și scriu cu alfabetul Chinezilor! — *cu cea mai veche omenie în ei* (craniul primului om s'a găsit la Peking), Chinezii trebuie salvați, pentru cinstea omenirii:

Încercări s'au făcut, unele cu rezultate remarcabile. Urmele misiunilor creștine și instituțiile lor sociale se văd pretutindeni. Mai puțin recomandabilă e metoda societăților comerciale — care totuși au trezit China din letargie — dar care i-au inoculat, în primul rând, toate păcatele civilizației burgheze și nici una din virtuți.

Experiența lui Sun-Yat-Sen, un medic educat de catolici, a dovedit că schimbarea imperiului în republică n'a fost îndesulătoare și că e nevoie de o reformă și mai adâncă, totală, care să înceapă dela emanciparea familiei și a insului în sânul familiei, a Statului de „funcționarii” lui năpraznici.

Dar până la împlinirea acestui miracol, milioane, zeci de milioane de bărbați, femei și copii vor mai pieri de foame, rățacitori în imperiul Ceres...

A.

Chinuită de dureri de cap în suportabile

Era nevoită să stea culcată ore întregi

Ne putem lesne închipui cât de violente trebuie să fi fost durerile de cap de care a suferit această doamnă dacă ea ne scrie că oridecâteori o apucau, îi pieriau nu numai puterile, ci și lumina ochilor. Toți aceia cari suferă de dureri de cap vor citi desigur cu mult interes scrierea de mai jos:

„Până în vara trecută am suferit de dureri de cap insuportabile. Când mă apucau mă simteam atât de slăbită, încât eram nevoită să stau culcată ore întregi. Mătușa mea (care a luat Sels Kruschen timp de 12 ani cu rezultate multumitoare) mă sfătuia să fac și eu o încercare. Am ascultat-o și de atunci au trecut câteva luni dar eu nu am mai știut ce sunt durerile de cap. Cred că am scăpat de ele pentru totdeauna și de acum înainte voi lua regulat Sels Kruschen”. (D-na) M. W.

Durerile de cap provin adesea din cauza stomacului și activității insuficiente a organelor eliminatoare care permit acumularea în organism a substanțelor nedigerate ce otrăvesc sângele. Îndepătați aceste otrăvuri — împiedicați formarea lor — și nu veți mai avea de ce vă teme. Tocmai acesta este rolul sărurilor Kruschen: curățarea organismului, deci imediata alinare a durerilor de cap. Efectul e sigur și constant.

De vânzare la farmacii și drogherii. Fl mare Lei 95. Fl mic ei 60.

Luna viitoare va avea loc inaugurarea monumentalului palat al primăriei sectorului IV Verde ridicat din inițiativa și sub directă supraveghere a d-lui primar Al. Matak, — un gospodăru care a pus multă ordine în conducerea operei edilitare din această parte a capitalei.

INAUGURAREA MONUMENTULUI LUI EUGENIU CARADA, LA CRAIOVA

Duminică 28 Martie crt. se inaugurează, la Craiova, monumentul marelui Român, Eugeniu Carada. Publicăm aci o interesantă reproducere după o stampă, înfățișând pe Eugeniu Carada în clipa prezentării proiectului de constituție, în anul 1866.

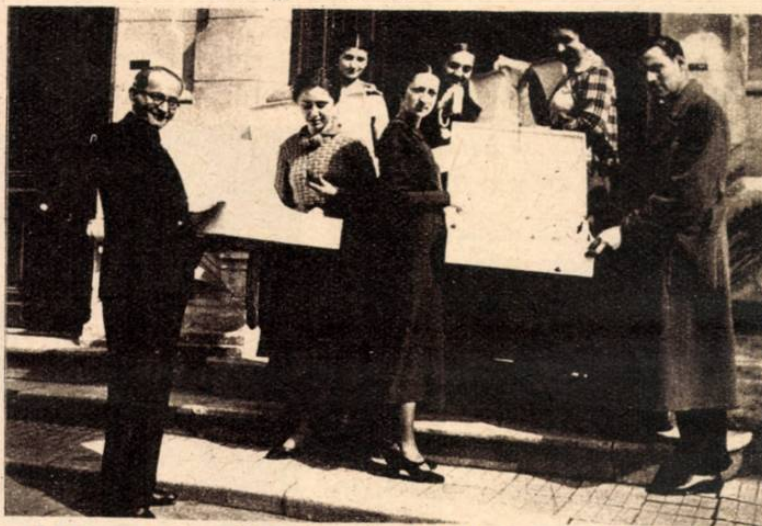
Darurile sunt expediate dela cinematograful „Savoy”.

Darul celor 5 gemene Dionne către cei 4 gemeni Gerea din Pătârlagele

prin intermediul casei de filme „Secolul al 20-lea-Fox”, cele 5 gemene Dionne din Canada au trimis celor 4 gemeni Gerea din Pătârlagele, câte un trusou complet și jucării. Darurile au fost remise cu prilejul premierei filmului „Cinci copii deodată” la București. Se știe că gemenele Dionne se află sub contract la casa de filme „Secolul al

20-lea-Fox” care și-a propus să facă din cele 5 fete cinci vedete de cinema.

Fotografiile noastre reprezintă încărcarea celor 4 cutii cari conțin trusourile trimise în dar gemenilor din Pătârlagele la cinema Savoy și primirea lor la Leagănul Sf. Ecaterina, care va preda darul la Pătârlagele.

Predarea darurilor Leagănului Sf. Ecaterina. În stânga, domnul Anton, directorul cinematografului „Savoy”, în dreapta, d. Negreanu, delegatul casei „Secolul al XX-lea, Fox”.

La Teinte Coronation

vient d'être créée par LOUIS PHILIPPE

Le créateur du Rouge Indélébile a réalisé avec le "CORONATION" un ton "de Cour" qui sera

Chaud :
Brillant : à vos lèvres
Tenace :

• Échantillon gratuit sur demande à l'Agence Générale pour la Roumanie „FARCOSA”, Bucarest, Rue Episcopul Radu 15, contre Lei 20 en timbres pour frais de port.

Louis Philippe

LOUIS PHILIPPE-ANGÉLUS: Chicago — New-York — Londra — Paris

SUFLETUL ȘI TRUPUL

NU pot alunga din tiparul privirii, imaginea lui Moș Irimie, din Niculițel, care într-o seară mi-a lămurit în viu grai, slovele cirilice, dintr-o bucoavnă veche, cu coperti și lacătă.

Învățătorul satului mă îndemnase să-mi aleg găzduirea în casa curată a acestui bătrân. Mi s'a înfățișat, zi de zi, un unchiș încă viguros, cu mintea limpede; de o înțelepciune ce se apropie de peatra scumpă.

— *E un țăran dela care poți învăța multe, chiar dumneata. Nu te superi că vorbesc așa! Vei vedea!* — îmi spuse învățătorul. Știința pe care o avea Moș Irimie despre fel de fel de lucruri, cuprindea botanică, medicină, religie, astronomie, agronomie, meteorologie... O enciclopedie întreagă!

Duminica, își lua locul în strănă și cu glasul un pic subțiet, intona psalmi și da răspunsurile. Era mâna dreaptă a învățătorului, bunul sfătuitor al tuturor, căci cuvântul lui avea greutate și indemn adânc.

— *Mulți nu și-au dat copiii la școală... Cel puțin la școala din sat! Multă trudă am avut cu mulți!*

Că oamenii-s îndărătnici sau înțeleghători. În tot chipul! Și vezi matale, bine de tot n'am izbândit! A mai chemat domnul director și pe jandarm, cu slova legiurii... Câte nu le-am spus eu semenilor mei, despre minunile din cărți! Am irosit atâtea vorbe!

O fată cheamă, la gard, pe mătușa Sultana, baba lui Moș Irimie. Șoapte îndelungi.

— *Bine, iaca, vin îndată!* — spuse mătușa Sultana.

Și revine înspre casă.

— *Da ce-i babo?*

— *Ia, fata Lenuței a lui Toader...*

— *Te-a chemat, cumva?*

— *Da, e Toader rău de tot...*

— *Cum așa? Că l-am văzut, mai alaltă seară, sănătos-tun!*

— *Nu știu! E greu...*

— *N'au chemat doctoru'?* — întreb eu.

— *Nu! Au trimis după mine... I s'o fi făcut...*

— *Ce înseamnă asta?*

— *I s'o fi pus greu, maică...*

— *Ar fi bune lecurile tale, babo, dar eu*

zic că tot mai bine e să aduc pe domnu' doctor... Are știință de multe...

— *Nu spun nu, da' adu-ți aminte că pe Ionică, al vecinului, tot nu l-a putut scăpa doftoru'.*

Și-acum se caină sărmana măicuță, că n'a trimis după mine, măcar că eram certate...

— *Eu, domnule, mă uit la baba mea și mă minunez foarte. Multe întâmplări minunate am văzut cu ea. Câți nu s'au vindecat cu descântul ei și lecurile ei!* — îmi vorbește Moș Irimie, când baba lui iese în curte. Ea e moașa satului, doftorița obștii! Eu am ajuns să pricep că domnul doctor știe și poate multe face. Dar oamenii sunt îndărătnici. Așa au apucat! — spun ei. Nu se dau, cu una — cu două, pe mâna lui. Doar la aman...

— *Și-atunci e prea târziu, nu-i așa? Știi ce, Moș Irimie! Haidem și noi într'acolo. Să-l văd și eu pe badea Toader. Doctor nu's, dar tot mă pot dumiri, de e făcătura sau altă boală cu rost știut!*

— *Dacă vrei, om porni într'acolo!*

O aflăm pe mătușa Sultana în exercițiul fun-

La amiază: adăpatul cailor la fântână.

și ieșim în pridvor. Deacolo, auzim frânturi de versuri din descântec, întovărășite de mișcarea banului, legat de ramura de busuioc, în strachina de lut:

*De dimineață m'am sculat.
Pe față m'am spălat,
Lui Dumnezeu m'am rugat...*

*La biserică — am plecat,
Când, la mijloc de cale,
M'am întâlnit cu fermecătoarea cea mare.
Din urmă luatu-mi-o.
De urât făcutu-mi-o,
Cu chedică de mort închedecatu-mi-o.
Cu chele de urs îmbrăcatu-mi-o...
Când la biserică am ajuns,
Ușile mi s'o închis,
Lumânările s'au stâns,
Icoane cu dosu's'a'ntors,
Ochii mi s'o 'mpăinjenit...
Nime' nu mă auzia,
Și nimeni nu mă credea...
Numai maica Precista...
Maica Domnului,
Jos s'a dat.
Și m'o 'ntrebat...*

*Nu te mai vâicăra,
Că Maica Domnului te-a 'nvăța:
Ii pleca pe drumul lui Adam,
La fântâna lui Iordan,
Acolo apă-i lua,
Pe față te-i spăla,
Te-i spăla de dat,
Te-i spăla de fapt,
Te-i spăla de strigare
De tot urâtul cel mare...*

*Să fie descântecul de leac,
Făcutul să rămâie cât un fir de mac!*

Nicio ameliorare, nu-i vorbă! Dar descântul va fi repetat de încă două ori! Ne apropiem de pat și cercetăm pe nevastă și pe bolnav.

— *Cum i-a venit?*
— *L-o prins amețelile și durerea de cap!...*
— *E făcătura: c'asa vine!* — intervine baba Sultana.

— *Pe urmă? Cu pântecul, cum stă?*

— *Amarnic... Ii e greu...*

Tineretul satului. Nu sunt încă flăcăi, băeții, iar fetele sunt prea mici, ca să meargă la horă, dar își fac hora lor, mai la o parte.

Intr-o Duminică după amiază, în sat: îndrăgostiții.

No. 531

R. I.

Pag. 6

Iau lampa cu lumină săracă și-o apropii de chipul bolnavului.

— *Parcă i-e mai bine!* — spuse nevasta...

E doar o părere... Incerc să aflu temperatura și iau mâna grea a omului. Atunci, în palmă descoper semnul de căte mă temusem. Petele nopții, ca niște maci, ale pelagrei. Desfac, repede, cămașa. Pe piept, flori de mușcată sângerie...

— *Vezi astea, Moș Irimie?*

— *Bube?*

— *E boala porumbului! Pelagă... De mult zace?*

— *De ieri. A dus-o pe picioare, o vreme... L-a doborât însă!*

— *Trebue să chemăm, neapărat, doctorul... Aici, numai el are cuvântul! Altfel, badea Toader nu mai scapă,*

— *spun în treacăt femeii, care-și joacă ochii, ezitând, între bolnav și baba Sultana.*

— *Ce stai?* — intervine energic Moș Ieremie. *Măi, țacă, ia fugi tu repede, până la domnu' doctor!... Hai, fuguța! Tu, babo, descântecele tale numai de dragoste să le spui, ai auzit?...*

Casa lui Toader e toată din cherpici, așa cum se durează pe-aci, locuințele oamenilor. Pe jos, podeaua e numai din lut. Observ că bolnavul doarme în aceeași odaie cu nevasta și copilășul cel mic. Oricum e greu! Și Niculiță care a fugit la doctor, tot aci își are culcușul... Pruncul scâncește în scutecele lui.

Mă apropii și-l privesc! Sărmanul Toader, pocită odraslă a adus pe lume! Imi apare icoana unui copil degenerat, dintr-o carte de igienă. Un trupuşor slăbuț, un cap prea mare, cu priviri idioțite...

Ies în drum urmărit de imaginea aceasta clinică. Mai la vale, la cotitură, e cârciuma lui Kir Pandelis. Târâle o scripcă de țigan dela țară, chipurile un cântec de jale... Un glas lăleie, în răstimpuri înjură și se ncurcă în itele vorbelor.

Moș Irimie m'a ajuns, din urmă. Pe fe-reastră, deslușim pe bețivul din cârciumă. Mă 'ntorc spre bătrân, cu priviri între-bătoare.

— *Are o poveste tristă... Cum a ajuns să bea, nu știu. Dar lui Kir Pandeli i-au intrat pe mână și ogorul și vitele lui Stoica! Pe rând...*

— *Mai are ce bea?*

— *Poate, casa... N'a folosit niciun sfat... Nimic...*

— *Să nu-i mai dea de băut...*

— *Nu se poate... E amarnic la mână! A intrat spirtu'n el, ca o dihanie și cere mereu, mereu.*

— *Cum o să sfârșească omul ăsta, moș Irimie?*

— *L-o lua Dumnezeu...*

— *Copii are? Nevastă...?*

— *Are! Vai, de ei... Noroc că tatăl ei s'a milostivit și a luat-o cu copii cu tot, în casa lui...*

Stoica a dat el să se mânie... Dar bătrânul i-a băgat spaima 'n piept. I-a spus că-l omoară, dacă-l prinde pe-acolo...

Acu', Stoica zice că bea de necaz că i-a plecat nevasta...

— *Dar până-atunci?*

— *Numai el știe!...*

Țiganul întinde un oftat pe-o strună de cântec și adaogă:

Am o mândră subțirică,

Mi se suie pe opincă,

Și-mi dă gurița, de frică...

Și-apoi, în altă trăsătură de arcuș mai sprintenă:

Mândruliță, trup de flori,

Când te văd mă ia fiori,

Din tălpi până'n subțiori...

— *Ia, vecinul meu, Mihăiță... Coleașă! E sărac lipit pământului... Doar un petec de pământ are spre mânăs-*

tirea Cilicului... L-am ajutat, mereu...! El pâinea și-o scoate mai mult muncind pe la alții, decât pe ogorul lui...

E și căruș, că l-am împrumutat să-și iee cai și căruță... Are copii mulți, casă grea. Anevoie se'mplinește... Dar nu bea. Patima asta nu l-a pâlit! Nu! Domnul director l-a sfătuit cum să câștige și'n alt chip: cu leașa, cu rogojinile, cu stuful... Muncește ca un rob. Și nu-l vezi vre-odată întunecat. Nu-i este sufletul înegrit de amărăciune. În toamnă, i-a murit fetița cea mare... Boală de piept... De pe ogor n'a adunat mare lucru... Ia, așa... Sărăcia-că și spirtul — îți fură mințile... Mihăiță însă are suflet de piatră. Mă minunez și eu, om bătrân...

Inserarea și-a stins, de mult, cele din urmă lumini albastre. Noaptea plutește asupra satului ca de smolă. Când luna se arată ușor înroșită, ca de o dogoare, de dincolo de piscul muntelui, moș Ieremie îmi lămurește chipul ciudat în care e zugrăvită fața astrului:

— *Vezi, matală! În luna cea plină, zice că-s doi frați — blestemăți de Dumnezeu, — pentru că cel mai mic a sărit cu bătaia, la cel mai mare.*

Și asta nu se cade să faci! Dumnezeu i-a pus în lună, ca să-i vadă toată lumea, pentru învățătură!

Se deslușesc tare bine!...

Am ascultat uimit glăsuirea bătrânului. S'a 'ntruchipat, în clipa asta, lângă mine, făptura vie pe care a născut-o Firea așa — și numai așa! Moș Ieremie mi-a deslușit așezarea stelelor în constelații, a zodiacului știut doar de el, mi-a vorbit de tot soiul de flori și buruieni; mi-a lămurit cum se răsfărge, în sufletul lui, Treimea Dumnezeirii și viața lui Christ încât am crezut că mi se 'nchipuie în ochi un vitraliu scump, împlinit din multe și felurite iconițe zugrăvite pe glăje... Simțea ploaia după mirosul văzduhului, după așezarea frunzelor, după socoteli tainice și neștiințifice... Credea în descânturi, ca și în cunoștințele medicului. De vrăji, se temea... În poveștile, pe care l-am rugat să mi le istorisească, a mestecat tablouri dintr-o viziune nouă a lumii și-a tâlcurilor care-o ocărmuesc... Sufletul lui e o apă curată. Înțelepciunea i-am aflat-o în spuse. A dus o viață simplă, între muncile ogorului și bucoavne.

— *Ferească Domnul de pacostea patime! Dacă vine, s'a sfârșit cu noi! Nu-i după voia noastră! Diavolul de-abia așteaptă să te rătăcești pe meleagurile lui!*

Vorba se'ndreaptă apoi către alte soiuri de brazde din sufletul omului...

— *Păi, nouă ni-i sufletul pus în cântec!* — apucă să spună Moș Ieremie. Dinspre deal prind a bate câinii și zarvă se pornește... Și svonul nu se stinge până târziu... Apoi, vestea a venit în câteva vorbe, că ni se părea c'o pre-simțisem! Ce trebuia să se 'ntâmplesse, s'a sfârșit de-acu! Stoica plecase drept spre casa unde s'adăposteau nevasta și copiii. Tatăl Marandei l-a zărit din casă, în bătaia lunii și i-a ieșit înainte. Ce vrei? Pe Marandă? De nu ieși din ogradă, slobod pușca în tine!

Stoica sau n'a 'nțeles sau îl trăgea așa... A urcat spre casă, să intre la Marandă... Bătrânul nu l-a lăsat să păsească nici cât ține un șanț, c'a și apăsător pe trăgaci! l-a trimis un pumn de alice de lup în piept...

L-a fulgerat, nu alta!

— *Numai așa s'a sfârșit cu amarul lui Stoica!* — șoptește Moș Irimie. *Dumnezeu să-l ierte!...*

Așa e mai bine!

N. PAPATANASIU.

Cât timp vă trebue ca să fiți frumoasă?

intreaba

Elizabeth Arden

N'ați invidiat vre-odată o femeie, spre care toți ochii erau ațintiți, și nu v'ați gândit în acel moment... "De ce nu sunt eu accia..."... Și Dv. puteți deveni frumoasă, dacă într'adevăr o doriți...

Frumusețea, ca ori-care alt lucru de valoare, nu poate fi câpătată numai dorind-o, și nu există formulă magică care să creieze frumusețea peste noapte. Dar dacă veți urma "Tratamentul acasă" al lui Elizabeth Arden, veți fi încântată de-a vă găsi pe fie-care zi devenind mai frumoasă.-

CURĂȚAȚI

cu Cleansing Cream, care îndepărtează praful și pudra, așa cum numai această cremă delicată poate s'o facă. Aceasta ferește tenul Dv. de-a deveni aspru și fanat. Borcanul, prețul Lei 330.-

STIMULAȚI

cu Ardena Skin Tonic (Tonicul de Piele Ardena). Acesta face ca tenul Dv. să arate tânăr, proaspăt și cu țesuturile fine. Dă fardului un aspect de sănătate. Flaconul, prețul Lei 350.--

TAPOTAȚI

tenul Dv. înainte de culcare cu Velva Cream, ca să'l aveți neted și catifelat. Dacă aveți o față slăbită sau un ten foarte uscat, întrebuințați Orange Skin Food, întrucât acesta este mai bogat în grăsimi. Borcanul Velva Cream, prețul Lei 330.-; Borcanul Orange Skin Food, prețul Lei 330.-- Atunci, vă veți mira cum tenul Dv. a devenit mai atrăgător decât ați fi sperat vreodată.-

ELIZABETH ARDEN

Elizabeth Arden Ltd.

LONDON 25 OLD BOND STREET W

Tutunul și cafeaua nu sunt vătămătoare

Un cititor ne întreabă ce credem despre tutun și cafea. Iată părerea noastră:

Cunoaștem și noi lucrările fiziologilor asupra tutunului și a cafelei. Știm că există experiențe de laborator, făcute asupra animalelor (câinilor), cărora li s'a pus 5 picături de nicotină pe inimă, și că organul acesta a fost turburat în funcțiunile lui. Tot astfel s'a dat câinilor să înghită cantități mari de cafea și vinele creierului acestor câini au fost găsite dilatate. De aci s'au făcut fel de fel de deducții practice pentru sănătatea oamenilor.

S'a spus că tutunul e vătămător inimii omenescii, iar cafeaua e un excitant vătămător nervilor.

Să ne înțelegem.

Desigur, cafeaua, în câtime mare (10 cafele turcești) pe zi, nu poate folosi organismului (deși Turcii beau toată ziua cafele și sunt destul de flegmatici. Prin urmare e chestie de obișnuință). În orice caz trei cafele pe zi nu pot strica. Ba facilitează digestia, remontează sistemul nervos oboșit.

Același lucru putem afirma și despre tutun.

Dar mai întâi nimeni nu înghite quintesența tutunului, adică extractul lui nicotina. În fumul de țigară există cantități INFINIT DE MICI de nicotină și cantitatea de nicotină ce ar putea fi absorbită prin plămâni dela câteva țigarete pe zi, e cu totul neglijabilă.

Dar, în schimb, întrebați pe fumător ce simte el când se lasă în reveria provocată de fumul țigării.

E transportarea pe nesimțite într-o lume unde griile vieții dispar iar durerile sunt alinate. Și o țigară după masă, în timpul când sorbi cafeleuța, e un stimulent al digestiei, un excitant al inspirației, poetice și creatoare.

Toate neamurile, toate rasele și în toate timpurile, au avut narcoticele lor care le ușurau pentru un moment din urâtul și plictisul lumii realității. Și niciunul din aceste popoare n'a pierit.

Universul fumătorului este o țesătură a închipuirii, a visului, a nostalgiilor mai puțin terestre și e asemenea unei evadări a sufletului din realitatea care brutalizează firile delicate, o sensibilizează și nu o pot suferi.

Aceștia aleargă la fumat — spre a înlocui realitatea cu fan- tezia lor, cu propriul lor spirit intrat în apele unei lumi care este egală cu o sugestie din poezie.

Iată de ce, lumii dela noi îi plac atât de mult versurile și muzica lui Ionel Fernic, atunci când fredonează împreună cu el:

Când ajungi să crezi că viața-i o povară,

Și dureri de ne'nțeles te apasă greu.

Când afară-i ciripit de primăvară.

Iar în sufletul tău toamnă e mereu

Înfrățește-te cu fumul de țigare

Și te avântă pe aripa-i de mister

În regatul fără nume și hotare

Și colindă prin oceanul de eter.

STOMAC ȘI CREER, ambii fără putere.

„Imi vine greu să mă gândesc la ceva”: de câteori nu s'a auzit această frază după o masă imbecilă sau chiar după mai multe ore de masă în timpul unei digestii grele. În adevăr, un creier greu, „împânjenit” dureri de cap mai mult sau mai puțin acute, acele răgăleli acide sau arsurii, nu au de loc alta cauză decât un exces de aciditate. Aceste simptome dispar aproape instantaneu de îndată ce luați o jumătate linguriță de Magnesia Bisurata în puțină apă. Nu numai că Magnesia Bisurata ușurează

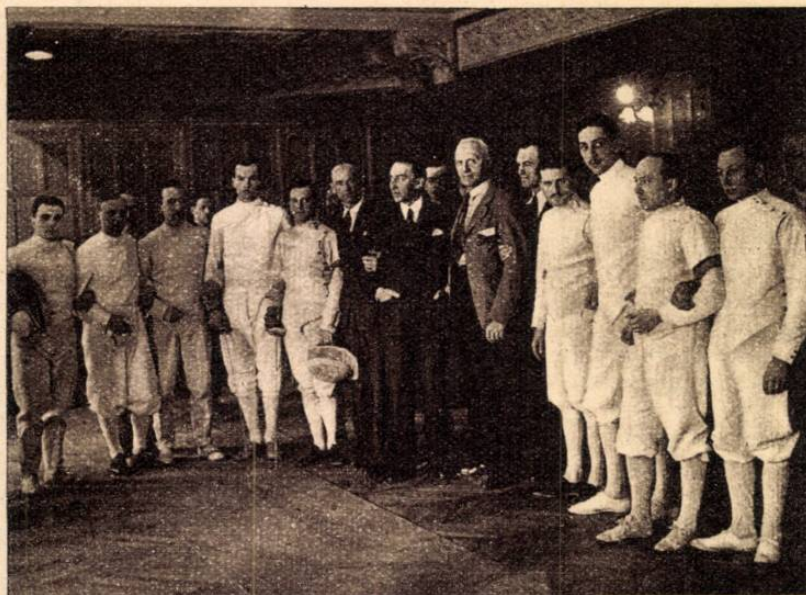
instantaneu, dar mai poate evita complicațiuni grave, căci un exces de aciditate persistent inflamează puțin câte puțin pereții sensibili ai stomacului. Aceste indispoziții fără însemnătate, la început, pot deveni cronice. Nu numai că Magnesia Bisurata previne turburările digestive, dar ea vă permite de a mânca fără frică orice lucru bun, cari vă plac. Veti avea deci tot interesul de a vă trata cu Magnesia Bisurata de îndată ce simțiți cea mai mică indispoziție

MAGNESIA BISURATA

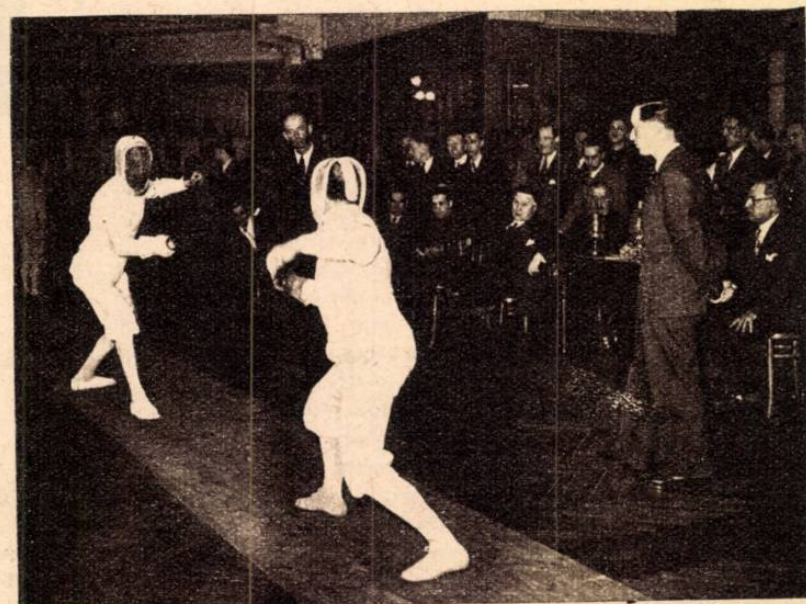
La toate farmaciile și drogueriile, cu pretul de Lei 75.— flaconul mic sau format mare e economic Lei 110.—

REALITATEA SPORTIVA

Duminică s'au jucat matchuri pentru Cupa României

Echipele și juriul la concursul de scrimă româno-ceshoslovac.

Concursul de scrimă între echipele română și cehoslovacă, la Cercul Militar din București.

Echipa Chinezul (Timișoara), intrând pe teren.

D EȘI Duminică nu s'au disputat matchuri pentru divizia națională — ziua fiind rezervată competițiunii denumită „Cupa României”, — partidele de foot-ball au fost urmărite cu același interes de publicul spectator. Matchurile pentru cupă sunt de obicei mai aprig disputate deoarece regulamentul prevede că echipa învinsă este eliminată din concurs. De o pildă, Duminică au jucat 32 de formații și cum sunt 16 învinși, turul viitor va fi disputat de ceilalți 16 combatanți rămași în cursă. Spre diferență de Divizia Națională, „Cupa României” face ca să se întâlnească adversari de categorie diferită și de multe ori înregistrăm surprize. Duminică, „Olimpia” din Satu Mare a jucat la Timișoara cu „Ripensia”. A fost nevoie ca jocul să fie prelungit cu 30 minute ca timișoreni să obțină o victorie la 2—1. Rezultatul confirmă aprecierile pe care le-am făcut asupra „Ripensiei” în cronica trecutului când arătam regresul profesionalilor. Un rezultat neașteptat este și înfrângerea „Amefei” din partea Crișanei cu 2—1. Matchul a avut loc la Oradea. Celelalte rezultate sunt: F. C. Rapid—C. A. O. 3—1, Venus—Chinezul 2—1, Juventus—Phoenix 2—1, Unirea-Tricolor—A. C. F. R. 3—1, Franco Română—C. A. M. T. 3—4, Iahn—Textila 2—1, Sporting—Industria Sârmei 6—1, Victoria—Craiovan 2—0, Victoria—Macabi 2—0, Vulturii—Mureșul 4—0, Jiul—Stăruința 2—0, Universitatea—Tricolor 2—1, Gloria—S. G. S. 2—0.

Duminică a reînceput campionatul de rugby. Au avut loc câteva matchuri destul de frumoase. Partida zilei a constituit-o întâlnirea dintre Stadiul Român și Tennis Club care s'a terminat 3—3. Formațiile au aliniat echipe descompletate din pricina defecțiunilor produse de suspendări și răniri. Duminică, din fericire, nu s'au produs alte accidente astfel că echipele pot conta pentru ziua următoare pe aceleași efective...

Gala de box din sala Vox a desemnat doi noi campioni naționali. Este vorba de Mielu Doculescu care a învins la puncte pe Mihail Fulea și Ion Gorun care a dispus de Nicolae Stamate tot la puncte. Primul e campion la categoria „mijlocie” iar secundul la „cocoș”.

În străinătate, Austria a învins Italia la foot-ball cu 2—0. Matchul a fost foarte dur și echipa italiană a fost primită ostil de venezi. Arbitrul a întrerupt matchul în minutul 73 din pricina brutalităților.

Germania a învins Franța cu 4-0. Matchul a avut loc la Stuttgart astfel că Germanii au avut avantajul terenului și al unei galerii formidabile.

ort. v.

SUFERIȚI

DE DURERI DE CAP
GRIPĂ, DURERI
NEURALGICE ?

LUAȚI IMEDIAT

ANTIDOLOR
PROF. LUPU

REMEDIU PROMPT

Realitățile săptămânii

Vreme schimbăcioasă...—Puțină politică.—Loc celor tineri!—Flori de primăvară

IN ultimul număr al „Realității Ilustrate” v'am vorbit de viscolul, zăpada și gerul începutului de Martie, ca'n toiu iernii și iată, după abia o săptămână, trebuie să scriu de furtuna cu ploaie, fulgere și trăsnete care s'a deslănțuit în noaptea de Miercuri spre Joi, săptămâna trecută!

Nu cred ca bătrânul Cronos, de când există el, să fi bătut un asemenea record, la câteva zile distanță!.. În prima decadă a lui Martie să ai și Decembrie și August — iată un lucru

care nu s'a mai întâmplat, cred, în niciun climat și în nicio epocă.

Ne mai mirăm că firea omenească s'a schimbat, că nu te mai poți bizui pe nimic, că surprizele plouă din toate părțile, ca niște măciuci la cap!

Se schimbă și bietul om după cum îi poruncesc puterile divine! Unii susțin totuși că omul însuși a provocat aceste toane ale văzduhului: atmosfera e supraîncărcată de colosalele emanații electrice, pe cari le aruncă posturile de radio. Se pare că aceste unde încărcate de foc au schimbat în ultimii ani, ritmul normal al anotimpurilor, aducând furtună când nu trebuie și încălzind pământul când are nevoie de ploaie și răcoare!

PARLAMENTUL se închide peste câteva zile. Pleca-va guvernul Tătărescu sau nu?

Unii spun că actualul regim va mai ține șase luni, alții, după cele șase luni, îi mai acordă patru ani de domnie. Membrii influenți ai partidului național-tărănesc cred că succesiunea li se cuvine — acest lucru pare tuturora normal — și că în maximum o lună vom avea un guvern Mihalache.

Alții — aceștia îmi par cei mai siniștri — ne anunță că după d. Tătărescu va veni un guvern compus

din oameni cu experiență, foști președinți de consiliu, cari să dea o îndrumare „cuminte” acestei tinere națiuni.

Să fim serioși!

În vreme ce Mussolini și Hitler și-au făcut revoluția, au ajuns la cârma statului și guvernează cu oameni tineri, impunând un ritm triumfal mersului națiunii; în vreme ce Anglia tradițională și-a încredințat politica externă omului care abia a trecut de patruzeci de ani; în vreme ce d. Leon Blum se înconjoară de colaboratori tineri (ministrul instrucțiunii în Franța n'a împlinit 32 de ani) și schimbă, voinește, felul de-a se gospodări marea republică — nouă ni se vestește un guvern de sexagenari, care de care mai respectabil, desigur, dar sexagenari, chemați să ducă spre limanuri mai fericite, destinele României.

Nu e vorba de bătrânețea fizică a acestor venerabili conducători ai neamului (d-lui Iorga de pildă i se pot arunca orice epitețe: numai acela de bătrân nu i se potrivește, fiindcă în nici una din manifestările d-sale publice nu se simte greul anilor sau inactualitatea).

Ceeace mi se pare uzat, perimat, răsuflat la acești foști și viitori corăbieri ai neamului este însăși concepția lor de guvernământ și puterea lor de a pune în aplicare vreun program oarecare.

Ei nu mai au, de mult, nimic comun cu preocupările actualei generații, cu felul de-a gândi, de-a simți, de-a voi al celor ce reprezintă forțele momentului și devenirile unui întreg popor.

Conducătorii noștri trăesc cu ideile tinereții lor, cari nu se mai potrivesc cu ale celor de azi; trăesc huzurul unei existențe ușoare, pe care au început-o ușor. Iar viața de azi se face tot mai grea și n'o poți învinge nici cu principii de autoritate, nici cu formule democratice, ci cu o luptă cotidiană, piept la piept cu realitățile imediate. Adaptările la mediu, înțelegerea mulțimilor cari au alte aspirații, alte nevoi și alt crez în zilele noastre, contactul permanent cu toate păturile sociale și cu toate revendicările mulțimilor, uzura de fiecare moment a propriilor tăi nervi, a timpului, a inteligenței tale (Francezii spun: *il faut payer de sa personne*) sânt catechismul actualului conducător de mulțimi.

Viața de huzur, moleșala, prudența, somnul pe laurii cuceriri odinioară, preocupările zilelor de ieri, problemele cari nu mai interesează generația nouă, izolarea, lăsarea oricărei inițiative pe seama „colaboratorilor”, eschivarea dela datoria momentului — sânt abdicări cari nu se pot ascunde nici scuza.

Ele mușcă și rod considerabil prestigiul șefilor și descurajează pe partizanii tot mai năucii. Și în vremea aceasta, oameni fără nume ilustre, fără averi, fără publicitate, lucrează intens, numai cu tinerețea lor și cu dorința lor de-a răsbate. Consensul unanim, o aprobare tacită îi fortifică, îi sporesc.

Să nu vă mirați, domnilor șefi de ieri și de azi, dacă într-o bună zi vă veți pomeni surplantați și întrecuți de cei pe cari îi ignorați acum, cari se apropie cu pași gigantici și vă vor depăși — foarte curând și nici măcar cine ați fost nu se vor întreba.

Să nu vă mirați!.. Și, mai ales, să nu vă pară rău!

comparație pentru părul și barba Mântuitorului. „Iar părul și barba Lui erau bălaie, ca floarea de alun...”

VICTOR EFTIMIU

Domnișoara Ioana Ciomărtan, o nouă angajată a Teatrului Național din București, se manifestă ca un talent promițător.

Realitatea Ilustrată în slujba norocului

Am luat inițiativa de a trimite pe fotograful nostru — începând de săptămâna viitoare — la locurile unde sunt adunări publice sau pe unde trec pietoni, ca să fotografieze pe acele persoane pe cari întâmplarea le-ar trimite în fața obiectivului său.

Săptămânal, cinci inși dintre cei fotografiați, vor căpăta fiecare câte un premiu de 200 lei. Premiul poate fi ridicat în cursul săptămânii care urmează publicării.

ELIDA SHAMPOO SPECIAL

Brunetaflor:

pentru părul închis,

Kamilloflor:

pentru părul blond
redau părului luciul
său mătăsos.

ELIDA

Extraordinairele aventuri ale soților JOHNSON

Cei doi faimoși exploratori ai junglei au scăpat în nenumărate rânduri, ca prin minune dela moarte, salvați de curajul și prezența lor de spirit. Civilizația le-a fost însă fatală.....

CU douăzecișipatru de ore înaintea acelei călătorii aeriene, ce s'a încheiat cu un accident, în care Martin Johnson și-a găsit moartea, iar soția sa Osa, s'a ales cu răni grave, ambii exploratori au avut presimțire de nenorocirea ce-i păștea. În momentul când se urca în aeroplanul, care la 20 de kilometri de destinație avea să se prăbușească, Martin Johnson se adresa unui cunoscut:

„A fost cât pe aci să mă strivească un automobil. Jungla nu mai are nicio primejdie pentru acela care a ajuns s'o cunoască. America în schimb, este cel mai periculos ținut din lume și aceasta, poate, pentru că deține locul de frunte, în marșul civilizației”.

Iar Osa Johnson, tovarășă nedespărțită a exploratorului în nenumăratele ținuturi neumblate și pline de mister, cutureate în cei douăzecișisase de ani de căsnicie ai lor, adaugă:

„Vă spun cinstit că imediat ce ies din junglă, mă simt cuprinsă de neliniște. De abia aștept să mă văd iar acolo!”

Soții Johnson erau făcuți unul pentru altul. Martin s'a căsătorit la întoarcerea din acea călătorie pe care Jack London a immortalizat-o în „The Cruise of the Spark” și de atunci a împărțit cu femeia lui toate aventurile junglei. Adesea, incidente care pentru cei de afară păreau miraculoase salvări, erau explicate de către Martin în felul acesta:

Cunoscuții exploratori, d-l și d-na Johnson, după o expediție de doi ani, prin Africa britanică, au adus în 1935, un număr mare de animale, în New-York. În fotografia noastră, soții Johnson, prinzând un pui de elefant.

Martin Johnson și soția sa expediază cu avionul, pentru grădina zoologică din New-York, un pui de elefant.

În fața peșterii în care se adăpostea un leu, soții Johnson, au așezat o păpușă de mărimea unui om, ale cărei membre se puteau mișca cu ajutorul unor funii. Însă leul a recunoscut că n'are de-aface cu o ființă vie și cu toate mișcările păpușii trece liniștit mai departe.

aterisase într'un luminis, situat pe vârful unui deal, în ținutul leilor și pe când Martin își pune la punct aparatul fotografic, Osa deschisese geamul lateral al avionului, spre a examina locul.

Un leu mare și sburlit, care dăduse ocol aparatului, se înfurie brusc pe această gigantică pasăre de metal, care se coborise, nepoftită, pe me-leagurile sale și în același timp hotărî să se repeadă asupra femeii.

D-na Osa și leul se treziră față în față, între ei se afla o distanță de vreo trei metri. Leul făcu un salt, dar Osa fu tot atât de repede și când fiara ajunse la locul unde trebuia să fie capul femeii, ghiarele sale alunecară pe sticla luminoasă, căci Osa trăsese geamul și se retrăsese în interiorul cabinei. Spre marele său noroc, oblonul avea o sticlă masivă și incasabilă.

Martin ridică ochii de pe aparatul său spre a cerceta cauza sgomotelor ce auzise și când înțelese situația văzu că leul era îndejuns de mare pentru ca în fața lui să-și piadă cumpătul și cel mai curajos vânător. Dar Osa nu-și pierduse capul. Era numai furioasă. Ea apucă la întâmplare primul obiect ce-i căzu sub mână și care se întâmplă să fie o pungă cu făină albă de grâu. Ridică cu băgare de seamă geamul, în vreme ce leul o privia războinic. Își trase brațul drept înapoi și... pac! O jumătate de kilogram de făină nimeri drept în botul fiarei; pachetul se rupse, iar praful alb îi umplu capul și ochii. Cu un răget de spaimă, leul făcu cale întoarsă și o porni în galop spre junglă. Odată, pe când d-na Osa rămăsese în tabără, Martin Johnson a avut o aventură din care a ieșit cu hotărîrea de-a o păstra în totdeauna lângă el, atunci când își făcea fotografiile în junglă, deoarece soția sa îl apăra mai bine decât cel mai destoinic vânător. El se dusese împreună cu unul dintr-oamenii săi, să fotografieze un leopard, pe care indigenii îl văzuseră prin împrejurimi. De cum îl zări, fiara, care era o femelă, sări, mai înainte ca vânătorul să fi apucat a trage, drept asupra aparatului. Era atât de aproape de Martin, încât în momentul când glonte o străpunse, exploratorul fu stropit de sângele ei.

Jungla ajunsese a nu mai avea mistere pentru cei doi exploratori și aceasta explică, în parte, faptul că au trecut prin atâtea primejdii, nevătămați.

„Trebuie să fii întotdeauna cu ochii în șapte” spunea odată d-na Osa prietenilor săi. Ne țineam uneori noaptea, pe urmele unei sălbătăciuni și deodată auziam un trosnet. Un rinocer? un elefant? un bivol? Aprindeam un chibrit, cu cât mai puțin sgomot posibil și-i priviam fumul. Dacă acesta sbura în direcția de unde venia sgomotul, era semn că animalul ne simțise prezența și era timpul să vedem dacă avea de gând să atace sau s'o ia la fugă. Dacă fumul mergea în direcție contrară, știam că putem fi liniștiți — sălbătăciunea habar n'avea de noi”.

Dar cu toate aceste precauțiuni, viața lor în junglă nu era lipsită de primejdii. Sgomotele sunt adesea înșelătoare și nici chiar o persoană atât de experimentată ca d-na Osa, nu poate să precizeze, în totdeauna, dincotro vin.

„Nevastă-mea ține pușca, atunci când eu iau clișeele. Am în ea mai multă încredere decât în cel mai bun țințăș din lume. În două rânduri mi-a culcat la picioare niște elefanți furioși, cari se repeziau să mă atace și n'aș putea spune câți lei a doborât, în împrejurări asemănătoare.

Deși au trăit împreună o nesfârșită serie de aventuri senzaționale, soții Johnson au fost o pereche de oameni modești. Martin prefera să fie cunoscut sub porecla de „the man behind the camera” omul dindărătul aparatului fotografic, lăsând ca interesantele fotografii pe care le făcea să vorbească pentru el.

Datorită acestei trăsături a caracterului său, el obicinuia să micșoreze și să subestimeze pericolele pe care le întâmpina,

împreună cu soția sa Osa. Adesea i se întâmpla ca atunci când relata o astfel de aventură să-i dea o întorsătură de humor, ceea ce făcea pe cel care-l asculta să nu sesizeze toată primejdia situației descrise.

Un incident, pe care Martin îl povestea cu multă plăcere, s'a produs în cursul uneia dintre recente lor expediții, când soții au făcut cu avionul un sbor de 35.000 mile, pe deasupra junglei africane. Aeroplanul lor

Prima dată când am auzit strigătul elefanților, în Borneo, am luat-o la fugă, alergând direct spre ei". Povestea d-na Osa. „Dar spre marele meu noroc, m'am împiedicat în drum și am căzut într-o capcană, săpată de către indigeni, pentru prinderea porcilor sălbateci. Aceasta m'a salvat. Curând, Martin mă ajunse din urmă și mă scoase la timp de acolo!"

Dar cea mai dramatică întâmplare din cariera lor s'a produs în cursul unei expediții, pe insula Malekula, din Oceanul Indian, unde intenționau să filmeze riturile și ceremoniile vrăjitoarești, practicate de către vânătorii de capete, al căror șef se numește Nagapate.

Malekula se află sub protectoratul Angliei, dar este o insulă izolată și arareori vizitată de albi. Johnson reuși să se împrietenească cu Nagapate și luă câteva fotografii foarte interesante cu metodele de afumare și conservare a capetelor omenesti.

Când veni vremea ca soții să părăsească insula, Nagapate protestă, la început prietenește, iar apoi pe un ton poruncitor, ce nu le mai permitea să se îndoiască de sinistrelor intenții. Părul lung și negru al d-nei Osa plăcuse șefului, care se și vedea făcând din capul ei un splendid trofeu. Martin înțelese ce se petrecea în mintea primitivului și când se înopță încercă să fugă cu soția sa, către luntrea pe care o lăseseră la țărm. Fură însă prinși și aduși îndărăt.

În dimineața următoare ei erau târâți în vârful dealului, unde aveau loc ceremoniile religioase ale vânătorilor de capete. Martin știa ce li se pregătea, dar încerca totuși să-și liniștească soția.

Apoi, întocmai ca într'un film cu peripeții, le veni ajutor sau mai bine zis, aproape că le veni. Din vârful dealului, atât Nagapate cât și soții Johnson puteau vedea jos, în micul port. Lângă luntrea lor se ivi vasul-patrulă „Euphrosyne", într-una din periodicile-i inspecții. Iar Nagapate, văzând că „Euphrosyne" își cobora luntrile, dădu ordin ca soții Johnson să fie eliberați pe dată, iar aceștia, fără a mai sta la gânduri, o rupseră la fugă, pe deal în jos.

Puțin după plecarea lor, „Euphrosyne" își ridică ancora și părăsi insula. Atunci dându-și seama că Englezii nu veniseră pentru soții Johnson, Nagapate se repezi furios pe urmele fugarilor. Dar Osa și Martin ajunseseră între timp la luntrea lor și scăpară ca prin minune.

Altă dată, Johnson filma un rinocer. Animalul acesta care este foarte iritabil și un adevărat distrugător patruped, se repezi înspre aparatul fotografic, urlând furios. D-na Johnson ar fi putut să-l doboare, din primul moment, dar cu aceasta ar fi ratat o scenă admirabilă. Ea rămâne deci nemișcată, sperând că rinocerul își va lua între timp seama, făcând cale întoarsă. Dar se înșelă. Când îl văzu, la vreo 10 metri de aparat, trase. Câteva minute mai târziu, după așezarea prafului, aparatul se afla la trei metri într-o parte, iar Martin Johnson se ridica dintr'un alt punct în direcție opusă. Rinocerul zăcea mort, chiar pe locul unde stătuse Johnson cu aparatul său.

Într-o zi, Martin fotografia de aproape niște lei. Doamna Johnson se afla la câțiva pași înaintea sa, lateral și arunca mingi de golf, într'un mascul, care dormea, spre a-l face să se miște. Johnson opera de zor aparatul când auzi un sgomot ciudat, în urmă-i. Se uită peste umăr și pentru prima dată în viața sa, încremeni. La o distanță de cel mult doi metri, îndărătul său se afla un leu matur, care-i urmăria cu interes mișcările.

Înaintea soțului său și întoarsă cu spatele, d-na Johnson râdea satisfăcută de preciziunea cu care-și arunca mingile. „Se ridică, Martin", strigă ea. Dar când ai de aface cu lei, regula este să nu-i slăbești din ochi, așa că ea nu se uită îndărăt. Johnson n'avea pușcă și-i era teamă să-și avertizeze femeia, pentru ca vocea sa să nu infurie fiara din urmă-i. Rămase nemișcat. Probabil că leul nu era nici el flămând și nici enervat. El rămase locului, privind jocul d-nei Osa, care arunca o minge semenului său. Apoi, trecu pe lângă Johnson și atât de aproape, încât exploratorul n'ar fi avut decât să întindă mâna spre a-l atinge.

„Prostuțul stă și mă privește" strigă d-na Johnson, continuându-și jocul. „Am isprăvit mingile" zise ea apoi și se întoarse.

Atunci dădu cu ochii de cel de-al doilea leu și scoase un mic „Oh!" în vreme ce animalul trecea majestos pe lângă ea, fără a o lua în seamă... E. A.

Pe coperta noastră Greta Garbo și Robert Taylor în marele film M. G. M. „Dama cu Camelii".

articolele
din
mătase

Bemberg

se spală minunat
cu fulgii de săpun

LUX

un aparat de radio american

cu 4+1 lămpi, la prețul unui aparat 2+1 indigen

Incercați aparatul

PEERLESS

5 lămpi (1 metal)

Scală avion Difu-

zor dinamic. Bobi-

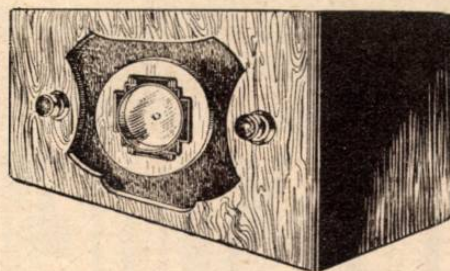
ne cu liță de înaltă

frecvență. Pentru

curent alternativ

și continuu.

Toate voltagjele.

Lungime de undă: 200-2000 metri

Aparatul montat într-o cutie solidă de nuc american

PREȚUL
APARATULUI **Lei 5200**

Se fac și înlesniri de plată

De vânzare

numai la

RADIO MATERIAL-NICOLAE SARU

București - Pasagiul Român, 31

Silvifix

cremă de păr și
fixativ

hrănește părul și-i
păstrează forma

Silvifix înfrumusețează părul și-i păstrează forma în cursul zilei; este indispensabil domnilor care pun preț pe un exterior îngrijit. Doamnele întrebunțează de preferință Silvifix, fiindcă menține ondulațiile și luciul natural al părului.

Silvifix conține Silvikrin, hrana naturală a părului.

Întrebunțând așa dar Silvifix, nu numai că veți înfrumuseța părul, dar veți da celulelor generatoare și rădăcinii părului hrana necesară. Spre deosebire de alte fixative, Silvifix nu este deloc dăunător.

Tubul suficient pentru mai multe săptămâni Lei 70
De găsit în toate magazinele de specialitate.

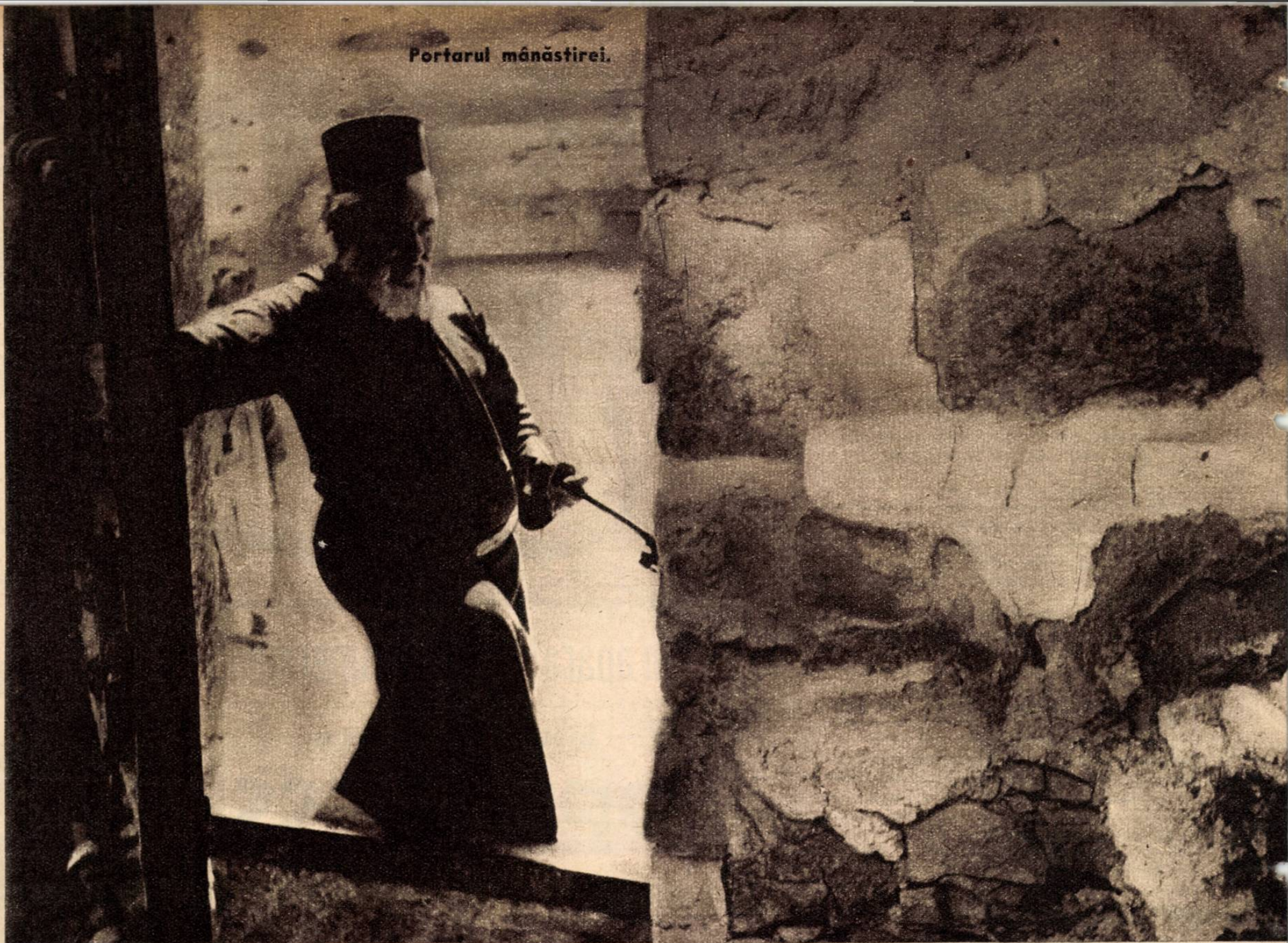
CITIȚI

MAGAZINUL

pe luna Februarie.

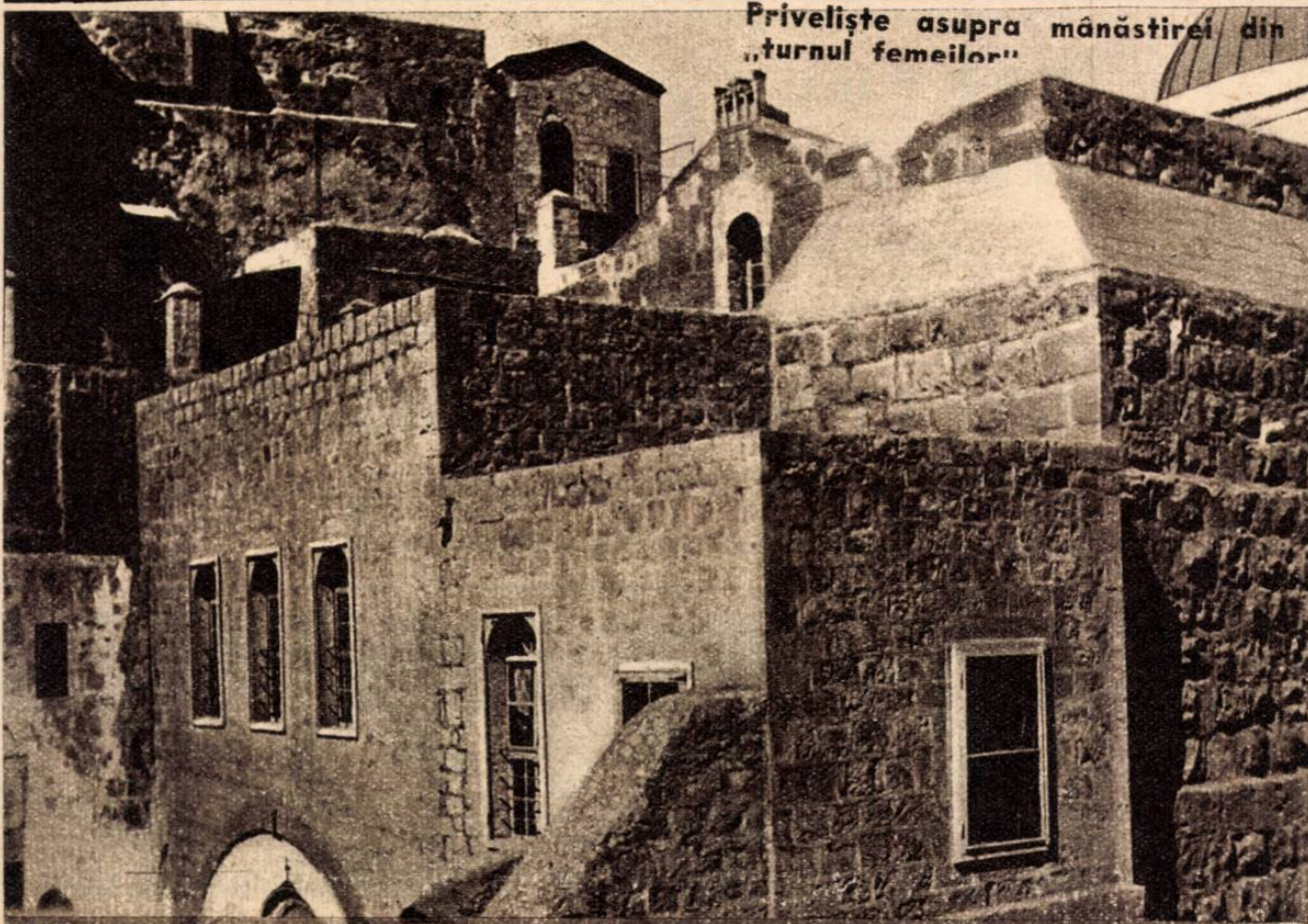
160 pagini 25 lei.

Portarul mănăstirei.

O MANASTIRE DE PENITENȚI IN PUSTIU

Priveliște asupra mănăstirei din „turnul femeilor”

NU știi ce se petrece în Europa cu preoții, cari au de ispășit păcate în Asia biserica greco-catolică îi trimite în pustiu. În pustiu, în adevăratul înțeles al cuvântului, într'una din numeroasele mănăstiri de penitenți.

Una dintre cele mai interesante mănăstiri, de acest fel, poate chiar cea mai interesantă biserică din lume, mănăstirea Mar Saba în pustiu Judea, clădită în anul 483 de Sfântul Saba — al cărui corp a fost adus, mai târziu, de către cruciați, la Veneția. Acolo, în pustiu fără sfârșit, unde nu crește un fir de iarbă, se înalță o biserică de dimensiuni uriașe, care amintește castelele din legendele copilăriei noastre. Aci locuiesc călugări cu coade, departe de lume, trăind numai în rugăciuni. Singura lor ocupație este hrănitul animalelor sălbatice, al păsărilor cerului aproape domestice, mâncarea și somnul. În fiecare dimineață, înainte de răsăritul soarelui, ei aruncă peste zidurile mănăstirei resturile de mâncare, la care se reped lupii, șacalii, hienele și panterele. (Din păcate, lumina proastă nu ne-a permis să luăm fotografii dela această scenă și mai ales ne

pare rău că n'am putut fixa pe placa fotografică lupta dintre un lup și o panteră, care s'a sfârșit cu înfrângerea celui din urmă). În această Mar Saba poți găsi toate rechizitele romantismului medieval, începând dela deochi și trecând peste pligile de furnici și ploșnițe, până la flagelările nocturne, ale vreunui călugăr nebun; totuși cei 26 de călugări,

O parte a curților mănăstirei.

Căsuțe clădite una în alta, în jurul mănăstirei.

duc în această mănăstire, în care au loc nu mai puțin de o mie de oameni, o viață destul de mulțumitoare. Și când, în fiecare Vineri, se apropie caravana care aduce alimente, un călugăr se urcă pe unul din numeroasele acoperișe și pe ece tălângi de cămile, anume acordate, cântă o melodie de bun venit, asinilor și cămilelor încărcate cu provizii.

Și mai adăogăm că în această mănăstire se găsesc și vreo câteva dintre cele mai vechi tablouri bizantine, cunoscute. Ele provin din secolul al V-lea.

M. Y. GABRIEL (Ierusalim)

Vedere generală a mănăstirei.

FANTOMELE DE GHIATĂ ALE ATLANTICULUI

CEA mai activă rută marină din lume este aproape jumătate din iarnă și un sfert din vară învăluită într-o ceață deasă, iar din coasta Groenlandei se desprind fantomatice procesiuni de ghețari, care-au fost, fără îndoială, cauza atâtor misterioase dispariții în Atlantic. S'a estimat la 25.000 de kilometri cubici gheața târîtă din Oceanul Arctic, în regiunile de trafic ale Atlanticului, în perioada Martie-August numai.

Dezastrul Titanului a determinat națiunile maritime ale lumii să ia măsuri, pentru ca să nu se mai producă o tragedie ca aceea. Curând a avut loc la Londra o conferință internațională asupra securității maritime și la invitația acesteia, Statele-Unite au înființat un post de observație plutitor, în Nordul Atlanticului. Astfel a luat naștere faimoasa patrulă internațională, care-și începe activitatea regulat în Aprilie. Și, onoare acestui serviciu, dela înființarea sa, o viață nu s'a mai pierdut, prin ciocnirea cu vreun ghețar, în regiunea pe care o păzește.

La începutul fiecărei primăveri, patrulele maritime pornesc în larg, pentru a proteja vasele tuturor națiunilor, de primejdia ghețarilor, printr-o observare de zi și noapte a evoluțiilor lor. Vasul apare abia ca o gânganie, pe lângă uriașele mase de gheață, pe care le urmăresc, căci unele dintre ele sunt cam de șase ori cât catedrala Sf. Paul. Aceste cifre, luate din statisticile oficiale ale Patrulei Ghețarilor, ne dă o idee despre dimensiunile la care pot ajunge aceste terori ale Atlanticului. În medie, înălțimea lor se află între 18 și 30 de metri, dar au întâlnit într'un rând un monstru, sau mai bine zis un turn, de 140 m. Cel mai mare ghețar, pe care l-a văzut patrula, avea 5610 m. lungime și 21 m. înălțime și a fost evaluat la 26.000.000 tone greutate. Dar și acesta era mai mic decât uriașul pe care l-a văzut transpacificul canadian „Empress of Scotland”, în Iulie 1928, la 60 mile distanță de coasta Labradorului. Acesta avea 33 de metri înălțime și cinci mile lungime.

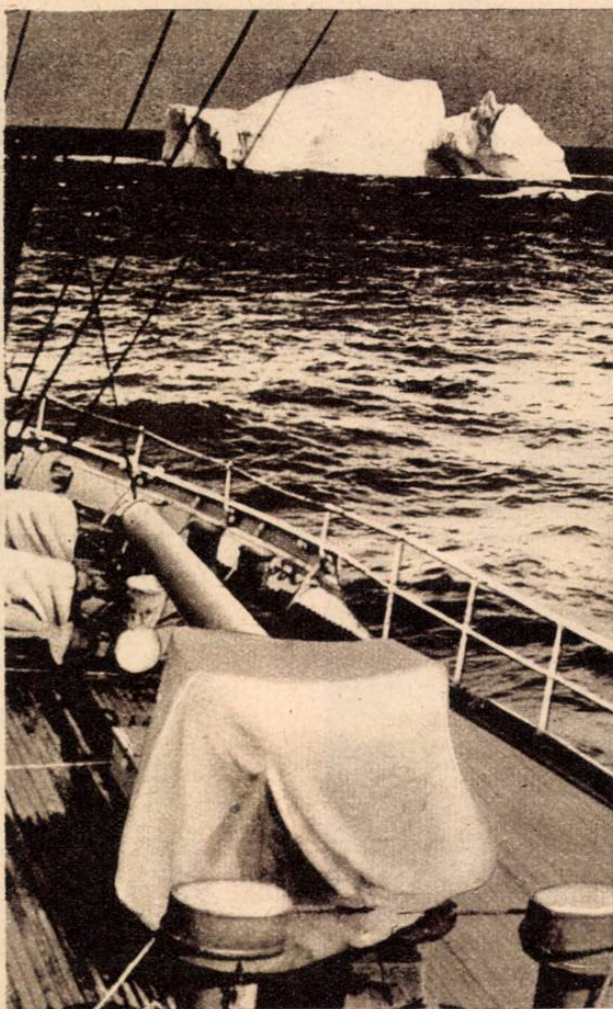
În medie numărul ghețarilor văzuți, la sud de Newfoundland, se ridică la 250 anual, dar în 1929, unul dintre cele mai teribile sezoane, patrula a semnalat vreo 1300. În 1912, anul în care s'a scufundat Titanicul, vasele care treceau pe ruta aceea, au văzut aproape 1200 de ghețari. În schimb, în anul 1924 nu s'au semnalat decât 15 ghețari. Aceștia, vin uneori singuri, iar alte ori în grupuri mari. Acum câțiva ani, pasagerii de pe vasul Pentland au trăit momente de coșmar. În apropiere de coasta Insulei Newfoundland, se adunaseră sumedenie de ghețari, ca atrași de un magnet, iar cei de pe bordul vasului vedeau mase de gheață, mari cât niște catedrale, ciocnindu-se ceea ce avea de rezultat rostogolirea unor blocuri de gheață de sute de tone, în ocean. Toate aceste fenomene erau însoțite de bubuituri asurzitoare și apoi, ca și cum teroarea călătorilor n'ar fi fost destul de mare, mai coborî și o ceață deasă.

Vasul fu silit să se oprească, nu departe de locul unde se scufundase Titanicul și tot timpul nopții pluti deasupra-i primejdia sfârâmării. Din fericire, veni ră zorile, fără să se fi întâmplat vreo nenorocire și la lumina zilei, căpitanul reuși să manevreze în zig-zag, printre ghețari, spre a ieși în larg. Ceața sporește enorm primejdiile navigației și în același an, 1929, căpitanul vasului California, a trebuit să stea neclintit pe punte, timp de trei zile, fără să-și îngăduie o oră măcar de somn, pentru că ceața se menținu continuu, pe tot drumul, dela New-York la Glasgow.

Dar din fericire ghețarii nu mișună în tot Nordul Atlanticului. Zona primejdioasă se situează dincolo de paralela 40, latitudine nordică și la vest de meridianul 40, longitudine apuseană. Numărul ghețarilor întâlniți variază mult, dela un an la altul, ca și durata sezonului primejdios. În iernile mai blânde, blocurile pot începe să se desprindă din ghețurile Groenlandei de prin Ianuarie. Uneori semnalul „all clear” (calea liberă) poate fi dat începând din prima săptămână a lui Iulie, ceea ce înseamnă că vasele pot părăsi rutele sudice, utilizate în lunile periculoase, pentru acelea mai nordice. Alteori însă, ghețarii stăruie până la sfârșitul lui Iulie.

Căpitanii vaselor, care străbat Atlanticul, primesc în fiecare săptămână o „hartă a ghețurilor” și companiile își schimbă rutele, la date în prealabil stabilite.

Deși actuala patrulare a Atlanticului este făcută de personal

Un ghețar pe ocean.

american, cheltuelile de regie sunt suportate de diversele națiuni, care beneficiază de aceste servicii, Marea Britanie contribuie cu 30 la sută.

Vasele întrebuințate în acest scop n'au dimensiuni mari, dar sunt masive, iar echipajul lor este format din marinari căliți, aleși tot unul și unul. Fiecare vas petrece câte 15 zile pe mare și în acest răstimp, ceața, uraganele și ghețarii sunt singurii lor tovarăși. Ori de câte ori un ghețar își face apariția, patrula emite un avertisment general, prin t. f. f. și vasele pot astfel să se fie în afara zonei primejdioase. Supravegherea este neîntreruptă și în cursul unui sezon se emit cam la o jumătate de milion de mesagii. La intervale regulate, pe care căpitanii de vase le cunosc, se difuzează un buletin general, dând informații asupra condițiilor gheței.

Îndată ce un ghețar se arată, vasul-patrulă își face observațiile sale asupra vitezei cu care înaintează, asupra dimensiunilor și direcției în care evoluează. Uneori ghețarii fac câte treizeci de mile pe zi, iar alteleori numai cinci, sau șase mile. Unii sunt mai primejdioși decât alții; sunt în special de temut aceia cu proiecțiuni ascuțite sub apă, întrucât un astfel de ghețar a provocat dezastrul Titanului. Autoritățile navale americane încearcă, de ani de zile, să fixeze într-o hartă cursurile urmate de ghețari. Dacă rutele lor ar fi mereu aceleași, problema gheței s'ar fi simplificat mult. Dar din observațiile făcute în douăzeci

de ani, rezultă că ghețarii plutesc la întâmplare pe ocean. Aceasta face ca o neîncetată observație a peregrinărilor lor să fie de un interes vital, de oarece ei străbat zile de-a rândul zona nordică a Oceanului, dela un capăt la celălalt.

Un ghețar poate fi o amenințare timp de mai multe săptămâni și pentru a-i scurta viața, membrii din echipajul vaselor-patrulă se urcă pe el ceea ce este o ispravă extrem de primejdioasă și depun explozibile cărora li se dă foc dela distanță. Aceasta este singura cale pe care poate fi atacat monstrul, întru cât nici cel mai formidabil dintre tunuri nu poate face nimic împotriva-i.

Dar vasele se mai întâlnesc uneori și astăzi cu aceste fantome ale oceanului, cum s'a întâmplat cu „Duchess of Bedford”, care s'a ciocnit de un uriaș ghețar, pe o ceață foarte deasă, dar accidentul n'a avut nicio urmare. Tot astfel vasul Montcalm a scăpat ca prin minune. Transatlanticul intră literalmente în ghețar, dar mulțumită vitezei sale, îl tăie, urmându-și drumul fără altă stricăciune decât o pierdere a elicei. Dar puține vase se pot lăuda cu o experiență ca a „Portiei”. Trecând pe lângă un gigantic ghețar, echipajul văzu cu spaimă cum acesta se crăpa în trei, blocurile desprinse rostogolindu-se în apă. Iar mai înainte ca vasul să se poată îndepărta, unul dintre blocuri trecu sub el. Când ghețarul reveni la suprafață, vasul fu ridicat cu totul deasupra apei. El rămase astfel suspendat câteva clipe, apoi un val îl împinse dincolo de ghețar și, mulțumită dibăciei căpitanului său, își regăsi echilibrul.

J. CARVER

(Copyright by „Realitatea Ilustrată”)

Copiilor le place KOLYNOS

Crema dentară anti-septică, pe care o recomandă dentiștii

INUTIL de a-i încanta — copiii acceptă cu ușurință de ași spăla dinții cu Kolynos. Le place gustul agreabil și proaspăt.

Dentiștii recomandă Kolynos în special pentru copii, din cauza proprietăților sale antiseptice. Ei știu că Kolynos menține dinții curați și că-i protejează de acțiunea germe-

nilor periculoși cari produc decolorarea și caria.

Copiii Dv. să întrebuințeze Kolynos dimineața și seara. Este un produs foarte economic, căci nu trebuie decât jumătate din cantitatea unei paste de dinți ordinare — un centimetru pe o perie uscată, este suficient.

Iluminați zămbetul Dv. cu Kolynos

Economisiți, cumpărând tubul mare

15 ANI ÎN U.S.A.

de MIHNEA ION SOCEC

CUVÂNT ÎNAINTE

S'a scris mult și multe despre America. Aproape zilnic apar cărți noi. „7 zile în America”, sau „O lună în Statele Unite”.

Mă întreb, oare cât se poate vedea dintr-o țară mai mare decât trei sferturi din bătrâna noastră Europă, în 7 zile sau o lună?

Cum am pibegit 15 ani dela un capăt la celălalt, prin cele 48 state reprezentate prin faimoasele litere U. S. A., m'am decis să fac cu cititorii acestei descrieri o plimbare în țara tuturor posibilităților.

Cele ce urmează sunt simple impresii și descrieri ale curiozităților cari caracterizează această țară mare. Cei ce le vor citi vor trage probabil concluziile lor strict personale.

M. S.

NEW-YORK

IN 1919 am fost trimis la Paris ca ofițer în grupul Militar Sportiv Român, la Concursurile Interaliat. Aveam aprobarea Marelui Stat Major să rămân în străinătate, pentru continuarea studiilor. La Colombes, unde se făceau antrenamentele, grupul nostru era campat între grupul Statelor Unite și grupul Canadian, și cum știam englezește, m'am împrietenit cu niște ofițeri americani, foarte simpatici și niște americane și mai simpatic, din Y.M.C.A.

Am fost impresionat de felul lor de a fi și după terminarea concursurilor, fiind demobilizat chiar la Paris, într-o bună zi, m'am pomenit pe transatlanticul „Ile de France”, în drum spre țara nouă, pe care o visam de copil, spre țara lui Buffalo Bill...

Intr'altă bună zi, pe la 9 dimineața, vaporul intra în rada portului New-York.

În zare se profila silueta de „skyscrapers” sau zgârie nori a New-Yorkului. La stânga, majestuoasă, pe un soclu de granit, Statuia Libertății. Părea o sântinelă gigantică, ținând în mână dreaptă, deasupra capului, o făclie. Noaptea, această făclie este aprinsă și o serie de reflectoare puternice, la baza soclului, luminează statuia de parcă ar fi de sticlă, deși e de bronz.

O femeie uriașă, înaltă de 70 metri și cu brațul de 20 metri. Mi s'a spus că la baza soclului, un ascensor merge până în gâtul statuei și de acolo o scară de marmură conduce în cavitatea craniului, care servește câteodată ca sală de banchete. O scară spirală prin bratul drept duce în făclie, care este un balcon circular, de unde 20 persoane pot admira foarte comod New-Yorkul.

Această statuie, opera sculptorului francez Bartholdi, a fost dăruită Statelor Unite, de Franța. Pe cartea din mână stângă a Libertății, pe cari Americanii o mângâie cu numele de Miss Liberty, sunt scrise cele trei cuvinte magice ale Franței: „Liberté, Egalité, Fraternité”.

fucru curios însă, Statuia Libertății stă cu spatele spre Statele Unite... Mă bucură faptul că peste câteva minute voi intra în orașul... libertății. Înainte de a debarca, libertatea e stânjenită de agenții de imigrare ai Statelor Unite cari fac un control foarte sever celor ce vor să guste sericirea americană. Bineînțeles, călătorii din clasa I-a și a II-a sunt oarecum privilegiați. Li se cercetează pașaporturile. Celor cari n'au pașaporturi americane, li se cercetează și portmoneurile. Legea cere ca vizitatorul străin să aibă minimum 1000 dolari, pentru a nu deveni... Larcină publică.

Vedere generală asupra New-York-ului, luată din avion, din partea numită „East-River”, cu podurile Brooklyn și Manhattan.

Statuia Libertății în fața portului New-York. Marginea făcliei e un balcon, pe care au loc 20 persoane.

Cea de a 42-a stradă din New-York poate înfățișa, oarecum, ce înseamnă circulația în această metropolă.

În schimb, călătorii de clasa III-a, majoritatea fiind emigranți, sunt supuși unui control mult mai riguros. Sunt imbarcați pe un vaporas care îi duce în insula Ellis sau Ellis Island. Este o insulă mică și, ironie a soartei, vecină cu Statuia Libertății, unde viitorii cetățeni americani așteaptă zile, săptămâni și chiar luni întregi până li se permite intrarea definitivă în țara făgăduită. În paranteză voi spune că actualmente s'a stabilit o cotă anumită de câți emigranți pot intra în Statele Unite dintr-o țară oarecare. Așa de exemplu din Rusia Sovietică nu este admis nici un imigrant. Vizitatorii din această țară nu pot sta mai mult de o lună în U. S. A. Sunt supravegheați de aproape și dacă depășesc termenul limitat, sunt imbarcați cu forța și deportați.

Deci imigranții de cari vorbiam, sunt examinați medical și li se cercetează obârșia, foarte minuțios. E singurul mijloc de a feri Statele Unite de indezirabili. Sunt mulți din acești imigranți, al căror vis nu se împlinește, deoarece după luni de așteptare, sunt imbarcați și trimiși înapoi în patria mună.

Și drumul la întoarcere trece tot prin fața lui Miss Liberty...

Totuși, pot spune că cei ce se întorc au gustat puțin din confortul american, deoarece în Ellis Island sunt tratați în zilele de așteptare, cât se poate de bine. Hrană bună, băi zilnice, plimbare prin parcul frumos al insulei și în fiecare seară cinematograful. După debarcarea imigranților, vaporul pornește din nou, de data asta mergând agale pentru a permite pasagerilor să admire pe partea dreaptă, silueta dantelată a orașului „vieții viitoare”. Întâi se vede partea de jos a orașului, numită „down town”, adică orașul de jos, în care sunt concentrate toate băncile, bursa și tot felul de birouri. Down Town-ul mai este numit și „business district”, adică sectorul afacerilor.

Faimoasa clădire Singer (numele ne aduce aminte de mașinile de cusut) cu cele 52 etaje și clădirea Woolworth cu 60 etaje, predomină pe celelalte. Între acești doi „skyscrapers” apare sfios turnul bisericii Trinității, Trinity Church, care este la capul faimoasei Wall Street, strada pe care sunt înșirate cele mai mari bănci din lume. Biserica Trinity e un monument istoric, clădită acum vreo 250 de ani, când cuvântul „business”, afaceri, nu era încă la modă.

Acest lăcaș istoric servește în ora prânzului ca loc de reculegere pentru cei cari s'au îmbogățit și cei ce-au... pierdut.

Debarcaderul sau docul spre care ne îndreptăm, este pe marginea de vest a orașului, astfel că lăsăm sgârșie-nourii down-town-ului, în urmă, și vedem clădiri cu maximum 20 etaje, cari încep să se profileze în așa numitul „uptown”, sau orașul de sus.

Când am sosit în New-York, în 1919, acest „up-town” nu se desvoltase încă din punct de vedere al „sky-scraper”-ilor, cum l-am lăsat în 1934, când l-am părăsit.

În cursul acestui capitol, voi descrie cum clădirea Woolworth a rămas o miniatură pe lângă uriașele clădiri ce au crescut în jurul ei. Debarcăm. Sgomot. Alergătură. Imbulzeală.

În imensa hală a débarcaderului sunt spații mari, marcate cu litere dela A la Z. În aceste spații se aduc valizele și cuferele pasagerilor la litera respectivă, cari vor fi deschise în fața ofițerilor vămii. Doamnele și duduile au avut grijă să se îmbrace în prealabil, cu rochiile, mantourile, pălăriile și bijuteriile aduse dela Paris, așa că scapă de rigorile vămii.

Cum însă în acest an începuse prohibiția alcoolurilor în U. S. A., pasagerii de sex masculin au puțin de furcă cu vameșii, deoarece în unele valize se găsesc sticle cu whisky și gin.

Bineînțeles, vameșii se lasă convinși în fața unei sticle sau două care le rămâne în loc de amendă și totul este O. K., cele două litere cari înseamnă: „totul este în ordine”.

E ceva specific la Americani: să reducă patru cuvinte la două litere...

Când mi-au deschis valiza au admirat uniforma mea, cu cele două decorații. Au respect pentru ofițeri dintr'o armată aliată.

Mă urc într'un taxi și spun șoferului:

— „Hotel Laffayette, if you please!”

Am spus asta așa de natural, de parcă aș fi trăit toată viața în New-York.

Și acum să vă descriu New-York-ul, în linii generale.

New-York se numește întreaga regiune, formată din cinci sectoare și anume: Manhattan, Bronx, Queens, Brooklyn și Richmond. Fiecare din aceste sectoare își are primăria ei și peste toate un primar general. Să nu comparăm însă aceste sectoare cu cele ale Bucureștilor. Întreaga regiune ocupă o suprafață cât o treime din județul Ilfov și o populație cu șapte milioane mai mică decât a României mari. Are o suprafață de 490 km. pătrați.

După ultimul recensământ cele cinci sectoare, sau mai bine zis, suburbiile, au o populație de 11.099.472 locuitori. Manhattan în care am debarcat și care în general se numește New-York are o populație de 6.930.446 locuitori.

O populație relativ cosmopolită. Sunt îngrămădiți aici aproape un milion de Evrei, restul Italiani, Irlandezi, Danezi, Suedezi, Germani, Francezi, Englezi și câțiva Români. Bineînțeles de origine etnică, în fond însă cetățeni americani. Deci să nu vă mire că New-York-ul este orașul cu cei mai mulți Evrei din lume.

Voiu vorbi despre Manhattan, de oarece este punctul unde s'a centralizat toată activitatea.

Manhattan (nume de origine indiană, care înseamnă „între două râuri”) este o limbă lungă de granit masiv, înconjurată de cele două brațe ale fluviului Hudson, care se înfige în Oceanul Atlantic.

Are o lungime de 25 km. și o lățime de 2 km. Dacă te uiți pe o hartă îți face impresia unei scări cu străzi late dela Nord la Sud, numite „avenue”-uri și cu treptele străzii transversale, dela Est la Vest, numite „streets”. Sunt 11 avenue-uri care în loc de nume au cifre romane: I, II, III, etc.

Străzile, la fel sunt numerotate dela I la 272.

Simetria este perfectă, afară de „down-town”, care de fapt este orașul vechi și care se numea pe vremuri New Amsterdam, fiind înființat de Olandezi.

Străzile din sudul orașului, „down-town”, sunt înguste și neregulate și cum pe toate aceste străzi sunt clădiri cu minimum 30 etaje, când te plimbi pe stradă ai impresia că ești în fundul unei prăpastii. Uitându-te în sus, vezi doar fâșii înguste de cer și sunt multe locuri unde lumina soarelui nu pătrunde.

Dela Sud spre Nord, orașul este traversat, semi-diagonal, de o stradă numită Broadway, sau calea lată, deși în unele părți e foarte îngustă.

În partea superioară a orașului, Broadway își adevărește numele, având o lățime de 40 metri și în centru o fâșie de iarbă verde, pomi și flori.

Această stradă se termină la partea nordică a orașului cu șoseaua care duce la Albany, capitala statului New-York, la 225 km. și prin toate orașele prin care trece se numește Broadway, terminându-se la Capitolul din Albany. Capitolul se numește reședința administrativă a Statului.

Tot pe Broadway sunt vestitele cinematografe și teatre cu renume mondial.

O mare de foc a orașului gigantic care e New-York-ul, străbătând atmosfera unei nopți reci de iarnă. În dreapta, cea de-a 42-a stradă, la stânga, Times-Square și la extrema stângă, Broadway-ul.

Roxy cu 6000 locuri, Capitol cu 5500 locuri, Paramount cu 4100, Fox 4080 și Opera cu 3300 locuri. Zâmbesc când mă gândesc la Capitol, Roxy și Opera din București. Roxy-ul bucureștean ar încăpea de 10 ori în cel dela New-York și Opera noastră de 4 ori în Metropolitan Opera House.

Broadway-ul văzut noaptea e o feerie. Vezi firme luminoase animate făcând reclama ceaiului Lipton, a țigaretelor Lucky Strike, a pastei de dinți Kolynos, a gumei de mestecat Wrigley, cari ard milioane de becuri de toate culorile. Se consumă în New-York atâta lumină electrică într'o noapte, cât se consumă în Țara Românească într'o săptămână.

Tot pe această stradă sunt vestitele teatre cu reviste. De aceea se fac filme intitulate Broadway Melody 1936 (sau anul respectiv).

Sub toate avenurile afară de a V-a, a IX-a și a X-a, sunt trenuri subterane, numite „subways” sau aeriene numite „elevated”, cari au 4 perechi de șine. Două în centru pentru trenurile expres și două laterale pentru trenuri locale.

Cele expres parcurg distanța Nord-Sud și vice-versa, făcând maximum 10 opriri, parcurgând 25 km. în maximum 20 minute.

Cele locale au opriri la fiecare 8 sau 9 străzi.

Trenurile „elevated”, sunt construite pe poduri de oțel, sub cari circulă tramvaie și automobile.

A V-a avenue împarte orașul în două. Adică desparte Estul de Vest. Astfel, d-l X. Y. are adresa 259 Est a 42-a stradă și d-l Y. X. 259 Vest a 42-a stradă. Sunt două adrese diferite deși numărul casei și a străzii sunt la fel, însă locuiesc în două secții diferite.

Un lucru extrem de interesant este sistematizarea circulației în New-York, care cred că a ajuns la apoteoza perfecției.

Sunt puncte unde circulația este foarte intensă, ca de exemplu la întretărirea străzii a 42-a cu a V-a Avenue. Americanii spun „forty second” and „Hifth”, adică a 42-a și a V-a.

Am stat odată la această intersecție cu un aparat de numărat. În zece minute, la ora 11 a. m., am numărat, mergând Nord-Sud și Est-Vest și vice-versa, peste 800 automobile. Aceasta înseamnă că au trecut 4.800 automobile într'o oră. Cu toată această circulație intensă, foarte rar se aude de accidente de automobil în New-York.

Iată explicația: la fiecare colț de stradă în direcția mersului, pe partea dreaptă sunt felinare de bronz cu trei ochiuri de lumină, așezate în linie dreaptă, una sub alta.

Am spus la colțul străzii, nu ca în București, agățate cu cabluri în mijlocul străzii. Circulația în tot New-York-ul se face 3 minute dela Nord-Sud și 2 minute Est-Vest și viceversa.

Presupunem că mergem dela Sud spre Nord. În tot timpul mersului avem în fața noastră, la fiecare colț ce trecem, lumina verde.

La un moment dat lumina verde se stinge și se aprinde cea din centru, portocalie, pentru 10 secunde.

Aceasta înseamnă: Atenție!

Toate mașinile în mers încetinesc. Se stinge lumina portocalie și se aprinde cea roșie. Mașinile s'au oprit. În același timp se petrece același lucru pe străzile transversale și se deschide circulația Est-Vest, Vest-Est.

Portul New-York, așa cum apare el, pentru cel care sosește în metropola americană.

După trei minute, lumina se stinge, se aprinde cea portocalie, se stinge, se aprinde cea verde și pornim. Această operație se produce automat de la centrala de circulație a orașului, care controlează în aceeași secundă un oraș cu câteva sute de mii de automobile. Nu sunt sergenți, la fiecare colț, să sune o sonerie și nici gardieni, ca în Calea Victoriei colț cu B-dul Elisabeta, cari să oprească pietonii de a traversa strada în timpul nepotrivit. Publicul american este astfel educat, ca să respecte regulamentele de circulație și nimeni nu traversează strada decât în sensul circulației, și respectându-le, evită accidentele. Americanii însă merg mai departe. În New-York sunt numai 8 străzi transversale, în cari circulația în sens dublu e permisă, deoarece aceste străzi au o lărgime de 30 metri și au și tramvaie. Restul străzilor transversale sunt sens unic și anume cele cu numere cu soț Est-Vest și celelalte Vest-Est. Așa se explică totala lipsă de ciocniri de automobile.

(Va urma).

Dar o femeie care apreciază calitatea și cunoaște puterea de farmec a unui ten frumos, va prefera numai pudră „D'ARGY” a cărei compoziție minunată, impregnată cu parfumurile „Toutes les Fleurs” „Taifun” și „Cheramour”, va da apariției ei în societate, aspectul femeii de lume, obișnuită cu lucrurile fine, distinse.

D'ARGY

CURA DE SLĂBIRE

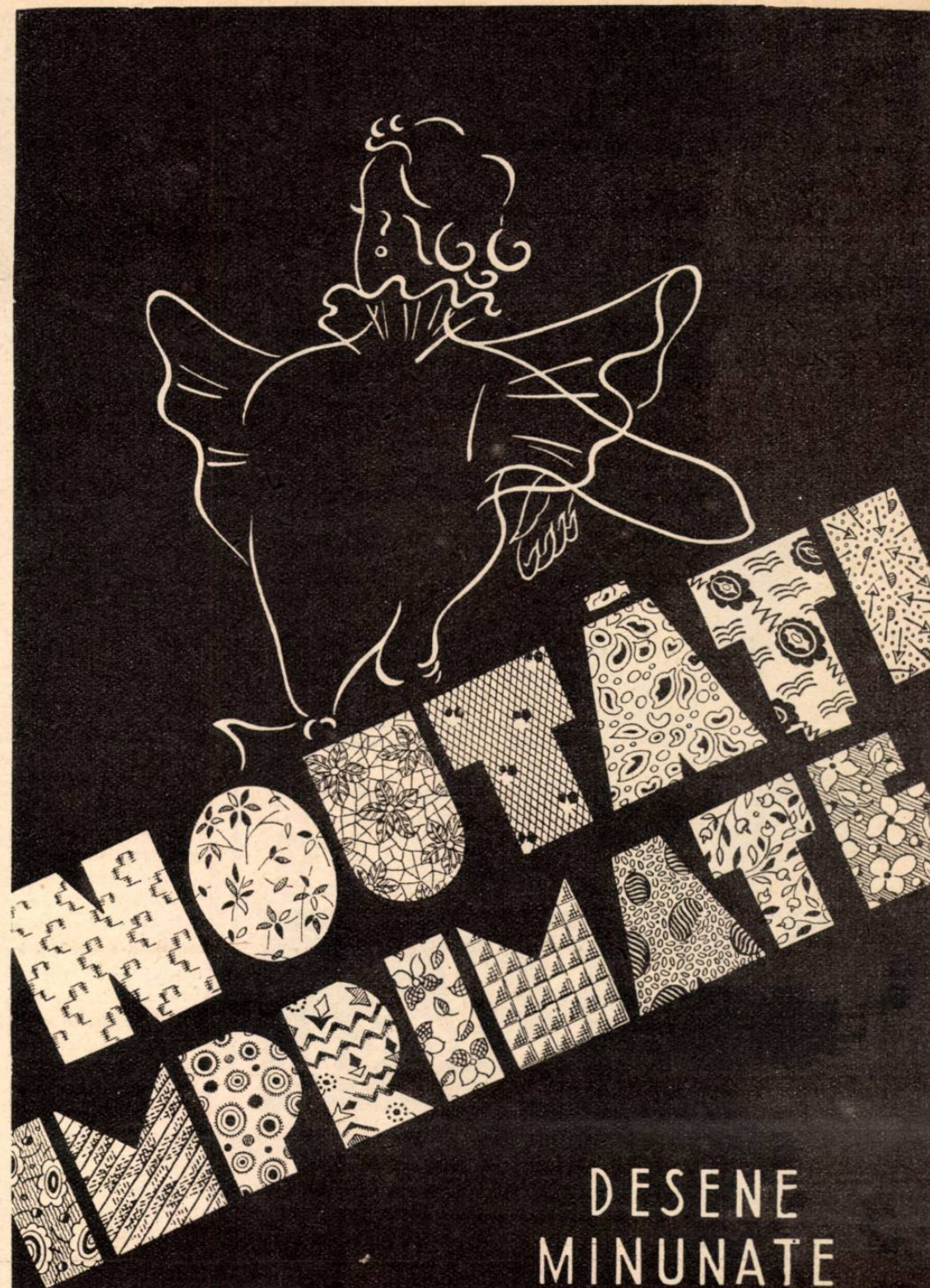
cu tabletele
KISSINGEN

de o eficacitate neîntrecută, nu cere decât răbdare și stăruință. Niciun regim drastic — nicio efortare fizică

Oricine poate căpăta o siluetă sveltă, grațioasă, urmând cu regularitate, timp de 2-3 luni, un tratament cu tabletele de slăbire KISSINGEN, mijlocul cel mai sigur și cel mai inofensiv, pentru combaterea și vindecarea obezității. Tabletele de slăbire KISSINGEN, preparate din sare naturală de KISSINGEN și alte substanțe inofensive și eficiente, sunt cele mai indicate pentru o cură de slăbire rațională și eficientă. Ele nu provoacă o slăbire vertiginoasă, atât de vătămătoare organismului, ci îndepărtează grăsimea treptat, pe nesimțite. Urmăriți întocmai indicațiunile date la modoul de întrebunțare. Efectul dorit se poate obține numai după un tratament mai îndelungat.

TABLETELE DE SLĂBIRE

BOXBERGER-KISSINGEN

DESENE
MINUNATE

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

Pomi fructiferi Arbori pentru străzi, șosele și plante vivace, conife, vișe, alote, vișe americane pentru portulcoi, etc., de calitate superioară, furnizează:

Pepinierele Știrbey, Buftea

Reprezentanța generală în București II
Str. Banului No. 2

Catalog gratis la cerere

TENUL MAT constitue farmeacul femeii

Nuanța mată este una din marile calități pe cari trebuie să le îndeplinească o pudră bună. Ea trebuie să se întindă uniform pe față, fără să formeze grăunte vizibile cari dau obrazului un aspect de mască. Pudrele opace și dense vulgarizează chiar pe femeia cea mai frumoasă.

Pudra En Vogue preparată cu o deosebită îngrijire, e de o fineță și aderență inegalată, ceiace o face să fie atât de apreciată de femeia cochetă.

POUDRE EN VOGUE
PARFUMERIE VENDOME

Mulți oameni se scoală dimineața

rupți de oboseală, deși s'au culcat de vreme. Somnul nu le-a dăruit regenerarea, înviarea necesară pentru munca zilnică. În majoritatea cazurilor cauza trebuie căutată în turburările digestiei. Capacitatea de muncă a acelor cari suferă de turburări ale digestiei e mult scăzută, ei sunt mereu indispuși și pe lângă suferințele proprii energiază anturajul. Deseori această stare produce simptome și mai grave.

Preparatul cu renume mondial „Gastro D.” activează asupra sistemului central nervos și asupra sistemului vegetativ care regulează funcțiunea intestinală, și din această cauză s'a obținut în majoritatea cazurilor rezultatele cele mai fericite cu acest preparat. „Gastro D.” se găsește la farmacii și drogherii; sau contra ramburs de lei 130 expediază farmacia „Thoiss”, București, Calea Victoriei 124.

**GRIPA
RĂCEALA
NEURALGIA**

Mamă și copil.

Anamita.

EXPOZIȚIA PICTORIȚEI VERA VESLOVSKI-NIȚESCU

În sala din str. Brezoianu No. 23, pictorița Vera Veslovschi-Nițescu expune un ansamblu deosebit de interesant de lucrări în ulei, compus din figuri (portrete și capete de studiu) și naturi statice (flori).

Portretele — în special — concentrează și rezumă câteva din calitățile cele mai evidente, cele mai izbitoare ale talentatei artiste, deoarece a studiat *à fond*, și în împrejurări familiare ori intime tipul general, trăsăturile, caracterul intelectual și moral, atitudinea cea mai preferată ori

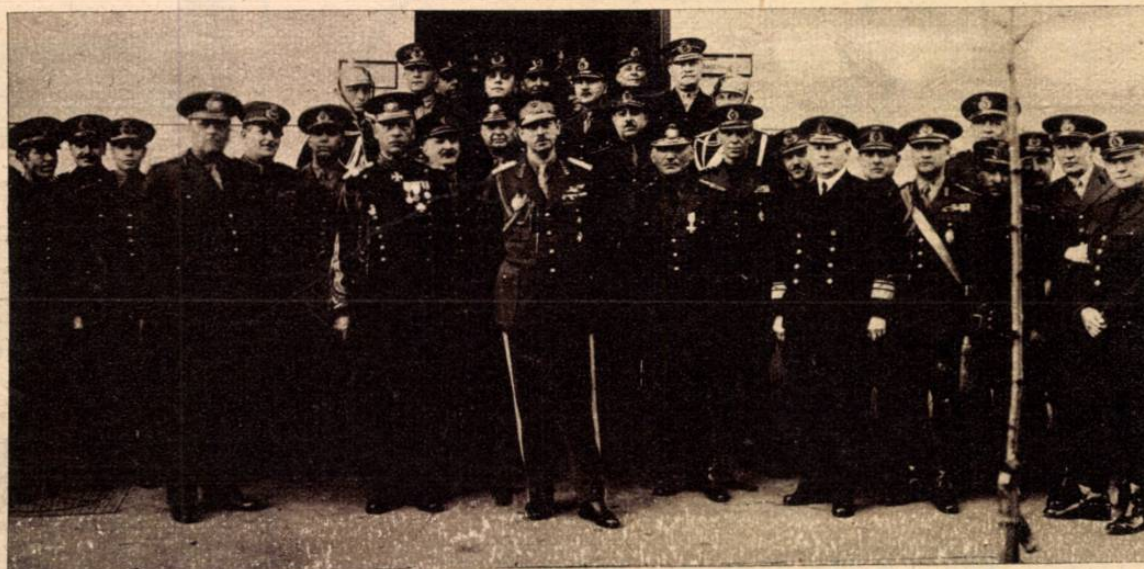
mai adecvată a modelului, fără a se preocupa de unele condiții imperioase care, în pânze de dimensiuni, mai importante și mai complexe, ar fi jenat-o. Naturile sale statice sunt pictate cu o extremă francheță, iar coloritul general, ca și desenul lor, sunt de-o fineță și de-o distincție foarte remarcabile. La d-sa procedeul — sau maniera — ține puțin loc; și asta, fiindcă înțelegerea concepției trece înaintea oricăror alte considerente tehnice.

DETESTE

Sanda.

În sala Ileana dela „Cartea Românească” expune pictorul Honoriu Crețulescu, care a știut să immortalizeze momentul emoționant al defilării invalizilor de războiu, sub Arcul de Triumf, la 1 Decembrie 1936, prin fața M. S. Regele Carol II. Un important grup de invalizi, foști luptători, în frunte cu d. căpitan Apostol Zamfir, mare mutilat, și comandantul Frontului Generației de Foc, au venit în sala Ileana să omagieze pe pictor pentru această operă a sa. În fotografia noastră, în mijloc, în grupul din stânga, domnul Honoriu Crețulescu, având în dreapta pe d. căpitan Apostol Zamfir.

M. S. Regele în mijlocul ofițerilor de stat major și ai Institutului geografic militar. În dreapta M. Sale, d. General Sichitiu, șeful marelui stat major și domnul amiral Buholtzer, comandantul institutului. În stânga, d. General Paul Angelescu, ministrul Apărării Naționale și General Gladz, subsecretar de stat.

Errol Flynn și Lily Damita vorbesc Realității Ilustrate

ULTIMUL film „Misiunea Brigăzii 41” a consacrat ca mare vedetă pe acest tânăr artist, care este un nou venit pe firmamentul ecranului. Descoperit prin filmul Capitaine Blood, Errol Flynn a devenit astăzi idolul filmului american.

Acum câteva zile am avut prilejul să stau la masă cu el și să-l întovăresc toată seara, spre a-i arăta Parisul. Însurat cu o franțuzoaică, care nu e alta decât celebra vedetă de cinema Lily Damita, am avut astfel posibilitatea să stau de vorbă cu ei și să trăiesc un moment din viața acestor zei.

Errol Flynn este un tânăr înalt, o talie de sportiv, foarte blând, având un fel de-a vorbi timid. Lily Damita, dimpotrivă, a păstrat toată expansiunea rasei ei, acel fel de a vorbi și a se purta caracteristic parisiencelor.

— „Am de gând să mă duc în Spania. Ziarele americane reclamă reportagii adevărate, palpitate. Imi voi face astfel debutul meu de ziarist. Am avut în totdeauna dorința de-a scrie romane și cred că acum imi voi putea satisface această dorință. Nu m'am gândit niciodată să fac cinema... Nu știu eu singur cum am început și nici ce m'a făcut să îmbrățișez această meserie.

Sunt foarte încântat că viitorul meu film va fi realizat după un scenariu al meu... titlul... RAJAHUL ALB... N'am văzut niciodată filmele mele și abia aștept ocazia să mă văd pe ecran. În America imediat ce filmul e terminat nu-l mai vedem...

Errol Flynn surâde, își toarnă un pahar de șampanie, pe când Lily Damita nu mai termină semnând autografe...

În fine iată pe fascinantă Lily Damita printre noi...

— „De când m'am măritat cu Errol, am abandonat ecranul... mă consacru interiorului... Într'adevăr am fost laureata unui concurs de fotogenie lansat de un ziar parizian și astfel am ajuns să fac cinema... Am avut noroc, căci înainte lucram în mode și visam să fac cinema...

cum însă era foarte greu să răzlesc, am concurat și acum, grație acestui debut, sunt la Hollywood...

Ar fi de dorit ca aceste concursuri să se facă cât mai des, căci este singurul mijloc de-a pătrunde în studio, pe poarta cea mare... vreau să spun că fără a fi nevoită să bați la toate ușile, ani de zile, și de cele mai multe ori zadarnic...

În fine iată-ne plecați...

Unde se poate merge??

Errol are o idee, să mergem să vedem pe Maurice Chevalier în noua sa revistă dela Casino de Paris. (Chevalier este prieten intim cu Lily Damita și soțul ei).

Recunoscuți în sală, publicul aplaudă în delir și suntem nevoiți să plecăm imediat pentru a putea permite ridicarea cortinei...

În loja lui Chevalier... îmbrățișări... și apoi terminăm prin a lua un sandwich și o bere într'un bar de șoferi... Aici cel puțin riscăm mai puțin să fim incomodați de admiratori... Uitasem însă că alături de Casino de Paris, la cinematograful Apolo, se juca „Misiunea brigăzii 41” și afișe de 3—4 m. arătau pe Errol Flynn în scena cea mai palpitantă... deci prețul celebrității fu plătit, încălind din nou autografe, până la 1 noaptea.

Înapoiindu-se la hotel, amândoi au jurat ca să nu mai iasă în oraș decât în mașină sau deghizați.

Mă îndoesc că ambele siluete să nu fie recunoscute, sub orice deghizare, căci prea sunt multe afișe lipite pe străzile Parisului, cu acest mare actor și prea mare a fost succesul filmelor sale, ca admiratorii să se lase atât de ușor păcăliți....

H. D.

Lily Damita într'un film al casei Warner Bros.

Errol Flynn, artistul care s'a relevat în filmele „Căpitan Blood” și „Misiunea Brigăzii 41”.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfecant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroiului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuințat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk - care aderă perfect dându-vă ocea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia lei 70.

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk.

Veți vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănătoase.

Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând un obraz neted, delicat și imbujează

Flacoane a lei 62, 103, 164, 300, 475.

O carte vă informează

PRONOSTICURI ȘI SUGESTII

P RIMĂVARA e la orizont, cu silueta ei sglobie și o bogată serie de imprimeuri frapante.

Dacă marcata preferință a modei pentru țesăturile bogate este un criteriu, atunci putem spune că ne apropiem de sfârșitul crizei. Majoritatea stofelor sunt mai bune decât tot ceea ce am avut de câteva sezoane încoace — au un

aer aristocratic, punând a dispoziție efecte de nalt gust.

Tailleul cu croială bărbătească se menține și a rămas un „imperativ”; roisquartul s'a dovedit prea practic pentru ca elegantele noastre să poată renunța la el, cu isurință. Redingota reasare și ea, dar înnoită, sub forma unei fuste despicate în față, de sus până jos și prinsă în talie cu un cordon, peste o rochie imprimată; această bască lungă e completată de un bolerou ce se oprește cam la patru degete de talia scurtă, întrucât înaltă și subțiază.

În materie de imprimeuri, vom avea un abuz de ecossais-uri, apoi buline, pepituri și motive bayadere, diferite înflorări, cu un cuvânt, ni se oferă un larg câmp de alegere, menit să satisfacă toate gusturile și genurile.

În această pagină dăm vreo câteva modele simple nostime care fac

fala marilor case de mode din Franța și cetatea filmului:

3. Frageda Madge Evans prezintă o rochie de după amiază care cu ajutorul unui plastron de catifea se transformă într-o rochie de stradă. E de remarcat jupea mult scurtată, care va reveni, în ciuda elegantelor cu picioarele mai puțin perfecte.

2. Un tailleur, stil rusesc, care a avut mult succes la una din expozițiile recente de modă, din Paris.

4. Pălărie și eșarfă în două culori, foarte indicate pentru pardesiurile bărbătești. Alături o cazacă imprimată, de mătase naturală, în culori șterse și o pălărie de flori.

1. Mică tocă de panglică ciré, neagră indicată pentru ceai, și chiar pentru localurile de seară.

EA

SĂPUNUL CAPILAR „Dr. DAST”

cel mai effin și mai sigur remediu împotriva
**CĂDERII PĂRULUI,
CONTRA MĂTREȚII,
TONIC ȘI DESINFECTANT**

Depozitul și Reprezentanța Generală pentru România:
„THE OLD TRUSTY HOUSE G. C.” Str. Doamnei 5.
Palatul Adriatică, București.

D-na SILLY VASILIU

Obține un strălucit succes în grandioasa revistă a primăverii „Super-Alhambra 1937”. Aparițiile d-sale sunt îndelung aclamate în fiecare seară.

Plecați gratuit la Expoziția din Paris!

„Realitatea Ilustrată” și Metro Goldwyn-Film S. A. R. vă oferă prilejul unic de a vizita gratuit Parisul în epoca Expoziției Internaționale. — Călătorie cu wagon-lits dus și întors. — Intreținerea de prim rang, în cele mai mari hoteluri și restaurante. —

întreținerea, în condițiuni de primul rang, timp de o săptămână în capitala Franței.

CONDIȚIUNILE SPECIALE ALE CONCURSULUI.

Cu excepția personalului de redacție al revistei „Realitatea Ilustrată”, a juriului și personalului administrativ al casei Metro Goldwyn Film S. A. R. participă la acest concurs toți spectatorii filmului „Dama cu Camelii”. Răspunsurile vor fi trimise la redacția revistei noastre, pe adresa mai sus pomenită, împreună cu bonul special pe care-l publicăm în această pagină și care trebuie completat cu numele (eventual pseudonimul) și adresa fiecărui concurent.

Concursul se încheie la 18 Aprilie 1937, dată până la care se primesc răspunsurile.

Rezultatul concursului va apărea în „Realitatea Ilustrată” din 27 Aprilie crt. Premiata sau premiatul poate pleca oricând, între 1 Mai și 15 August 1937, la Paris, la expoziția internațională. Va primi din partea revistei „Realitatea Ilustrată” și a casei Metro Goldwyn Film S. A. R., biletul de călătorie dus și întors, wagon-lits și întreținerea, în condițiuni de primul rang, în Capitala Franței. Pașaportul rămâne în sarcina premiatului.

B O N

CONCURSUL „EXPOZIȚIA DIN PARIS”

Numele (Pseudonimul) trimițătorului

Adresa

Odată cu aceasta am trimis și Buletinul completat.

Greta Garbo și Robert Taylor
într-una din scenele marilor
„Dama cu Camelii” și „Dama de
Gefen” Metro Goldwyn Film S. A. R.

CU prilejul prezentării marelui film „Dama cu Camelii”, nemuritoare operă a lui Dumas, a cărei acțiune se petrece la Paris, casa Metro Goldwyn Film S. A. R. și revista „Realitatea Ilustrată” organizează un concurs printre cititorii revistei și spectatorii cinematografelor Carlton (unde rulează actualmente filmul) și Select (unde va rula în continuare, peste câteva zile).

La casa cinematografelor Carlton și Select se dă fiecărui spectator, împreună cu biletul de intrare, un buletin pe a cărui pagină special rezervată, participanții la concurs trebuie să răspundă în cel mult 25 de rânduri, la următoarea întrebare: „Ce înseamnă Parisul pentru mine?”

Răspunsul va fi trimis la redacția revistei noastre, str. Const. Mille 7-9, unde un juriu de literați va premia pe cel mai bun.

Premiul constă dintr-o călătorie dus și întors la Paris între 1 Mai și 15 August (la data aleasă de premiat) și

Oridecâteori se întâlnesc câteva prietene — vorbesc și despre mine!

Nimeni nu trebuie să se mire de acest lucru, căci fiecărei femei — îi dau tot ceea ce dorește și anume: o piele sănătoasă, un ten tânăr și rezistent contra ploaiei și contra vântului! Numai eu conțin „Eucerita” substanța ideală pentru a da unui ten: frumusețe și sănătate!

TEATRUL MAHALALELOR

DESIGUR că foarte puțini dintre dumneavoastră știu că în afară de mișcarea teatrală, concretizată în cele vre-o câteva teatre din centru cu stagiune regulată, mai există și o altă mișcare „teatrală”, dacă vreți, periferică.

Cinematografele mărginașe anunță cu litere de-o șchioapă: „Azi reprezentație cu artiști” și după terminarea filmului, un om, oribil fardat, anunță cu o voce pripită: „Urmează trupa Ionescu-Chineză”, sau „Niculescu-Fix” sau așa ceva.

Și în fața elitei mahalalei urmează reprezentarea unei așa zise reviste, însele de glume neroade și obscenități.

Asistența se strâmbă de râs și aclamă pe artiști: „Bravo, mă Mitică!” sau „Ești dat dracului, Gogule!”

Dar în afară de aceste cinematografe, cari au, ca să spun așa, o existență oarecum legală, mai există o serie de spelunci — întitulate „localuri familiare”, în care cabotini sinistri dau „reprezentatii artistice”.

E numai o vorbă, că tipul actorului vagabond a dispărut. Căci și astăzi încă, familii întregi de „artiști”, cu bocceaua în spinare, colindă orașele țării și dau „reprezentatii”. Dealungul căii Griviței, până la cimitirul Sfânta Vineri, și mai departe, sunt înșirate așa numitele „teatre”, în cari oameni, ce se numesc artiști, duc cea mai cumplită mizerie. Să avem în vedere că unii dintre ei și cari duc o viață cu adevărat câinească — sunt absolvenți de Conservator, iar cea mai mare parte și-au început „cariera” în centru. Ei nu sunt decât victimele so-

Fete vesele într'un restaurant de periferie, înainte de începerea reprezentației lor.

pleava periferiei. Vreo câțiva reangajați și cheferiști formează elita localului: în fund e improvizată o estradă, împodobită cu foiță tricoloră.

La un moment dat atmosfera devine încărcată și spectatorii cer, din ce în ce mai insistent, începerea reprezentației. Cum însă „domnul Iani”, directorul teatrului, n'a plătit angajaților săi de o săptămână, aceștia nu vor să mai „joace”. Numai în urma insistențelor, din ce în ce mai agresive, ale celor dela mese, domnul Iani consimte să-și plătească trupa. Perdeaua se ridică și începe spectacolul: înșiruire de simple trivialități, fără pic de haz.

Copii mai mici de 15 ani spun, cu nerușinare, cele mai oribile obscenități, însoțindu-le cu gesturi indecente. Suntem una din puținele țări din lume în care nu este reglementată chestiunea protecției așa zișilor copii actori.

Am vizitat cabinele și culisele acestor „teatre”. În dosul barăcii, pe o suprafață de doi metri pătrați, se îmbracă deavalma, într'o promiscuitate oribilă, femei și bărbați. La un teatru de soiul acesta „artiștii” se îmbracă în bucătărie, lângă bucătarul care taie mereu la ceapă.

Sunt lucruri reale și redată fără niciun fel de exagerare.

Existența acestor cabotini e de plâns. După „spectacol”, dacă un client capricios o cere, „artistele” sunt nevoite să ia loc la masa clientului capricios. Altfel, domnul Iani — „negustor până'n unghii” — le reziliază contractul.

IOAN MASSOFF

La chef de unul singur, într'un restaurant cu „reprezentatie”.

maajului actoresc, care tinde să ia proporții, pe zi ce trece. Imprejurarea face să fiu nevoit să vizitez aceste localuri astfel că vorbesc în deplină cunoștință de cauză.

Cum deschizi ușa localului, te trăznește un miros imposibil de sarnie alterată și mahorcă. E ora 12 noaptea — toiul — și nu găsești loc să arunci un ac cu gămălie. Pe la mese, toată

Academia de Croitorie Bulevardul Brătianu 9

Școală vieneză autorizată de stat. — Cursuri rapide de rochi, mantouri, mănuși de piele, stofă, blană și flori artificiale. —

Durata 2 luni.

Inscrieri zilnic între orele 11-13.

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gușei și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLPF HOFFMANN

fost asistent la clinica univ. din Berlin

București, B-dul Domniței 30 bis

Tel. 4.19.30 — Informațiuni gratuite

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

Dece

vă necăjiți
cu

guturaiul
și
răceala?

ASPIRIN

ajută numai-decât!

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 57 fost 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței. Tratamentul ridurilor prin diatermie, masaje pneumatice și hormoni. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. „Se aplică masca Hollywood”.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m.

SPECTACOL DE GALĂ LA OPERA ROMÂNĂ

La Opera Română a avut loc o reprezentație de gală, cu renumita cântăreață poloneză, Bandrowska. S'a cântat „Traviata”. Fotografiile noastre înfățișează: Regina Marioara a Yugoslaviei asistând la reprezentație. Cântăreața Bandrowska în rolul „Traviata”. Domnul Arczischewski, ministrul Poloniei la București, în lojă.

Fotografii Cosmophot.

Cu prilejul concursului de fotogenie, organizat de revista noastră, pentru propaganda filmului francez în România, va fi sărbătorit marele cineast Lumiere

Concursul de fotogenie anunțat de revista noastră, a avut, după cum era de așteptat, un răspuns extraordinar. O mulțime de candidate s'au înscris, anunțându-și participarea la această probă, care va lansa în filmul francez o vedetă românească. Juriul care va hotărî asupra alesei, va avea următoarea alcătuire :

1. Ion Marin Sadoveanu, director general al teatrelor victorului Theodorescu-Sion
2. Victor Eftimiu.
3. Domnii N. Vlădoianu și N. Constantinescu, directorii teatrului „Alhambra”
4. F. Aderca.
5. Tudor Posmantir, director general al soc. de filme românești „Ciro-Film”
6. Tony Mânzatu, inspector la Ministerul Muncii.
7. D. I. Suchianu, critic cinematografic
8. Ion Munteanu, ziarist
9. Ion Golea, din partea revistei noastre.
10. Un reprezentant al casei producătoare H. Doru, din Paris.
Cu prilejul concursului revista noastră organizează într'unul din marile cinematografe ale Capitalei, săptămâna Lumiere, în cadrul căreia va fi sărbătorit părintele cinematografului. Se va prezenta un mare film francez, de producție recentă, primul film realizat de Lumiere, precum și filmul concurenților selecționați, la proba de fotogenie. Această sărbătorire a filmului francez, se va bucura de patronajul domnului ministru al Franței. În numerele viitoare, vom da programul festivităților și vom veni cu noi amănunte.

Faceți din viața Dv. un roman de fericire!

Un ten
plin de tinerețe
...sau RESTITUIREA
SUMEI ÎNTREGI!

Acea piele catifelată, acea frăgezime a tenului pe care toți bărbații o admiră, o puteți dobândi ușor, Doamnă, întrebuințând săpunul Cadum. V'o garantăm, încercați — pe răspunderea noastră — acest minunat săpun de înfrumusețare. Cumpărați o cutie cu 3 săpunuri Cadum. Întrebuințați unul... ține aproape o lună! Dacă, după întrebuințarea lui, nu ați căpătat acea piele catifelată, acel ten trandafiriu: „Tenul Cadum”, înapoiati ambalajul săpunului întrebuințat, împreună cu celelalte două săpunuri neîncepute, Biroului Cadum, Strada Sft. Ionică No. 8, București, care vă va restitui suma ÎNTREGĂ. Care femei dornică de a fi frumoasă — de a fi fericită — ar mai ezita? Profitați chiar astăzi de această ofertă excepțională.

Savon Cadum

Dureri reumatice

Reumatismul este cea mai răspândită boală. Cu ajutorul calmantelor faceți să dispară durerile pentru scurt timp, dar, nu îndepărtați cauza bolii Dimpotrivă! Boala se întinde nestingerită din ce în ce mai mult. Cunoscutul medicament „Togal”, care prin însușirile sale curative constituie gloria științei medicale, lecuște temeinic boli cum ar fi reumatismul, guta, sciatica și maladiile provenite din răceală (gripă). Tabletele „Togal”ucid microbii din corpul omenesc, elimină complet otrăvurile și creiază astfel condițiile prielnice pentru regenerarea totală a organismului bolnav.

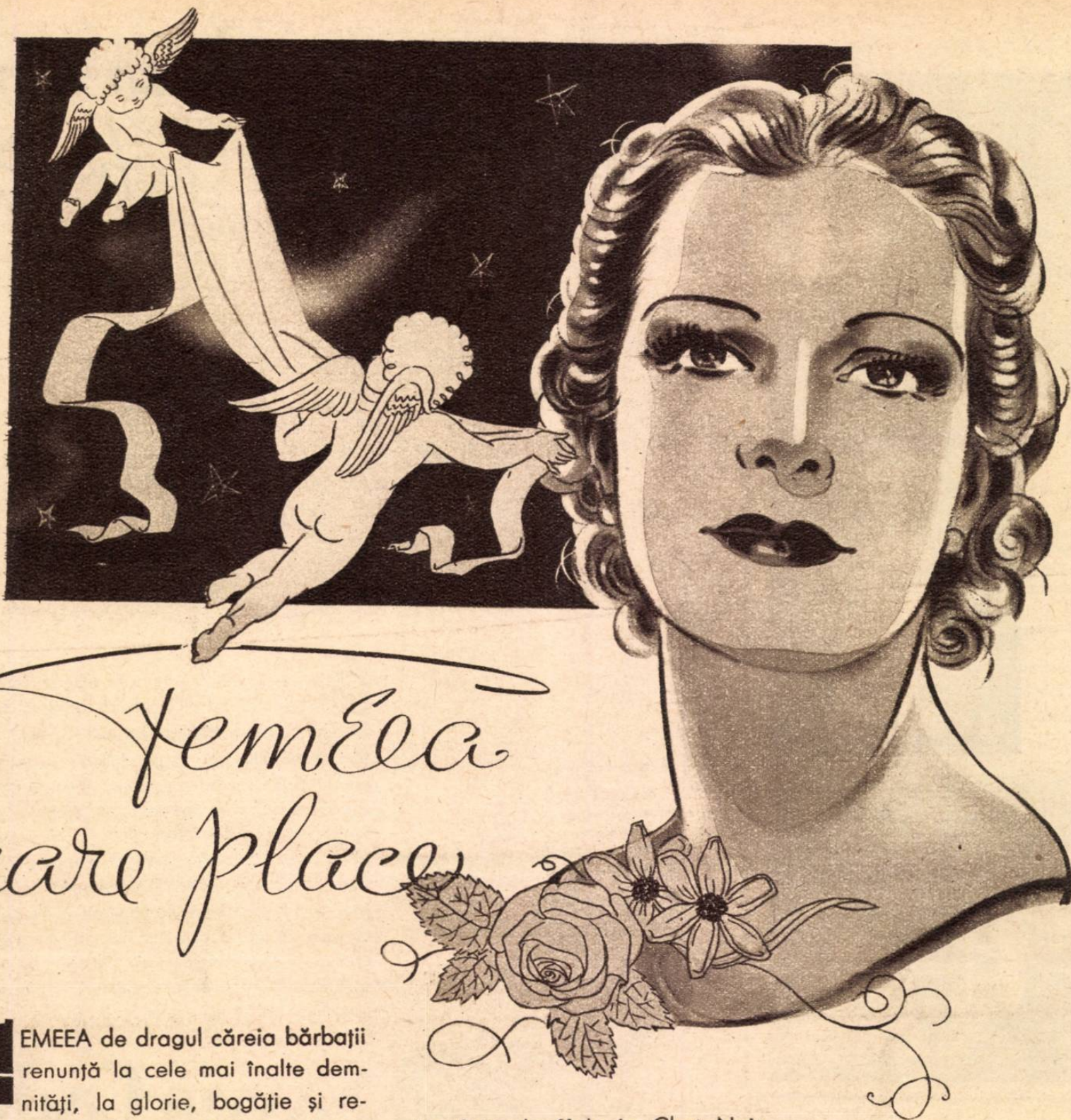
Institut medical cosmetic
Str. Brezoianu 9, București III
Telef. 3-59-22. Consult. 11—1, 5—8
sub îngrijirea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de specialiști în toate tărâmurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de prișor, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului, etc.

GRATUIT
o serie de călătorii duble
la EXPOZIȚIA UNIVERSALĂ
din PARIS
pentru consumatorii
Prafului de copt și Zahărului vanilat
„TURNUL EIFFEL”

Prăjituri și cozonaci
delicioși numai cu
Praf de copt și
Zahăr vanilat
„TURNUL EIFFEL”

Atențiune: Păstrați plicurile goale ale Prafului de copt și zahărului vanilat „Turnul Eiffel”.
Zece plicuri dau dreptul de participare la distribuirea călătoriilor la Paris (între 15 Mai -- 15 August).
Plicuri mai multe măresc șansa.

*Femeea
care place*

EMEEA de dragul căreia bărbaii renunță la cele mai înalte demnități, la glorie, bogăție și re-

nume, nu este întotdeauna o femeie frumoasă. În schimb ea este înzestrată cu un gust desăvârșit și această calitate o secondează minunat. În ținuta ei cel mai mic detaliu e bine studiat, în îmbrăcămintea ei cel mai mic accesoriu are un rol important, acela de a-i mări farmecul, de a imprima personalității ei ceva „deosebit”. Și iată, fără a fi frumoasă, ea fascinează și cucerește, reușind să se ridice pe culmi nevi-

sate. Apa de Colonia Chat Noir are și ea rolul acestor accesorii de înfrumusețare. Femeile inteligente știu s'o prețuiască. Farmecul care se degajă din personalitatea lor se datorește în bună parte acestei Ape de Colonia minunate, al cărei parfum suav le dă acea însușire fascinantă care le face deosebit de atrăgătoare. Apa de Colonia Chat Noir a contribuit la fericirea multor femei...

**APA DE COLONIA
CHAT NOIR**

*este veritabilă numai
în flacoane ermetic
închise. Deci, doamne-
lor, cereți droghistului
Dv. flacoane originale
Chat Noir sigilate
și închise.*

Laudby

Chat **Noir**

REALITATEA ILUSTRATA

5000

(CINCI MII LEI)

PREMII

puteți câștiga
citind acest
număr

1 Aprilie este data
tradițională a păcă-
lelilor.

„Realitatea Ilustrată”
publică în acest nu-
măr de 1 Aprilie o
seria întreagă de ar-
ticole și fotografii
care nu sunt reale.
Cititorii trebuie să
comunicare revistei
care anume dintre ar-
ticole nu sunt reale
și care fotografii sunt
trucate.

Acei cari vor indica
exact toate articolele
și fotografiile de pă-
căleală vor câștiga

5000 Lei

Amănunte în revistă

DUCELE DE WINDSOR IN CAPITALĂ

Pe neașteptate și complet incognito a
sosit în Capitală, Ducele de Windsor.
Senzaționalele noastre fotografii îl înfă-
țișează pe augustul vizitator pe peronul
Gărlă de Nord la sosire și apoi în auto-
mobil pe Calea Victoriei, părăsind Pa-
latul Fundației Carol.
Ducele de Windsor părăsește Capitala
 Joi seara.

ANUL XI No. 532

31 MARTIE 1937

10 LEI

PĂCĂLELI DE 1 APRILIE 5000 lei premii

Cercetați cu luare aminte articolele și fotografiile din „Realitatea Ilustrată” și anume numai din revistă fără supliment.

Trimiteți-ne la redacție, cel mai târziu până la 8 Aprilie c.r., o listă de articolele și fotografiile pe care le socotiți păcăleli.

Nu e nevoie de comentarii. Înșirați-ne titlurile articolelor și titlul fotografiei (pentru fotografii indicând și pagina unde au apărut) pe care le considerați păcăleli sau truate.

Cei cari ne vor indica toate fotografiile și articolele de păcăleală, vor fi premiați:

Premiul I: 2.000 lei.

Premiul II: 1.000 lei.

Premiul III: 500 lei.

Și 15 premii a câte 100 lei fiecare.

Atragem atenția că nici acest concurs, după cum niciunul din concursurile publicate în „Realitatea Ilustrată” **nu sunt păcăleli** și cine le-ar considera astfel pierde premiul.

REALITATEA SPORTIVĂ

„Juventus” a învins „Ripensia” cu 2—1

O fază din pasionantul derby al campionatului, disputat între Venus și F. C.-Rapid.

BUCUREȘTENII au avut Duminică surpriza să vadă un idol dărămat. Este vorba de eșecul suferit de echipa timișoreană „Ripensia” care a fost învinsă de „Juventus” cu 2—1. Rezultatul nu constituie o surpriză căci o mare parte din public era avertizată de declinul timișorenilor și cum cândva „Juventus” a mai învins echipa dela Timișoara cu 3—0, performanța de acum nu mai înseamnă o ispravă de mare însemnătate.

Rezultatele de anul acesta au însemnat pentru Ripensia o serie întreagă de deziluzii și înfrângerea suportată pe teren bucureștean, adică pe locul de bușeuului lor sportiv dărâma mitul ripensist. Trebuie să mărturisim că ne așteptam la acest rezultat mai ales că în cronicile precedente am semnalat povârnișul pe care se află timișorenii. Rezultatul de Duminică le exclude orice șansă de a mai reveni la locul prim din clasament pe care actualmente îl deține „Venus” cu un avantaj categoric de puncte. A doua clasată, „F. C. Rapid” a fost învinsă Sâmbătă de venusii cu 2—0; astfel clasamentul n'a suferit schimbări în ceea ce privește primele două locuri.

La Timișoara, Chinezul și C. A. O. au făcut match nul. Timișorenii sunt destul de tari când joacă pe teren propriu astfel că nu trebuie să ne mire că C. A. O. a făcut numai joc egal. La Cluj, Victoria a învins Crișana cu 5—1. Este curios că gruparea învinsă ar fi în stare să inverseze rezultatul dacă ar juca pe teren propriu. În deplasări nu strălucește niciodată și de această curiozitate suferă încă multe alte echipe divizionare. La Arad, A. M. E. F. A. a învins Universitatea cu 3—0. Pentru cunoșcatori rezultatul nu este prea mare dar spune precis că A. M. E. F. A. dă un asalt serios la locul prim din clasament. Muncitorii nu au nici o înfrângere și au de jucat matchul cu Venus la Arad. Jocul acesta va fi poate derbyul divizionar și o eventuală inversare de rezultate sau un mic accident al Venusului ar însemna ascensiunea precisă a arădenilor care au avut dela începutul campionatului o formă constantă.

Duminică a continuat campionatul de rugby. Timpul frumos a atras un număr mare de spectatori astfel că partidele s'au desfășurat într'un cadru măreț. P. T. T. a învins Tennis Club cu 6—5. Rezultatul spune limpede că lupta a fost strânsă. Poștașii au învins deoarece au jucat mai decis. Stadiul Român a dispus de Rugby Club cu 30—3. Scorul ne scutește de orice comentarii.

Duminică s'a alergat în Capitală o cursă de ciclocross. Fotografia noastră înfățișează pe concurenți la plecare.

Echipa de basket-ball cehoslovacă „Masarykova Universita” a jucat două matchuri în Capitală, cu C. F. R. și Sportul Studențesc. Echipele românești au învins în ambele matchuri. Fotografia noastră înfățișează echipa cehoslovacă și cea a C. F. R.-ului, înainte de match.

Excelenții echipieri ai Juventus-ului fotografiați imediat după victoria asupra Ripensiei

EXAKTA

Aparat universal cu reflex pentru fotografii mici. Dubla expunere exclusă, paralaxa suprimată. Obturator cu perdea dela 1/1000—12 secunde. Obiective interchangeabile (luminozitatea până la 1:1,9.) Autodeclanșator. Teleobiective și grandunghiular. Conexiuni pentru Vacuumblitz și pentru fotografii microscopice.

Cereți prospecte gratuite la
Thagee
KAMMERBERG
STEINBERGENECK
DRESDEN
Striesen 257

Reprezentant pentru România:
„VENDITOR”, BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI 39.

DE VÂNZARE ÎN MAGAZINELE DE SPECIALITATE

SĂPUNUL CAPILAR „Dr. DAST” E CEL MAI SIGUR REMEDIU CONTRA CĂDERII PĂRULUI ȘI CONTRA MĂTREȚEI. FACE PĂRUL FRUMOS ȘI MĂTASOS. FERESTE DE BOLI CAPILARE. DE VÂNZARE LA FARMACII ȘI DROGUERII. DEPOZITUL ȘI REPREZENTANȚA GENERALĂ PENTRU ROMÂNIA: TELEFON 4.81.52

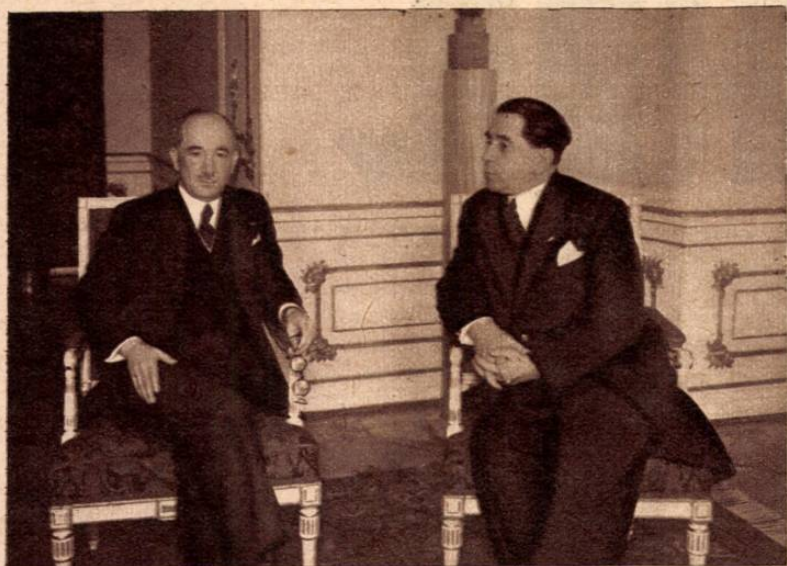
„The Old Trusty House G. C.” Str. Doamnei 5. Pal. Adriatică, București.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 57 fost 39 TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței. Tratamentele ridurilor prin diatermie, masaje pneumatice și hormoni. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. „Se aplică masca Hollywood”.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m.

D. Gheorghe Tătărescu, președintele consiliului, a făcut o vizită în Cehoslovacia, unde a avut întrevederi politice importante. În fotografia noastră, d. Gh. Tătărescu în audiență la d. Eduard Beneš, președintele republicii cehoslovace.

Ofițerii-magistrați au sărbătorit Duminică, printr'un banchet la Cercul Militar, noul cod al justiției militare. În fotografia noastră, magistrații militari cari au participat la serbare.

Un foc năpraznic a nimicit satul Boldu din jud. R.-Sărat. Cele două fotografii înfățișează palid toată jalea locuitorilor loviți de năpastă

57 SPECIAL
57 TROTEUR
105 ULTRAFIN
50 MĂTASE NATURALĂ
100 MĂTASE NATURALĂ

Ciorapi
ADES GO
în culori noi
de primăvară

•
LINGERIA
Adesgo Milanese
veritabilă numai cu
marca de garanție
Adesgo Milanese

Adesgo
ÎN TOATE MAGAZINELE DE SPECIALITATE

Pentru înfrumusețarea tenului Dv.

Cumpărați o cutie cu 3 săpunuri CADUM.

Întrebuințați unul! Ține aproape o lună! Dacă, după întrebuințarea primului săpun, nu aveți certitudinea absolută că pielea Dv. a devenit mai netedă, mai frumoasă, tenul Dv. mai fraged, înapoiți ambalajul săpunului întrebuințat, împreună cu celelalte două săpunuri neincepute, Biroului Cadum, Strada Sf. Ionică No 8 București.

VI SE RESTITUE ÎN ÎNTREGIME SUMA CHELTUITĂ

**Săpun
Cadum
20 lei
bucata**

Garantăm mulțumirea deplină

ANTIDOLOR
„Prof. Dr. LUPU”
REMIU EXCELENT
IMPOTRIVA
DURERILOR DE CAP • GRIPEI
ȘI ORICĂREI DURERI NEURALGICE

Cutie cu 2 tablete 9 lei
LA FARMACII ȘI DROGERII

... iar pentru
DIABETICI:
ANTIDOLOR „D”
PROF. Dr. LUPU

formulă specială
NU CONȚINE SUBSTANȚE VĂTĂMĂTOARE
DIABETICILOR
Cutie cu 2 tablete 10 lei

1 APRIL

Z IUA păcălelilor e o frumoasă invenție — și înseamnă nu numai o rezistență și biruință împotriva adversităților vieții, ci și un exces de imaginație, cu deosebire binefăcătoare, în potopul de banale realități care ne înconjoară. Revista noastră, care cercetează realitatea în ce are ea mai caracteristic — chiar când ia înfățișare de năstrușnică fantezie — institue un concurs pentru deosebirea adevăratei realități de realitatea înșelată sau înșelătoare. Credincioasă vechiului ei principiu de a-și face din cititori colaboratori permanenți, revista noastră oferă, în primul rând, lei *cinci mii* celor cari vor da de urma tuturor realităților ireale din fotografiile alăturate, oferă în orice caz un exercițiu și un examen de fantezie concretă, sau de perspicacitate, ajutată de fantezie — cum doriți. Fraza de mai sus nu e o simplă prestidigitatie de stil, ci un adevăr profund: Numai cine e înzestrat cu o bogată fantezie va putea urmări capriciile organice ale înfățișărilor vieții și numai cine posedă un exersat spirit de observație, bine adaptat la realități, va deosebi — uneori după un simplu amănunt — trucajul și păcăleala puse la cale.

Cu acest concurs revista noastră se dedă, fără îndoială, unui joc, care va părea minților prea covârșite poate lipsit de interes, dacă nu tocmai de haz. Cei cu inteligența încă liberă și spontană își vor da numai decât seama că am intrat în chiar metoda de creație a Naturei, care de mii și mii de ani nu face un pas, fără a propune o păcăleală. Și să nu se creadă că e nevoie să facem cercetări speciale, spre a da de farsele pe cari le joacă marea realitate din jurul nostru. Cazurile sunt atât de numeroase — ceea ce înseamnă că spiritul nostru posedă o imaginație atât de sărăcăcioasă — în cât avem, pentru prezentarea câtorva din ele, cum spune francezul *l'embarras du choix*.

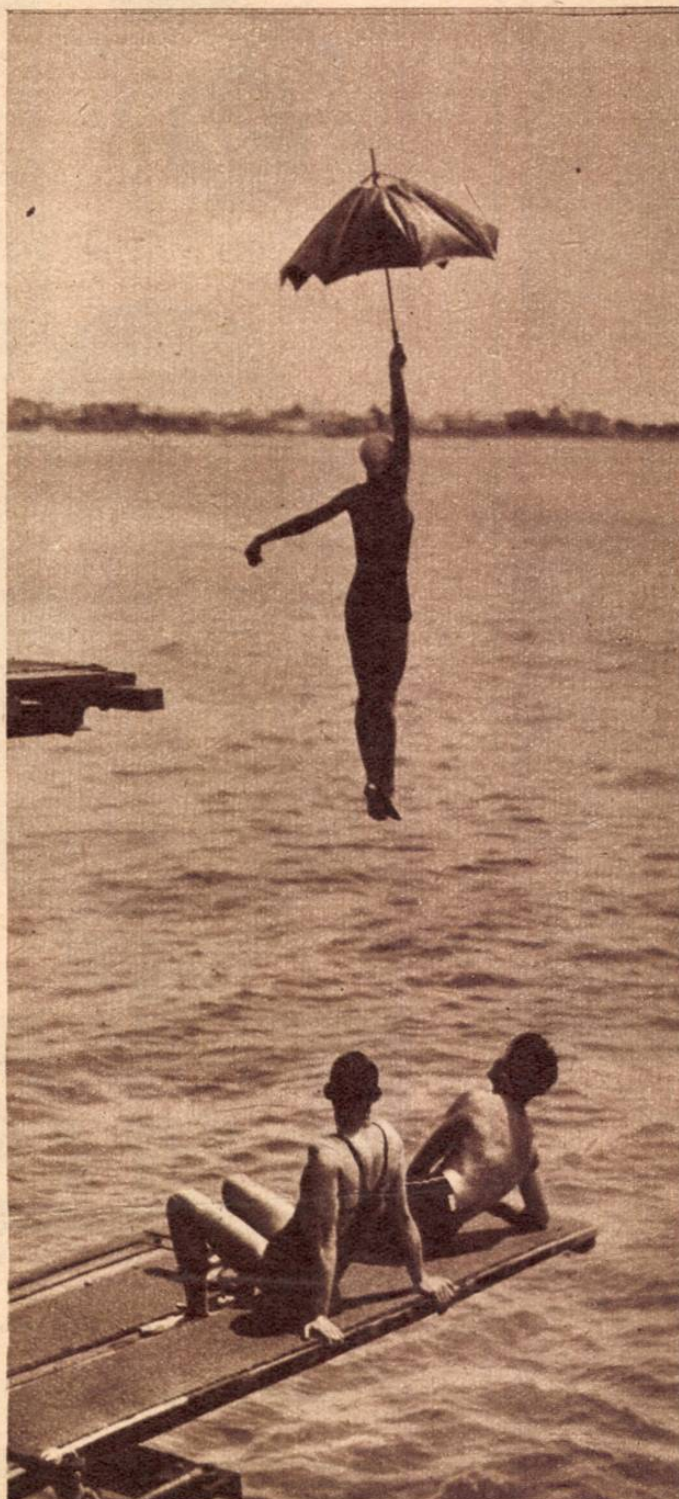
Dacă aș spune bunăoară — printr'un desen — că preumblându-mă pe bărgan, mi-a ieșit înainte un fel de șoarece cât un butoi, care avea un cap de găscă și o coadă de crocodil, nu m'ar crede nimeni, dar absolut nimeni și mi s'ar răspunde că farsa mea e „prea de oaie” sau „e cusută cu ață albă” — și că asemenea „păcăleli” nu se prind nici la copii. Și totuși păcăleala mea e o precisă, concretă, realitate istorică: Oricine poate vedea la Muzeul de Științe Naturale, dela Șosea, scheletul antedelvian al ciudatei reptile, pe care am descris-o mai sus și care pare de legendă.

De asemenea nici un marinar nu m'ar crede — sau ar crede că-mi bat joc de el, dacă i-aș prezenta o hartă, în care Anglia ar fi unită cu Franța, America de Sud cu Africa și în peisagiul în care se află azi regiunea parisiiană aș desena colibe de laponi și sănii trase de reni. „Păcăleala aceasta, geografică, a fost totuși o realitate, căci forma Americii de Sud, ca și cea a Africii arată ce simetric s'ar îmbuca formele lor, studiile geologice au dovedit unitatea terestră a coastelor de nord franceze și de sud engleze, iar în straturile cuaternare ale Parisului s'au găsit aluviuni de ghețari și oase de reni, care s'au retras spre Nord odată cu topirea zăpezilor seculare.

Astfel de păcăleli istoria globului terestru precum și biologia, ne oferă la fiecare pas — și nimic mai amuzant (căci ne descoperă niște „păcăleli” geniale) decât citirea unei Istorii Naturale, care unora le pare atât de anostă.

Istoria oamenilor e de asemenea plină de „păcăleli” unele destul de dureroase.

Cine ar crede azi că doi frați au adăstat pe al treilea în câmp, l-au prins și l-au vândut?.. Azi asemenea sentimente și asemenea fapte sunt de neînțeles. Totuși întâmplarea lui Iosif, vândut de frații săi, stă scrisă în Eiblie. Tot astfel peste un veac sau două,

când între popoare se va fi stabilit principiul justiției, ca între indivizi în zilele noastre și niciun popor nu va mai avea dreptul să-și facă singur „dreptate”, cu arma în mână, copiii se vor mira (și nu vor crede sau vor bănuși că sunt „păcăleli”) atunci când li se va spune că neamurile se înarmau până în dinți, porniau cu tunuri și avioane unele împotriva altora, distrugau orașe, ucideau femei și copii, iar pe cei rămași în viață îi aruncau în robie.

Va exista oare atunci, în epoca păcii o „păcăleală” mai reușită ca bunăoară istoria războiului civil din Spania actuală, când o parte a locuitorilor, înfuriați de un principiu politic, s'au aruncat asupra fraților lor, de alt principiu politic, și au chemat neamuri străine care să le ajute să se extermină mai bine?

„Păcăleala” lupului care păzește oile s'a realizat de mii de ani, dacă aflăm că lupul domesticit se numește câine.

Uneori păcăleala e cu adevărat păcăleală, și atunci numai spiritul obicinuit cu stilul autentic al naturii, sau un oarecare dar de observare atentă a amănuntului, le poate descoperi masca. — Ajutați pe un biet călător, care și-a pierdut toată averea, mistuită de un incendiu. Mi-am pierdut nevasta și copiii în flăcări. De-atunci pribegesc mereu și n'am niciun ban. Pe picioare am venit până aici, din America...

Astfel se tânguia un cerșetor.

— Că ți-a ars averea se poate, i-am răspuns. Se poate să-ți fi pierit și familia în flăcări. Dar din America pe picioare oare cum ai venit, când ne desparte Oceanul Atlantic?..

Păcăleli de astea nu merg!

— Nu e păcăleală de loc, dragă domnule. N'am spus că am sburat peste Ocean. Am spus că am venit pe picioare — pe puntea vaporului și pe coperișul trenului...

A.

SĂRITURĂ ÎN APĂ, CU UN SUROGAT DE PARAȘUTĂ

Nu fiindcă se temea că între timp va începea să plouă ci numai pentru a stârni senzație, această doamnă a sărit în apă cu umbrela deschisă, dela o înălțime de 10 metri. În momentul săriturii, umbrela s'a deschis, astfel că doamna a aterisat în poziție perfect dreaptă.

O CASĂ PLUTEȘTE PE APA

La Willapa Bay (Washington, U. S. A.) s'a făcut de curând o experiență curioasă: o casă completă, compusă din două etaje, urma să fie mutată mai departe, în susul râului. S'a montat deci casa pe o barcă și a fost trasă pe apă de un șlep.

HAILE SELASSIE PE... SĂRMĂ

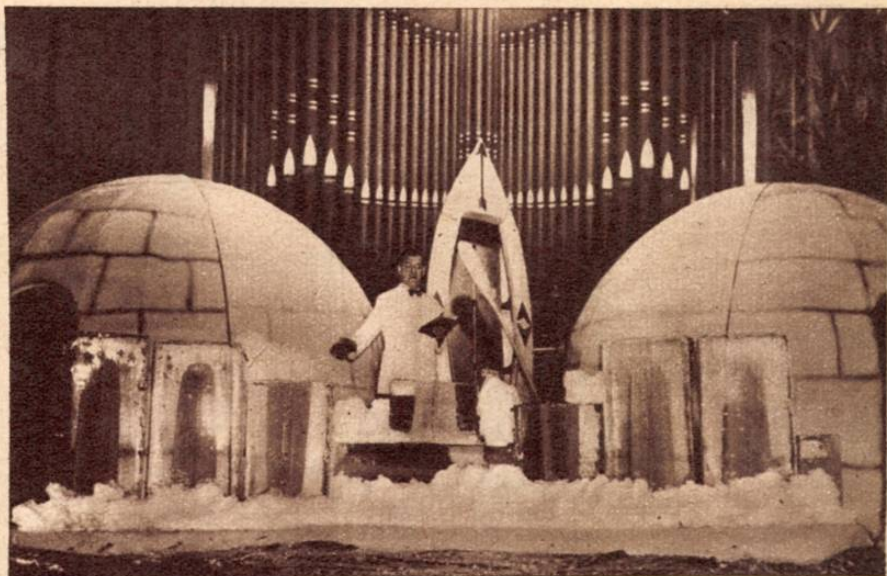
La expoziția de la Paris una din atracțiile senzaționale va fi numărul acrobatic pe sârmă al negusului Haile Selassie. Rămânând fără ocupație, el se antrenează actualmente pentru acest gen de exhibiție

Boxeurul italian Carnera s'a reîntors în oraș, după un antrenament de o lună într-o pădure. Barba i-a crescut atât de rebelă, încât frizerul său n'a fost capabil să-l radă decât cu un... topor.

TAURUL „VÁULTO” PENTRU CARE NU EXISTĂ NICIUN OBSTACOL
„Vaulto”, un taur din Puyallup, Washington, poate fi considerat campion de sărituri, căci, cu foarte multă ușurință sare peste un automobil.

SLUJBA RELIGIOASA PRINTRE BLOCURI DE GHIAȚĂ

Misionarul pastor Rev. Harold W. Arthur a hotărât să țină vreo câteva predici în biserica baptistă din Somerville, vorbind despre viața Eschimoșilor. Pentru a-și ilustra predicele, a construit două colibe de Eschimoși, lângă altar, înconjurându-le cu zăpadă și gheață în timp ce afară era o căldură de 35 de grade. În fotografia noastră reverendul Arthur în timpul predicii. În spatele său, un caiac de Eschimoși.

Orice obiecte, cu suprafață fină sau aspră, se curăță cu VIM!

VIM este auxiliarul cel mai prețios al gospodăriei! Curăță murdăria rapid de pe orice obiect: fie de lemn, de metal, de porțelan sau de

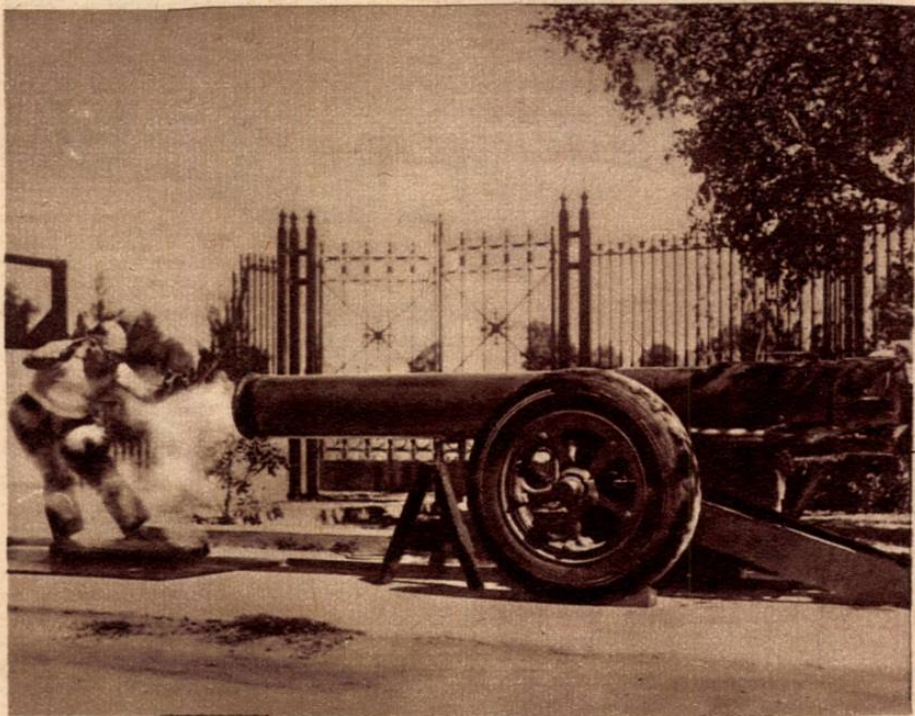
sticlă, sau obiecte vopsite; — VIM curăță murdăria până și de pe mâinile cele mai murdare!

Cu condiția: să fie VIM veritabil

UN SBOR IN ȚARA MINUNILOR.

La reprezentația unei feerii, la teatrul „Palladium” din Londra, la un moment dat artiștii și copiii, cari jucau, s’au ridicat, ca prin minune în aer, înălțându-se până nu s’au mai văzut.

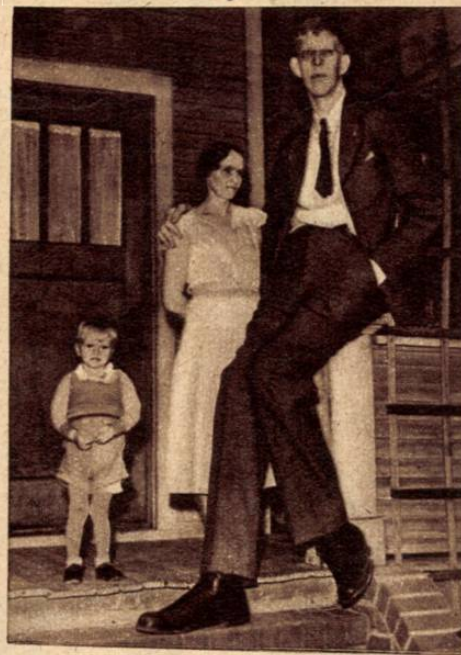
Atletul Frank A. Richards — un fost marinar — cunoscut în U. S. A. sub numele de „Invulnerabilul”, prezintă publicului o nouă atracție. Stând în apropierea gurii unui tun, se lasă împușcat, în stomac, cu o ghiulea și ceea ce desigur ar constitui pentru oricare altul o sinucidere, lui nu-i cauzează nici cea mai mică zgârietură.

TOI COPACI DIFERIȚI, DIN ACEEAȘI RADACINĂ.

În Statele Unite s’a descoperit această minune: un brad are o rădăcină și o tulpină comună cu un frasin.

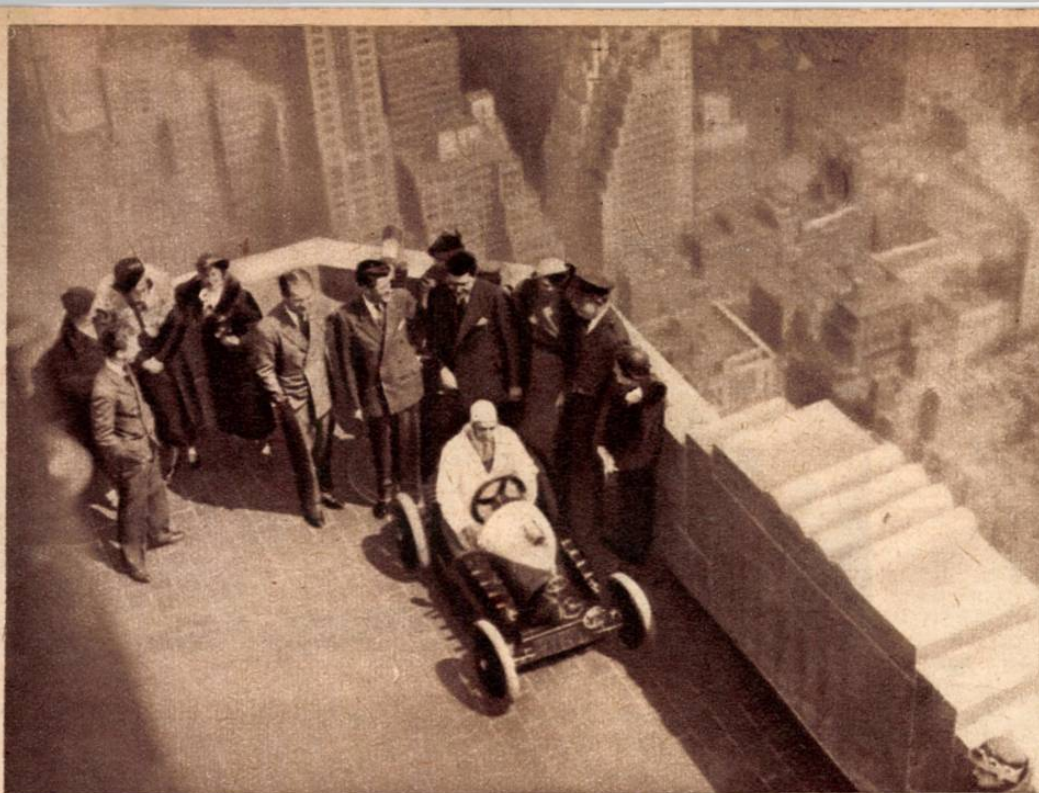

Robert Wadlow, din statul american Illinois, deși n’are decât 17 ani, e înalt de 2.50 metri. Conform celor stabilite de medici el va mai continua să crească. Il înfățișăm aci cu mama sa și fratele său mai mic, care a crescut tot atât de normal ca și părinții săi.

UN „MIC JOC” PE PLAJĂ.

La plaja din Veneția (California) câteva fete tinere se distrează cu cărți de joc și cu fise, care trebuiesc adunate cu grebla.

**CU AUTOMOBILUL PE ACOPE-
RIȘUL UNUI SGARIE-NORI.**

Inginerul american Kenneth Moorehouse a construit cel mai mic automobil din lume și-l popularizează în chip cu adevărat american. Se plimbă cu el pe acoperișul lui Empire State Building din New-York, o clădire cu 120 etaje.

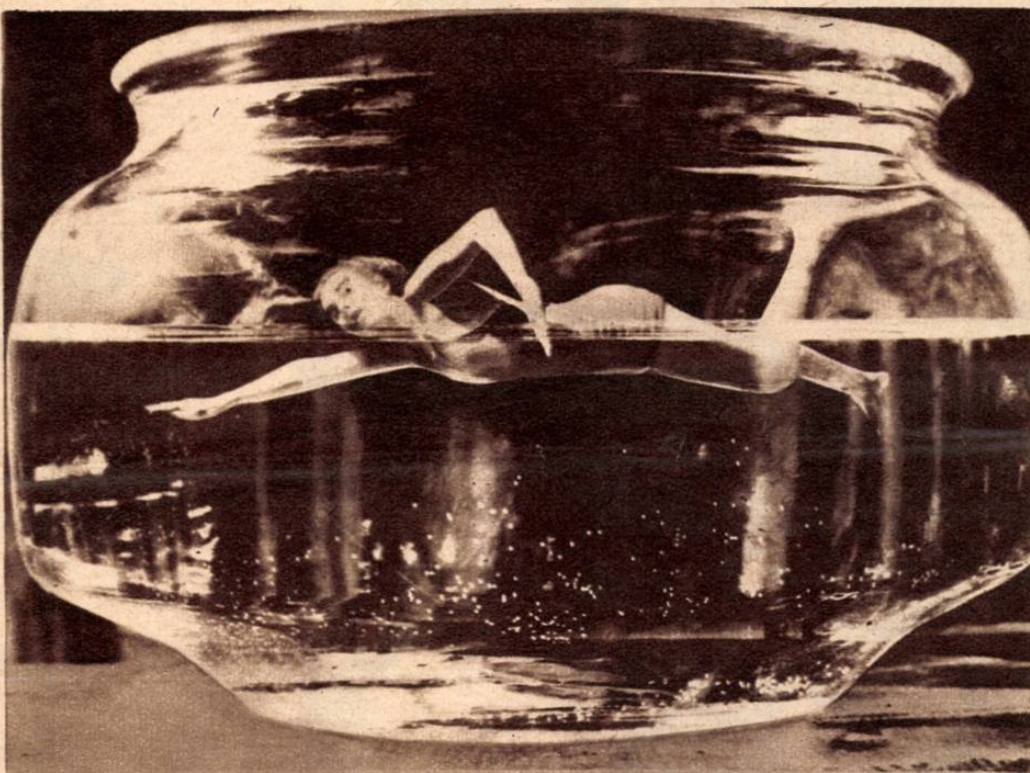

Japonexii sunt înnotători înnăscuți. La un concurs recent, s'au făcut demonstrații artistice. Fotografia noastră înfățișează picioarele unui japonez, care trebuie să aducă la mal, perfect uscate, două evantaie. Acest sistem va fi uzitat în armata japoneză, pentru transmiterea știrilor la distanță. În spatele său, un alt înnotător calcă apa, ridicându-se astfel la suprafață și ținând perfect cu arcul.

**UN BICICLIST PE PICIROANGE STRĂBATE
EUROPA**

Biciclistul suedez Berndt Enquist, e cel mai înalt om din lume. El a întreprins acum un tur ciclist și pentru aceasta a fost nevoit să-și înalțe bicicleta la 2,50 m. Turul se va termina la expoziția internațională din Paris și va trece prin Norvegia, Danemarca, Germania, Belgia, Olanda și Franța (Riviera).

UN „PEȘTE DE AUR” CARE INNOATĂ „CRAWL”

Anne Lynch e o înnotătoare pasionată. Ea și-a construit special un aquarium din sticlă de dimensiuni uriașe, pe care-l ține în apartamentul său și-l întreținează în loc de basîn.

Acest fermier american — la fel cu marinarii cari pentru a-și împodobi locuințele construiesc într-o sticlă, din bucățele mici de lemn, diferite obiecte, — a pus într-o sticlă un pui de găină, care azi a devenit pasăre matură; închisă în celula de sticlă, așteaptă hrana, pe care stăpânul i-o servește de două ori pe zi.

NIVEA PASTĂ DE DINȚI

*Lei 24.-
tubul
cel mare*

aromatizată și splendidă la gust

UN CAL PAȘTE PE ACOPERIȘUL UNUI SGĂRIE-NOR

Unul dintre cele mai mari hoteluri din Chicago a putut oferi renumitului cowboy Bredy din Texas, o cameră elegantă cu baie alături. Totodată i s'a pus la dispoziție și un loc de pășune, pentru calul său favorit, pe acoperișul sgărie-norului, în care se afla hotelul. În fotografia noastră, îl vedem pe cowboy sezând comod, ca în câmpiile întinse din Texas și supraveghiându-și calul, care paște fericit.

După numeroase străduințe, un mare iubitor de animale din New-York a reușit să împrietenească într'atât pisicuța și șoricelul din fotografia noastră, încât cele două animale au ajuns chiar să se sărute.

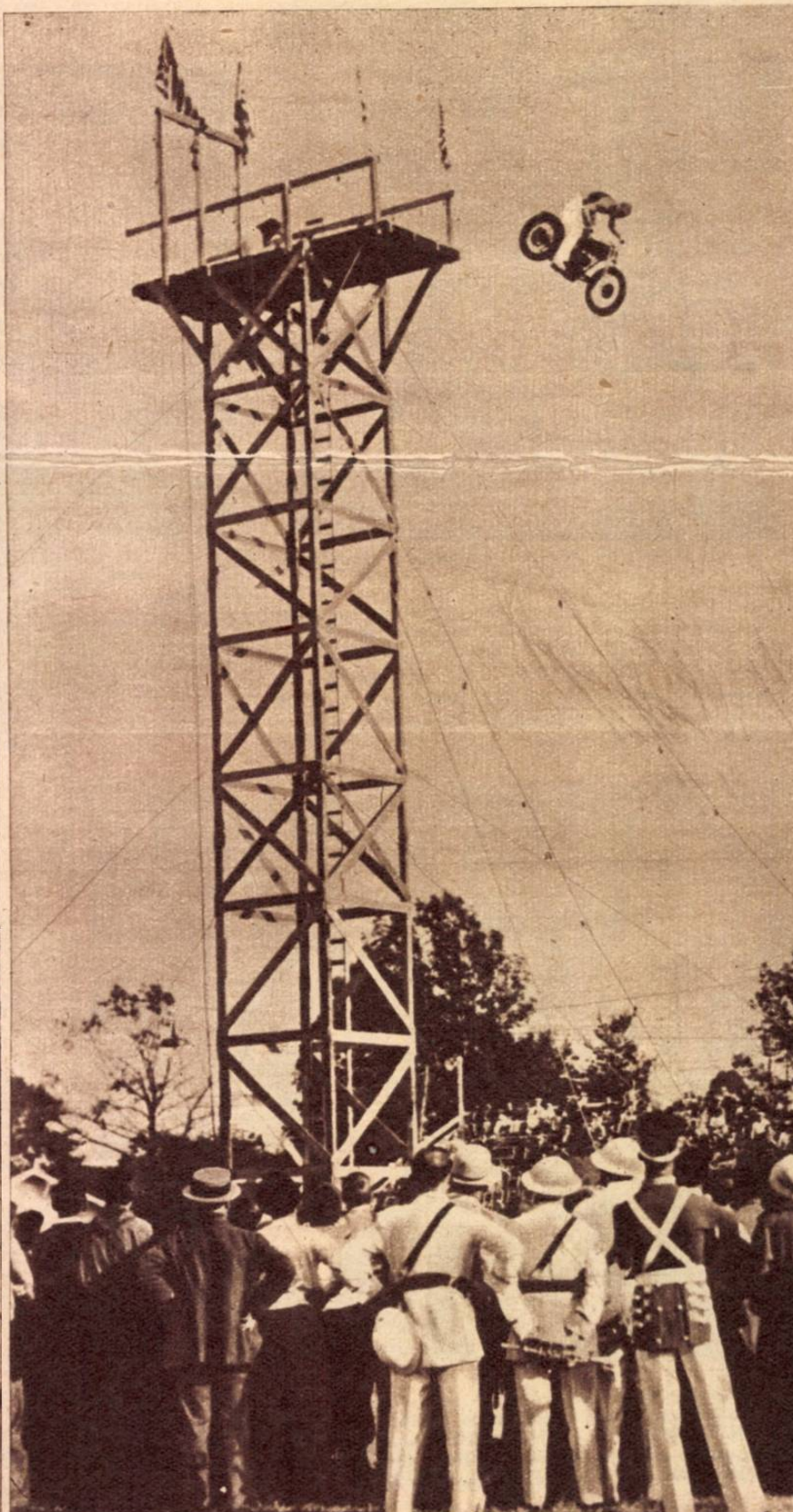

Peste 5000 de broaște țestoase, de diferite soiuri și mărimi, au luat parte la o cursă de alergări, instituită de „American Terrapin Association” pe arena din St. Louis. Broaștele — care puteau fi recunoscute după numărul de ordine vopsit pe carapace — trebuiau să parcurgă o distanță de 50 m. Prima care a ajuns la țintă a fost declarată campioană. În fotografia noastră, sfârșitul cursei.

În cinematograful Trocadero din Liverpool, s'a rulat un film cu subiect din viața alergărilor de cai, „Strictly Confidential”. La această reprezentație au asistat și cai. Cel din fotografia noastră a manifestat un interes viu pentru scenele de alergări, nechezând vioi.

Artistul Bud Hamilton, din Topsfield (U. S. A.) a avut curajul să sară, împreună cu motocicletă sa, depe un turn foarte înalt. El urma să aterizeze într'un bazin plin cu apă, adânc de 2.50 m.

INOVATIUNI POSTALE

DIN Germania ne vine vestea câtorva ingenioase inovațiuni, care desigur că vor fi cu vremea adoptate și de către alte țări. Una dintre acestea, inspirată de un înalt umanitarism, are de scop să conserve sănătatea factorilor poștali. Statisticile ne arată că 65% dintre acești slujbași ai Statului ies înainte de vreme la pensie, din cauza unor boale contractate din urcarea scărilor, care le afectează inima, plămânii, picioarele, etc. Pentru înlăturarea acestei primejdii, organizația Reichspost-ului intenționează să împartă tuturor factorilor poștali, cari lucrează în marile orașe, aparat, care le va permite să predea curierul la toate etajele caselor ce deservesc, fără a mai fi nevoiți să urce vreo scară.

La sunetul unui claxon special, locatarii vor apărea la fereastra apartamentului, iar factorii poștali le vor înmâna scrisorile de jos, din curte, sau din stradă, cu ajutorul unei unelte ce amintește o jucărie copilărească și care țâșnește în sus, la apăsarea unui resort, atingând orice înălțime.

Cealaltă inovație urmărește să realizeze o economie, când e vorba de călătorii mai lungi pe calea ferată și se crede că va aduce o prodigioasă sporire a traficului. S'a propus un aranjament extrem de simplu, prin care ar urma să se expedieze pasagerii ca baloturi, în vagoane de marfă. Direcțiunea căilor ferate insistă ca aceia cari vor beneficia de acest

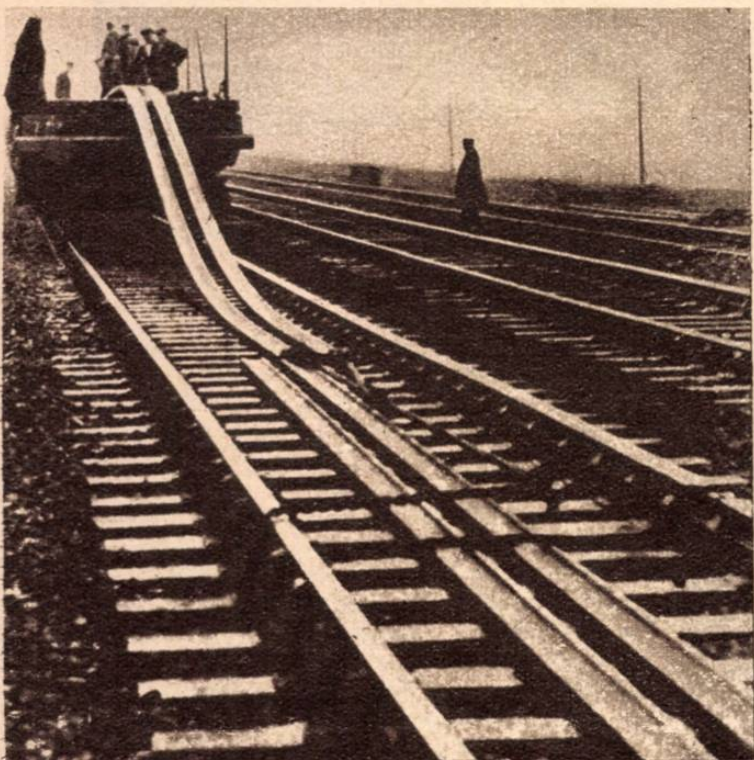

Factorul poștal predând cu ajutorul noului aparat, o scrisoare, unei locatari de la etajul I.

„Baloturi umane” așteptând să fie livrate.

ieftin mijloc de comunicație să fie împachetați și etichetați după toate regulile artei, spre a putea fi manevrați ca niște pachete după tipic. Ambele inovațiuni vor fi adoptate cu începere de la 1 Aprilie 1937.

În Anglia, spre a permite un mers mai liniștit al trenului, se experimentează niște șine lungi de 37 metri fiecare. Pe asemenea linii, trenurile pot alerga cu 150 km. pe oră. În fotografia noastră, noile șine gigantice, de 37 metri, se montează în apropiere de Londra.

Șaștie
ce este
important!

Cu un ciorap fin de mătase, ea pare elegantă chiar în rochia cea mai simplă. Iată pentru ce femeia chic își îngrijește scrupulos ciorapii, spălându-i exclusiv cu

LUX

se dizolvă și în apă rece

— Poliția anchetând circumstanțele misterioase ale unui asasinat.

RAFINAMENTUL

in CHINA

Dispariția amprentelor digitale. — Crime puse la punct ca un joc de șah. — Criminalii au învățat să-și stabilească alibiuri perfecte.

VĂ amintiți poate că nu mai departe decât acum 10—15 ani, de câte ori avea loc o crimă, sau o spargere îndrăznească, prima grijă a poliției, cum ajungea la fața locului era să ia amprentele digitale. Pe gâtul victimei sau pe un colț al casei de bani, nu se putea să nu rămână urma unui deget al asasinului. Dacă i se lua amprenta digitală, era aproape cașicum ar fi fost prins.

Detectivul sosit la fața locului părea că spune: „ai făcut tu crima, dar ți-ai uitat amprenta digitală, nenorocitul!” Amprenta digitală era o fatalitate, o consecință de neînlăturat a crimei, era sâmburele din care va încolți prinderea criminalului, sâmburele semănat chiar în momentul crimei, după legile neștiute ale justiției imanente. Sute și mii de criminali sau spărgători au fost puși în situația de a da seama de isprăvile lor, datorită unei urme de deget, lăsată fără să-și dea seama, pe o masă, pe o clanță de ușă, pe un perete.

Erau sute de ocazii de a-ți lăsa amprenta digitală, ca niște curse diabolice, un deget lăsa o urmă și din clipa aceea streangul începea să i se strângă în jurul gâtului. A fost un timp când și pentru criminali și pentru detectivi, amprenta digitală era totul.

Mănuși, de toate felurile, erau desigur și pe vremea ceea. Dar o colectivitate, și asasinii formează și ei o colectivitate, nu trage învățăminte decât după un lung șir de experiențe. A trebuit să cadă mulți victime, până ce restul să se sesizeze de primejdia amprentei digitale și să caute să o evite. Astăzi în schimb, cu metoda aceasta, nu mai pot fi prinși decât borfașii de rând. Marii spărgători și asasini nu mai pornesc niciodată la lucru fără să fie prevăzuți cu mănuși speciale, de cauciuc. Recent la o spargere unde n'au avut mănuși, sau au

Toate precauțiunile pentru lovitura care urmează.

Umbră și mister în jurul criminalului.

foșt nevoiți să lucreze cu mâna goală, au avut grijă, în schimb, ca la plecare, să șteargă cu bumbac cassa de bani, pe care o spărseseră, lustruind-o ca pe o oglindă. Pe cerul întunecat al luptei dintre criminali și poliști, steaua amprentei digitale a început să apună. Poate că poliția ar fi trebuit să țină în cel mai strict secret metodele prin care poate să prindă asasinii. Fără ca romanele de aventuri sau filmele de cinematograf să invite la crimă, ele pun totuși în curent pe viitorii eventuali criminali cu metodele poliției și îi fac să-și rafineze procedeele.

În ultimii zece ani criminalii din toată lumea și de la noi din țară, n'au făcut decât să se pună la curent cu ultimele descoperiri ale științei și să le adopte

Doamna Garola, al cărei cadavru s'a descoperit în trenul rapid Strassbourg-Vintimiglia, într'un compartiment de clasa II-a. N'a fost găsit nici criminalul, nici nu se cunosc motivele crimei.

În Los Angeles (California), a fost găsită moartă d-na S. James, mușcată de un șarpe veninos. S'a dovedit că e vorba de o crimă și anume, că soțul doamnei James în timpul somnului acesteia, i-a vârât piciorul într-o cutie unde se afla un șarpe veninos și după ce a văzut că șarpele a mușcat-o, a închis cutia și a făcut în așa fel, ca să dispară. În fotografia noastră, reconstituirea crimei în fața tribunalului.

la Turnu-Severin asupra deputatului Marius Vorvoreanu. Și cu aceasta ajungem la rafinamentul criminalilor din ziua de azi în a-și stabili *alibiul*.

Ca și amprenta digitală, uitată din greșeală, neputința criminalilor de a-și stabili alibiul era încă una din metodele infailibile în a stabili vina celui bănuit. Anchetatorul putea să-l strângă pe vinovat în cercul întrebărilor, ca într'un clește. Și de cele mai multe ori criminalul nu putea să justifice ce a făcut, unde a fost, cine l-a văzut, tocmai în răstimpul cât se produsese crima. La 11 noaptea, stăpânul cârciumei îl văzuse plecând. Proprietăreasa își amintea că atunci când l-a văzut sosind acasă, bătea tocmai miezul nopții. Cu aceste mici amănunte, la care criminalii nu se gândiau prea serios, în timpul crimei, poate jumătate din asasini au fost prinși și obligați să-și recunoască vina.

Astăzi, criminalii perfecți, așa cum au grija să nu lase amprente digitale, își stabilesc din timp un alibi bine pus la punct. Un om nevinovat nu va putea dovedi nici odată prea bine ce făcea cu două seri înainte, la o anumită oră. Criminalul ată cu ceasul în mână ce a făcut, unde a fost, cine l-a văzut, tocmai în vremea se presupune că s'a făcut crima. Aproape că o stabilire prea perfectă a alibiului începe să fie suspectă și un indiciu de vinovăție.

Prim pretorul Trocan acuzat că într'o seară, la ora zece jumătate, l-a ucis cu un foc de armă pe deputatul Vorvoreanu, arată că la ora aceea tocmai intrase într'o cafenea din centru. Intrase în adevăr, salutase lumea în mod puțin cam ostentativ, întrebase pe unul cât e ceasul, deși în fața sa se afla în perete o pendulă. E evident că a vrut să-și stabilească un alibi cu orice preț, ar putea fi luată chiar ca un indiciu de vinovăție, dar cine poate ști? N'a văzut omul pendula din perete. Și crima rămâne în felul acesta învăluită în mister.

De un rafinament uimitor, în stabilirea alibiului, a fost autorul monstruosului masacu dela ferma de lângă Pipera. Acesta a vânat din timp o vulpe, pe care a ținut-o ascunsă și nu a venit cu ea acasă decât după făptuirea crimelor. În felul acesta și-a justificat timpul, că a fost la vânătoare, dovadă vulpea cu care s'a întors, și în același timp nu i se mai putea face nici vină din faptul că pușca poartă urme recente de gloanțe slobozite.

Sunt abilitați și viclenii care n'ar fi putut trece prin mintea criminalilor de pe vremuri. Între polițiști și criminali e o întrecere neîntreruptă, fiecărei noi metode de a descoperi un asasin, îi corespunde o nouă abilitate din partea acestora. Și astfel țara noastră a început să înregistreze crime bine puse la punct, îndelung chibzuite, ceea ce denotă că asasinii sunt la curent cu timpul și își rafinează din zi în zi procedeele. Din pricina aceasta sarcina justiției se face tot mai grea.

GEO BOGZA

pentru isprăvile lor. În același timp este de semnalat un rafinament psihologic, de care nu erau capabili criminalii din timpurile trecute, mai mult sau mai puțin niște brute, care omorau cu grosolanie, cum se omoară vitele la abator.

În țară la noi, asasinarea Titei Cristescu rămâne un caz tipic de ceea ce s'ar putea numi o *crimă perfectă*. Asemeni unui campion al jocului de șah, misteriosul asasin a judecat în minte toate mișcările pe care trebuia să le facă și consecințele cele mai îndepărtate ce-ar fi putut decurge, din cel mai mic gest. Totul a fost prevăzut și pus la punct cu cea mai mare minuțiozitate, cum fac inventatorii cu planurile unei mașini, pe care o prezintă spre brevetare. Mașina a funcționat perfect, eforturile justiției de-a desprinde un singur șurub, pentru a pătrunde în taina ei, au rămas zadarnice. Criminalul a scăpat.

Fără îndoială că în cazul acesta nu poate fi vorba decât de o rafinare până la extrem, până la gradul unei științe, știința de-a ucide, a instinctului criminal pe care îl posedă individul. Instinctul acesta nu mai izbucnește la întâmplare, ca până acum. Societatea modernă îi pune la dispoziție tot ce e necesar să se cultive și să se rafineze, încât crimele pe care le comite să fie adevărate capodopere de abilitate.

La Văcărești se află avocatul Nicolaescu, supranumit Gică mic, unul din primii criminali cari au vrut să joace, la noi în țară, cartea mare a crimei complicate, îndelung pregătită, ca o problemă de algebră. Un singur calcul greșit și întreg edificiul crimei, pus la punct timp de doi ani de zile, s'a prăbușit. Mai înzestrat în a prevedea toate consecințele fiecărui gest pe care a trebuit să-l facă, pentru a comite crima, se pare că a fost autorul asasinatului politic de

Cum a fost găsit, într'un șanț pe șosea, în America, tânărul Caleb Milne, răpit de gangsteri.

PLOAIA DE OAMENI

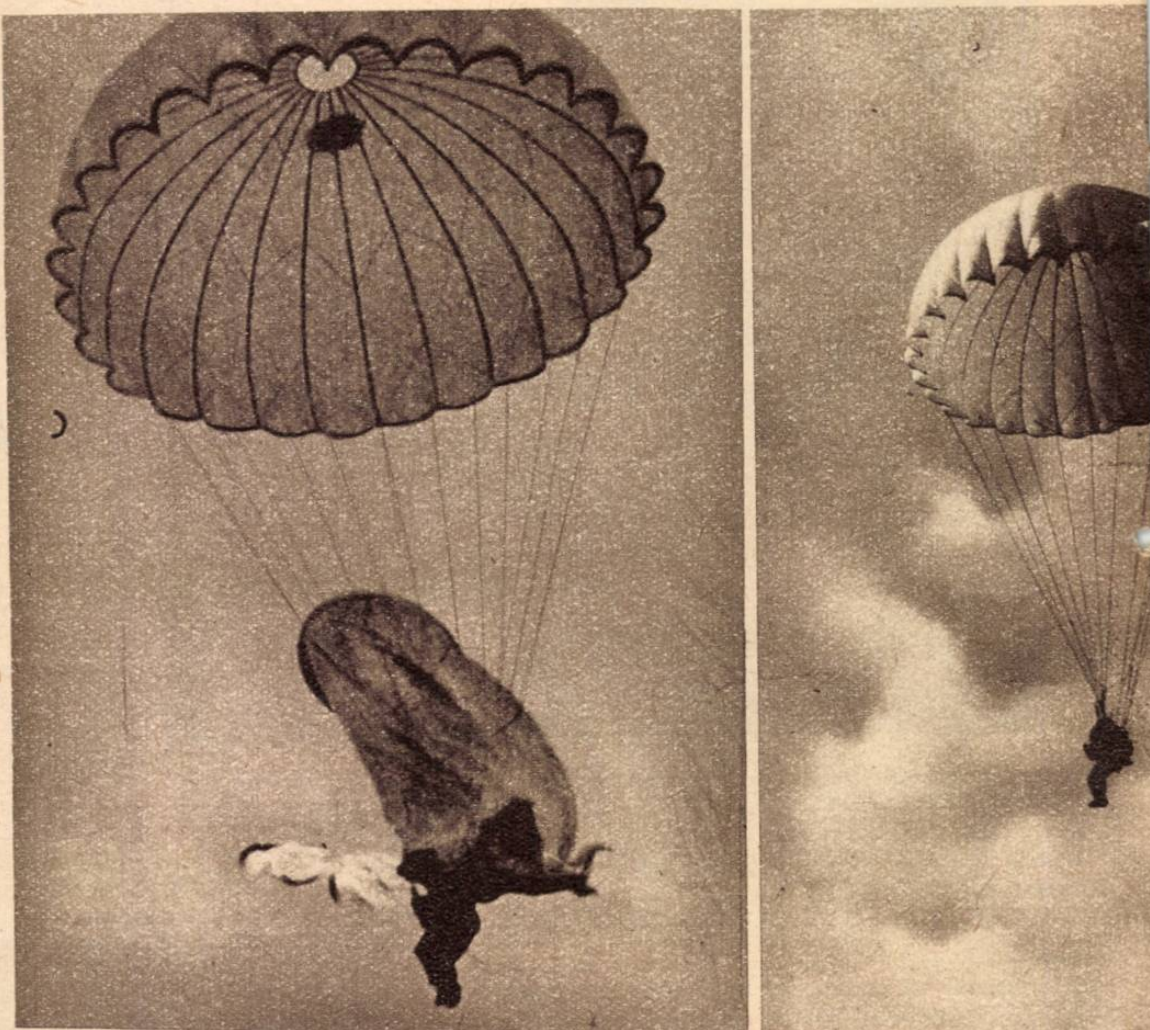
PRIMUL REPORTAJ COMPLET ASUPRA SĂRITURILOR CU PAR

aeriane" ? Un număr mare de avioane de transport zboară peste dușmane și depun în dosul frontului, cu ajutorul parașutelor, infanteriști, înarmați cu mitraliere. Aceștia vor ataca pe dușii spate. Valoarea practică a acestei noi arme, este mult discutată, de o parte, mulți dintre parașutiști pot fi împușcați, în timpul

Escadrilă de avioane, la antrenamentul infanteriei aeriene franceze.

DESIGUR că cea mai interesantă invenție, care s'a făcut în ultimii ani, pe tărâmul tehnicii războinice, este noua armă: infanteria aeriană. Pentru prima dată, i s'a dat viață, în Rusia, la manevrele de toamnă, din anul 1933, și atunci a produs pretutindeni senzație. În ultimii ani i s'a dat o dezvoltare atât de mare, încât Rusia posedă azi o infanterie aeriană de 500.000 oameni. Exemplul rusesc a fost urmat acum și de Franța și în urmă cu câteva luni, s'a deschis, la Avignon, o școală franceză pentru parașutiști. Care este, în definitiv, misiunea acestei „infanterii

Parașutistul este înarmat cu o mitralieră și cu o cantitate importantă de muniție. Din pricina greutății sale există primejdia ca o singură parașută să nu fie suficientă, pentru a-i frâna aterisarea. De aceea se fac acum experiențe cu două parașute. Prima parașută se deschide automat, imediat după săritură; pe a doua o deschide parașutistul, puțin timp înainte de aterisare. Înăfășăm aci prima fază a săriturii.

Comod, aproape ca șezând pe un scaun, plutește parașutistul între cer și pământ. Când atmosfera e liniștită, plutirea este foarte plăcută,

și acei cari isbutesc să ateriseze, pot constitui o amenințare pentru dușman cel mult pentru un minut din motiv de zăpăceală. În cel mai scurt timp însă, ei trebuie să se predea, căci nu pot spera la o reînnoire a proviziei de alimente sau de muniție.

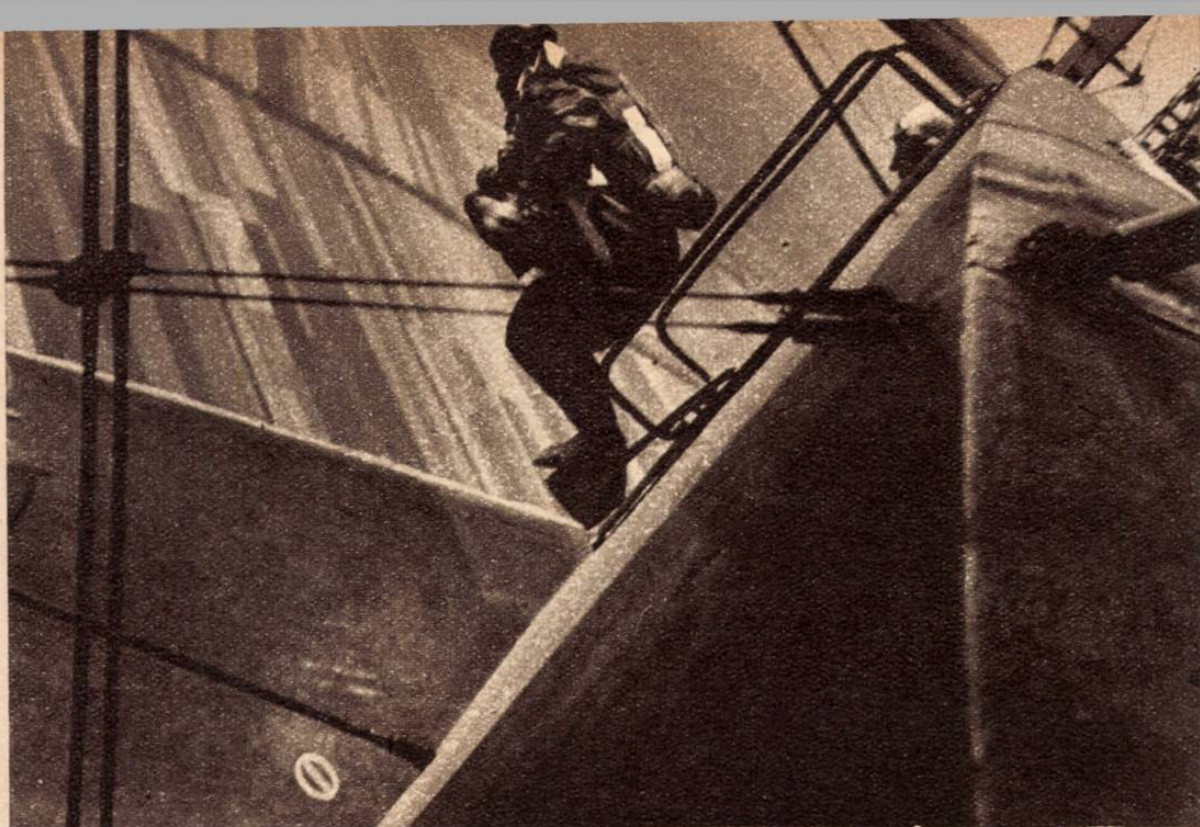
Înainte de zbor, ofițerii dau indicații și instrucțiuni precise, de cum trebuie efectuată săritura din avion. Comandantul parașutiștilor francezi, Căpitanul Geille — care tocmai explică ceva — este renumit pentru acrobațiile pe care le face, în timpul săriturilor. El se aruncă de la o înălțime de 3000 metri și își deschide parașuta abia la 2—300 metri aproape de pământ !

La Istres, lângă Avignon, parașutiștii sunt instruiți prin exerciții practice. Înainte de pornire, echipamentul fiecărui om în parte este controlat. Un singur șiret pus greșit, poate costa viața unui

ASUTA!

te liniile
mii de
nan din
ată. Pe
plutirei

Săritura! Clipa
în care omul
cu parașuta se
aruncă din a-
vion.

Circa 5 secunde
după săritură
se deschide, au-
tomat, parașuta

În Rusia, săriturile cu parașuta au devenit — în afara
cadrului militar — un sport național. Pretutindeni se gă-
sesc asociații particulare de parașutiști și acest sport
curios are foarte multe adepți printre femei. „*De gustibus
non est di sputandum*“...

PASI

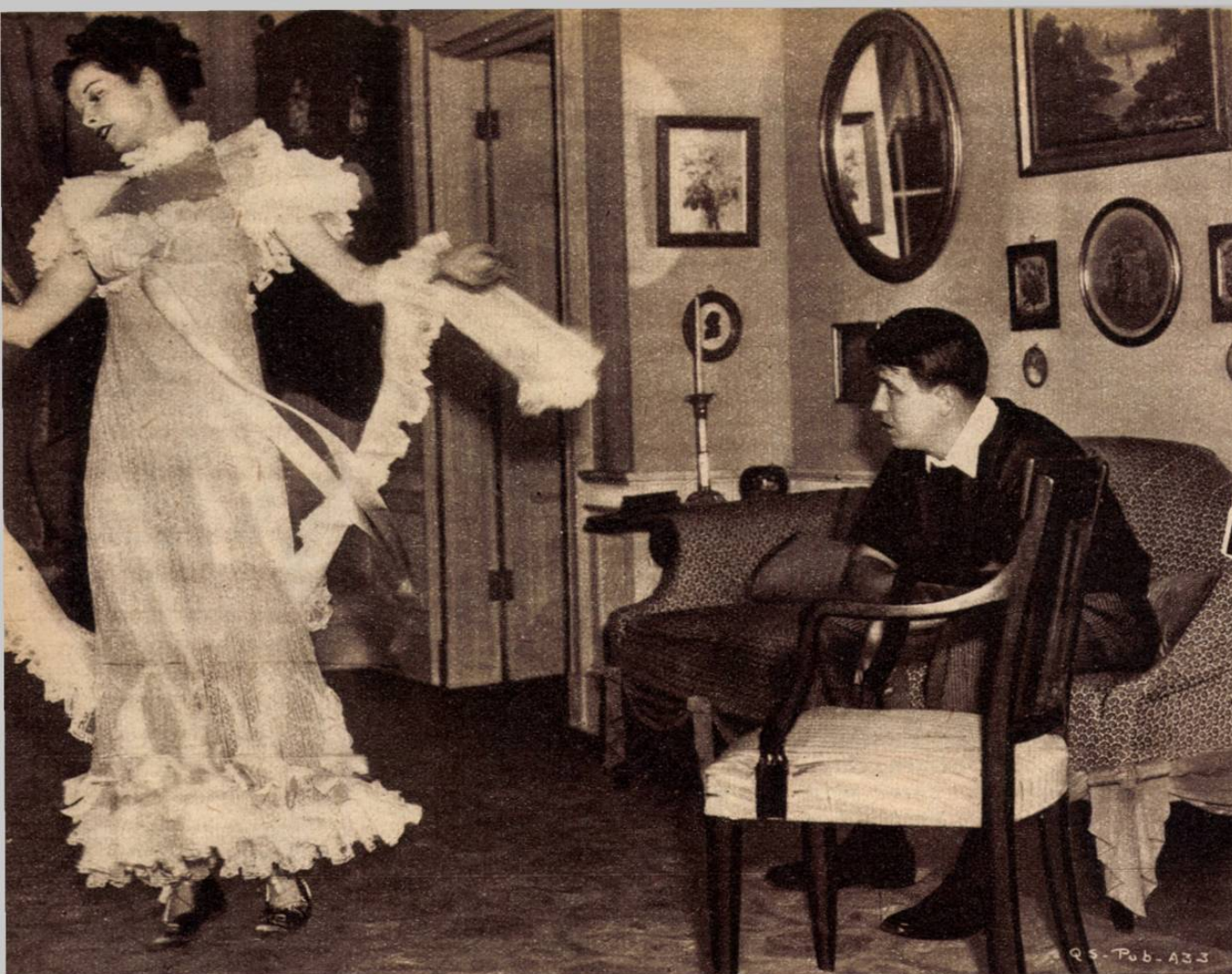
(Publicarea fotografiilor a fost autorizată de ministerul francez al aerului, prin
pet. nr. 39 C. I. N. 1936).

A doua fază a săriturii cu două parașute.

Faza treia a
săriturii, cu
două parașute.

DOCTORUL IN PSIHOLOGIE KATHARINE HEPBURN

Katharine Hepburn exersează un dans, sub supravegherea strictă a ochiului de cunoscător al regisorului ei.

NU, nu este vorba de o asemănare de nume. Ci chiar de celebra actriță americană de cinema, pe care vrem să v'o prezentăm într'o lumină în care n'o cunoașteți: vrem să vă arătăm felul ei de-a fi. Când celelalte actrițe americane își destăinuiesc viața intimă, nu trebuie să credeți tot ce vi se spune și dealtminteri ele nici nu spun mare lucru.

Dau interview-uri despre mâncărurile și băuturile lor favorite, de culorile și parfumurile preferate, descriu toalete și vă desvăluiesc taine de alcov, își dau părerea în chestiuni importante de viață socială, de pildă cât timp poate lăsa o femeie pe un bărbat să aștepte la un rendez-vous și așa mai departe. Ziarele publică fotografiile caselor lor, ale câinilor lor favoriți, sau ale flirturilor recente. Le poți întâlni la toate recepțiile, și admira în localuri publice, sau pe străzile cetății filmului.

La Katharine Hepburn nici vorbă nu poate fi de toate acestea. Ea nu primește pe niciun reporter, nu iese în societate, nu primește invitații, nu se arată nicăieri, în lume. Timpul liber și-l petrece la ferma ei, din munții Hollywood-ului. Călătoriile le face în propriul ei avion, pe care-l pilotează singură.

Toate acestea își găsesc poate explicația în următorul fapt: această femeie este doctor în psihologie. Unii vor spune: *aha! o „savantă“*! Mai ales când vor afla că și mama ei a fost o avocată renumită.. Dar nu-i adevărat decât faptul că pentru vanitatea feminină, Hepburn

Katharine Hepburn împletește într'o pauză, în timpul turnării unui film.

Katharine Hepburn studiază un rol.

este inaccesibilă și dacă feminitatea s'ar confunda cu dorința de-a plăcea, desigur că s'ar putea contesta Katharinei Hepburn chiar feminitatea. De copil ea a fost o încăpățanată. Pe atunci scria piese de teatru, pe care le prezenta pe o mică scenă, construită acasă de tatăl ei, un renumit chirurg. Aci era totdeauna regisor și star. Dacă cineva nu se supunea imediat indicațiilor ei, lăsa totul baltă și se considera atâta timp jignită, până când toată lumea o copleșea cu atenții și promisiuni de supunere. Întrebuință aceeași metodă, la primele ei angajamente, în teatrele din New-York, care desigur c'au dat rezultate contrarii. Două sau trei angajamente s'au pierdut, din pricina divergențelor de păreri dintre ea și regisorul, care în van căuta să inspire încăpățănatei interprete concepția sa despre rol. În cele din urmă, a reușit ea să convingă un director și de atunci a început ascensiunea. Între purtările ei copilărești și cariera teatrală, se interpunea totdeauna studiul ei în psihologie. Ea a fost studentă la Bryn-Mawer-College, unde urmează cursurile fiicele familiilor nobile. Faptul că făcea parte dintr'un club dramatic, a dovedit că nu lepădase încă legăturile ei cu teatrul. Cu titlul academic de doctor, se duse la New-York, să-și găsească un angajament. Ca psihologă? Nul. Ca actriță. Desigur că la concepția ei de atunci despre viață ar fi

avut mai mult noroc ca asistentă medicală, sau altceva analog, căci era atât de timidă, încât avea nevoie de cea mai deplină stăpânire de sine, pentru a putea să vorbească unui străin. Ședea ore întregi în sălile de așteptare ale agenților teatrali. Dacă i se ivia o ocazie, nu avea curajul să înceapă. Imbrăcată simplu, pistruiată, abia dacă îi dădea cineva atenție. De multe ori îi lipsia strictul necesar și atunci a cunoscut și ce înseamnă foamea.

Într'unul din primele ei filme a și jucat rolul acesta de actriță fără angajament. Un bătrân artist, îi dă lecții, din milă, până când într-o societate, amestită de vin, își desvăluie adevăratul talent și un tânăr îi dă posibilitatea să intre în teatru. Această poveste a descoperirii ei este, desigur, romantism de film. Realitatea a fost alta. Katharine Hepburn analizează cauzele nereușitei ei. Ajunse la rezultatul că numai timiditatea ei purta toată vina. Ca psihologă găsi și remediul. Se strădui să apară foarte

Katharine Hepburn a jucat odată și un rol de băiat.

● mamă frumoasă: Maria Stuart
interpretată de Katharine Hepburn.

**Katharine Hepburn, pregătindu-se
să turneze o scenă de film.**

îndrăzneală. Află că la teatrul din Baltimore se caută o naivă. Fără să se anunțe pleacă deadreptul acolo, și în timpul unei reprezentații năvăli în biroul direcției și... fu angajată. Juca un rol frumos, în piesa „Țarina”. Desigur că acest succes nu i-a fost suficient. Interpreta rolului principal o făcu atență de o serie de greșeli în exprimare și mișcări. Iși părăsi postul și plecă la New-York, ca să studieze tehnica dicțiunii. În afară de asta învăță să danseze într'un balet rus. Din fetiță extrem de timidă se creă astfel o adevărată artistă cu dicțiunea cultivată și cu mișcări degajate. Pe atunci desigur că nu era nici o frumusețe. Când Zukor a adus-o la Hollywood, luând-o de pe una din scenele de pe Broadway, unde tocmai se certase cu regisorul și directorul, nici unui om nu i-a venit a crede că ea va putea interpreta un rol de star, în film, atât de puțin promițător era aspectul ei. Dar institutele de înfrumusețare din Hollywood au știut să îndepărteze imediat toate defectele. Un succes urmă celuilalt. Ziarele o comparau cu Sarah Bernhardt și o desemnau ca o concurență serioasă a Gretei Garbo.

Ca star este o făptură între ceeace a fost ea odată și ceeace a făcut viața din ea. Nu admite să-i fie interzisă purtarea sweaterilor vechi, în viața ei particulară. În atelier se înfățișează, fără jenă, colegilor, cu buclele pe bigudiuri. Din rolurile ei însă face un soi de știință. Cu toate mijloacele psihologice caută să aprofundeze caracterul personajilor interpretate și cultura ei istorică trebuie să-i ajute, unde poate. Artista care o dublează trebuie să interpreteze mișcările gândite de Hepburn și ea decide apoi dacă efectul este sau nu cel dorit.

Înainte de a primi rolul Mariei Stuart, ea a încercat 30 de coafuri din timpul nenorocitei regine și se decise înfășurată să poarte în film, zece din ele. Numai timpurile noastre au putut avea femei ca Hepburn, al cărei temperament este un amestec de talent artistic, ambiție intelectuală și entuziasm sportiv. Pe lângă pilotajul avionului, ea înnoată, șofează, călărește; la golf a câștigat chiar un titlu de campion.

Dr. KARL SIEBERT

**Noaptea
agitată!**

Stomacul este cauza!

Repercursiunea ce o are o digestie rea asupra întregului sistem nervos se manifestă de asemenea asupra rinichilor și asupra ficatului, însă unul din simptomele cele mai curențe este insomnia.

Nu vi s'a întâmplat să vă svârcoliți în pat căutând somnul fără a-l putea găsi, pentru că în acea seară chiar ați uzat sau ați abuzat de mâncăruri cari nu v'au priit? A doua zi erați moale, fără putere fără voință, fără energie, ideile se încurcau, erați febrili, înfrigurat, enervat. Contra acestor indispoziții datorite adeseori unei digestii greoaie Magnesia Bisurata

se impune. Câteva minute după ce ați luat o jumătate linguriță de Magnesia Bisurata în puțină apă (aceasta de îndată ce veți resimți cea mai mică indispoziție de stomac) veți obține o ușurare durabilă și veți profita de o noapte bună și liniștită. Pe de altă parte după ce ați mâncat și oricare ar fi ora, dacă aveți aciditate (arsuri) apăsare, acreli, gaze, răgăieli acide, toate simptomele cari pot duce, dacă sunt neglijate, la dispepsie sau la gastralgii cronice același doză de a mânca după voință fără teama unor urmări dureroase.

MAGNESIA BISURATA

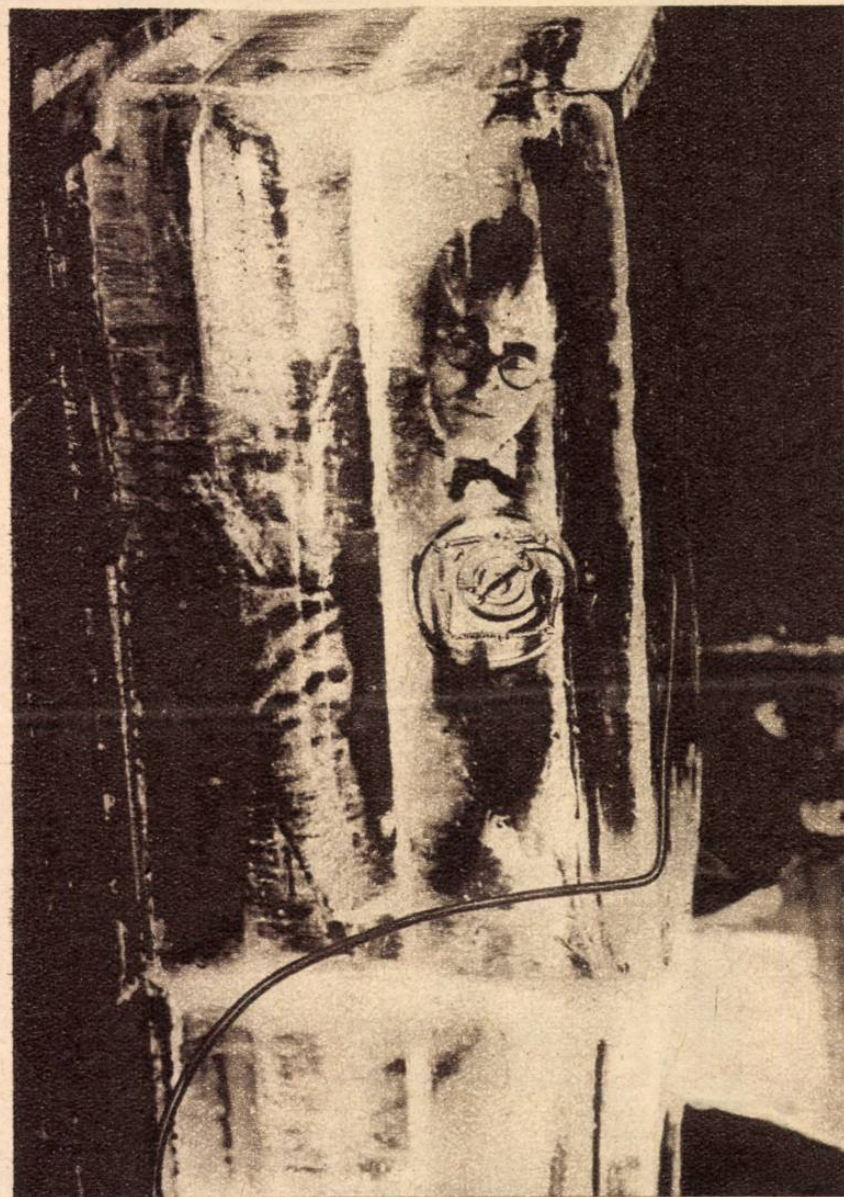
La toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de Lei 75.— flaconul mic, sau flaconul mare economic Lei 110.—

OAMENI CE SE TORTUREAZĂ PENTRU FOLOSUL ȘTIINȚEI

DIN timpuri imemorabile, mari cercetători ai naturii își riscă viața și se sacrifică pentru știință. Spre a putea ușura suferințele omenirii, ei au studiat și au înregistrat senzațiile celor mai disperate situații. Nenumărate sunt pildele de doctori, cari și-au inoculat germenii celor mai grozave boale și au înghițit otrăvuri, încercându-le efectele asupra lor înșile. Alții au avut ambiția să înregistreze simptomele asfixiei ori au descris, în amănunt, prin proprie experiență, fazele vreunei boale teribile, până la fatalul desnodământ, gândindu-se chiar, în mijlocul celor mai de neîndurat suferințe, la acei cari ar fi putut profita, de pe urma chinurilor lor.

Cu descoperirea radiofoniei, posibilitatea de comunicare a acestor extraordinare senzații, s'a intensificat. Astăzi, bunăoară un sbor în stratosferă, o expediție atât de primejdioasă în regiuni și climate necunoscute, este de o mie de ori mai importantă, pentru faptul că poate fi urmărită, fază cu fază, pe calea undelor sonore. Astfel netezesc pionierii științei căile pe care le deschid urmașilor lor.

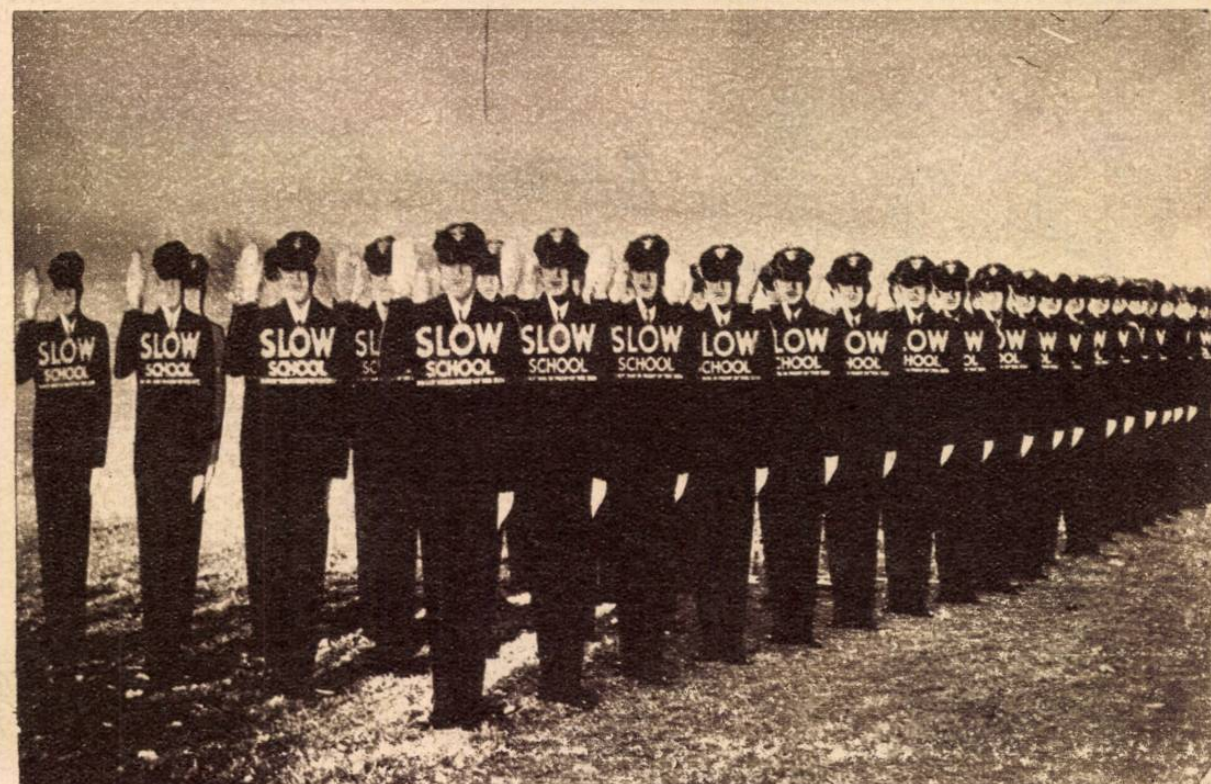
O experiență, tot din această categorie, dar fără precedent, a fost aceea căreia i s'a supus d-rul Joseph Blufiansky, un mare psiholog polonez. El a întreprins un studiu special asupra efectelor fiziologice și biologice ale înghețului. Nemulțumindu-se însă cu observațiile și experiențele făcute asupra altora, savantul s'a decis, la un moment dat, să încerce personal senzațiile unei persoane care îngheață. D. Blufiansky s'a lăsat introdus într'un bloc de

D-l Blufiansky în blocul de gheață, comunicându-și senzațiile, prin microfon.

ghiață artificială, luând cu sine un microfon, prin care comunica fiecare fază a procesului. Când emisiunea radiofonică încetă, asistentul d-lui Blufiansky îl scoase repede din blocul de ghiață și

grabnicile sale ajutoare dădură rezultate excelente. Aflăm că d. Blufiansky intenționează să repete această eroică experiență, în interesul științei, la 1 Aprilie.

Spre a întrebuița mai puțini funcționari, poliția americană a construit 600 de agenți de circulație de lemn, cari vor fi așezați în toate regiunile școlare din Cleveland (Ohio), spre a atrage atenția automobilelor că prin acele locuri, ele trebuie să meargă domol, așa încât copiii cari vin și pleacă dela școală, să nu fie expuși accidentelor.

La

**gripă
răceli
febră
dureri de
gât și de cap**

BAYER

ASPIRIN

are efect neîntrecut!

VICHY-ETAT

IZVOARELE STATULUI FRANCEZ.

VICHY-CELESTINS

RINICH-BĂSICĂ
GUTA-DIABET
ARTRITISM

VICHY-GRANDE-GRILLE

BOLILE FICATULUI
ȘI ALE APARATULUI BILAR

VICHY-HOPITAL

AFECIUNILE STOMACULUI
ȘI ALE INTESTINULUI

VICHY-CELESTINS

Pomi fructiferi Arbori pentru străzi, șosele și plante vivace, conifee, vișe, albine, vișe americane pentru portaitoi, etc., de calitate supe icară, furnizează:

Pepinierele Știrbey, Buftea

Reprezent nța generală în București II
Str. Banului No. 2

Catalog gratis la cerere